

ALKI பிப்ரவரி 8, 1953

4

அது

அவளுடைய

அழகான பற்களை

ஒரு காலத்தில்

எல்லோரும்

பேற்றிவந்தார்கள்

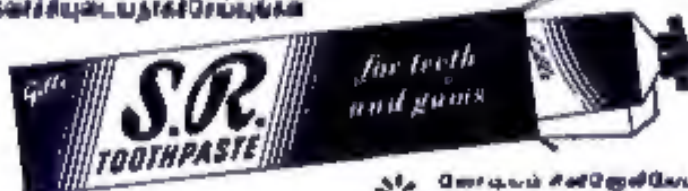
--ஆனால் இப்பொழுது

அவளுக்கு

சிரிக்கவே அச்சமாயிருக்கிறது!

சிறுக்களை அசட்டைபடுத்தாய் பேராபத்து ஏற்பட வாம். இன்று உங்கள் பற்கள் எவ்வளவு தவறிச் சீயுடையதாகவும், ஆரோக்கியமற்றதும் இருந்தாலும் காளையில் சறுவியாதிகள் அவைகளை அழித்துவிடும். ஆரோக்கியமான பற்களை ஆரோக்கியமான சறுகளில் இருக்கச் செய்ய ஒரு வழிதான் உண்டு—அதுதான் தினமும் எஸ். ஆர். தேப்ஸ்ட் உபயோகிப்பது. உலகெங்கும் பல் வைத்தியர்கள் சறு வியாதிகளை சிவிர்த்துச் செய்ய உபயோகிக்கும் வேலாடியம் ரிஸிடுவோலியேட் இந்த தேப்ஸ்ட் ஒன்றில்தான் இருக்கிறது. எஸ். ஆர். தேப்ஸ்ட் உங்களுக்கு இரட்டிப்பு பாதுகாப்பளிக்கிறது—உறுதியுள்ள ஆரோக்கியமான சறுகளில் பற்களை ஒழுங்காகவும் வெண்மை யாகவும் இருக்கச்செய்கிறது. உங்களுடையவும் உங்கள் குடும்பத்தினருடையவும் சுகமத்தைக்கொரி இன்றே எஸ். ஆர். தேப்ஸ்ட் உபயோகிக்க ஆரம்பியுங்கள்

எஸ். ஆர். தேப்ஸ்ட் உபயோகித்து உங்கள் திப்பை கவர்த்தியுடையதாகச் செய்யுங்கள்

பெரிய அளவில் இப்பொழுது கிடைக்கிறது

வேலாடியம் ரிஸிடுவோல் பாக்டீரியாக்கள் எதிர்ப்பு தோஷ பாக்டீரியாவற்றல் சத்படும் விவரத்தின்கீழ் தங்கும் சத்தியையும் அளிக்கிறது.

கலை பொருளடக்கம்

மலர் 12 |
இதழ் 28 |

1953 பிப்ரவரி 8

தந்தன
மார்ச் 28

லீலிமாயும் சக்கரமும்	(தலைப்புகள்)	...	3
இப்படியும் நேரளம்!	(காட்டுரை)	...	4
அட்டைப்பட விளக்கம்	6
பொய்மீயின் செல்வம்	கவிதை	...	8
"என் வீடு" — ஒரு குடும்பப் படம்	17
இலுவல்நே திருவிழா!	சா. மி.	...	20
அதிசூட்சு குழந்தை (பாப்பா மலர்)	வினாயம்	...	24
இனங்கைக் கடிதம்	சுனாமி	...	26
கனகம் திருவும் (விவரமாக கட்டுரை)	கே. வெதார்தம்	...	29
அடித்த காரணம்	வினாயம்	...	33
பரமசிவத்தின் பரிசும்	பி. என். மணி	...	35
படித்துப் பாரும்மன்!	40
வழக்கும் விவரணையும்	சா. மி.	...	43
கடலின் கருணை	தூயி பின்புலம்—காஞ்சி	...	46
கண்டித்த கந்தலாமி	அஷ்வம்	...	54
நீல நதி பாயும் சூடாம்	ஜெயமணி	...	61
குயிலினி	பிரதீபன்	...	63

"கவிதை"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள் ;
உண்மையானவை கற்பனைவே.

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. "ராஜுலா"

சென்னை - தாகப்பட்டினம் - பிளாக் - சிங்கப்பூர்

சென்னைவிடுதல் 21 பிப்ரவரி 1953 தாகப்பட்டினத்திலிருந்து 22 பிப்ரவரி 1953
18 மார்ச் 1953 19 மார்ச் 1953

தேவிகளில் மேற்கண்ட கப்பல் புறப்படவானமேன எதிர்பார்க்கப் படுகிறது
குடியேற்றமேன பாதுகாப்பு அலுவலர் (புரோடெக்டர் ஆஃப் எவிக்ஷன்கள்) விடமிருந்து
"ஆபீஸ்கள் பிளாக்" என்ற அத்தாட்சி எட்டிவிடுவது உடையவருக்குத்தான் குறிப்பிட்டு
விடமிருந்து பிளாக் அத்தாட்சி பிளாக் அத்தாட்சி எட்டிவிடுவது உடையவருக்குத்தான் குறிப்பிட்டு
அத்தாட்சி எட்டிவிடுவது உடையவருக்குத்தான் குறிப்பிட்டு
பிளாக், மேலும் கிளையிடங்கள், கிளையிடங்கள் கிளையிடங்கள் கிளையிடங்கள்
எதிர்ப் செல்லவும், பார்க்கவும், ஹாண்ட்ஸ், ஹாண்ட்ஸ் எதிர்ப் செல்லவும், ஹாண்ட்ஸ்
இதர ஹாண்ட்ஸ் கிளையிடங்கள் கிளையிடங்கள் கிளையிடங்கள் கிளையிடங்கள்

இதர விவரங்களுக்குத் தயவு செய்து விண்ணப்பிக்கவும் :

பிஷ்னி & கோ. (மதுரை) லிமிடெட் மதுரை கம்பெனி லிமிடெட்
7, அரமங்கனாரத் தெரு, மதுரை முதல் கிளையிடம் கோடு, தாகப்பட்டினம்

பிள்ளை விட்டாரின் பிணக்கு தீர்ந்தது

மரியாதை பற்றவர்கள்!
கிளியூட்டம் சம்பந்தம் செய்து கொள்ளுங்கள்!
கிளியூட்டம் போனோம்

கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை
கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை
கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை

கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை
கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை
கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை

கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை
கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை
கிளியூட்டம் சம்பந்தம்: என்ன மரியாதை

கிதா வாசனை பாக்குத்தாள்

VEL'S INDUSTRIALS MADRAS-21

ஸினிமாவும் சர்க்காரும்

சினிமாவுக்கான ஸினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும் சர்க்கார் பிரதிநிதி களுக்கும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் அதிகமாக நடந்து வருகின்றன. ஸினிமாத் தொழில் அதிபர்கள், ஸினிமாத் தொழில் விஷயமாக அரசாங்கத்தார் கடைப்பிடிக்கும் கொண்டைகள்-முறைகள் குறித்து அதிகம் புகார் சொல்கிறார்கள். சர்க்கார் பிரதிநிதி களும் அதே பாடத்தைத் திருப்பிப் படிக்கிறார்கள்.

ஸினிமாத் தொழிலதிபர்கள் தற்சமயம் அதிகமாகக் குறைப்படுவதற்குக் காரணங்கள் சில தேர்த்திருக்கின்றன. மக்களின் தன்மதிப்புக்குப் பாத்திரமான தலைவர்கள் ஸினிமானைக் கண்டனம் செய்யும் முறையில் பேசியுள்ளார்கள். "ஸினிமாவுக்குப் போக வேண்டாம்" என்று ராஜாஜி உபதேசித்தார். மாஜி சேனாதிபதி கரியப்பா அந்தக் கருத்தை வற்புறுத்தினார். ஜவாஹர்லால்ஜி ஏதோ பேச்சு வாக்கில், "ஸினிமா என்பது ஒரு தொழில்? அது என்னத்தை உற்பத்தி செய்கிறது?" என்று ஒரு போடு போட்டு வைத்தார்.

காக்கை உட்கார்த்ததும் பணம் பழம் விழுத்ததும் சரியாவிருந்ததைப் போல, இதே சமயத்தில் பேசும் படங்களுக்குப் பண வசூல் குறைந்து கொண்டு வந்தது. அதேக படங்கள் கொட்டைகளில் நின்று ஓடுவதற்குப் பதிலாக வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு ஓட வேண்டியதாயிற்று.

ஆகையால் ஸினிமாத் தொழிலதிபர்கள் சர்க்கார் மீதும் சர்க்காரை நடத்தும் தலைவர்கள் மீதும் அதிகம் குறைப்படலாயினர். "ஸினிமாத் தொழிலினால் சர்க்கார் ஈபம் மட்டும் அடைகிறார்கள்; ஆனால் அதற்கு உதவி ஒன்றும் செய்வதில்லை" என்று சொன்னார்கள். தனிக்கை போட்டு நிர்வாகத்தங்களைப் பற்றியும் தமாஷா வரிகளைப் பற்றியும் கார சாரமான கண்டனங்களைச் செய்து வருகிறார்கள்.

படங்களுக்குப் பண வசூல் குறைந்து வருவதற்குப் படங்களின் தரக்குறைவு காரணமா யிருக்கலாம்; அல்லது ஜனங்களைடையே பணப் புழக்கம் குறைந்து வருவதும் காரணமா யிருக்கலாம். ஆயினும், இப்போது நம்முடைய சொத்த சர்க்கார் நாட்டில் நடைபெற்று வருவதால் என்ன விதக் குறைகளுக்கும் சர்க்காரைக் காரணமாகி முறையிடுவது வழக்கமா யிருந்து வருகிறது. அதுபோலவே ஸினிமாக்காரர் களும் சர்க்காரைக் குறை சொல்வது இயல்புதான் அல்லவா?

சென்ற வாரத்தில் சென்னைக்கு ஸினிமா சம்பந்தமான பேச்சுக்கள் வழக் கத்தைக் காட்டினும் அதிகமாக நிகழ்ந்தன. அதற்கு, இந்திய சர்க்காரின் செய்தி இலாகா மத்திய ஸ்டூடென்ட்ஸ் சேன்னைக்கு விஜயம் செய்திருந்ததுதான் காரணம். தென் இந்திய பிலிம் சோம்பர் கூட்டத்துக்கு ஸ்டூடென்ட்ஸ் போயிருந்தார். அங்கே மேற்படி சோம்பரின் தலைவரான ஸ்டூடென்ட்ஸ் சாமியா ஸினிமாத் தொழிலின் சார்பாகச் சர்க்கார் மீது துறைக்கித் தெரிவித்துக் கொண்டார். அதற்குச் சர்க்காரின் சார்பாக ஸ்டூடென்ட்ஸ் சமாநாடும் கூறி அத்துடன் சர்க்காரின் குறைகளையும் குறையிட்டுக் கொண்டார்.

"ஸினிமாத் தொழிலைச் சர்க்கார் தீராதாவு செய்து வருகின்றனர்", "தனிக்கை விதிகள் மிகக் கடுமையாக யிருக்கின்றன", "புதிதாகச் சர்க்கார்ப் போரும் தனிக்கை விதிகள் இன்னும் மோசமானவை", "தமாஷா வரி ஸினிமாத் தொழிலை அழுக்கி வருகிறது; அதைக் குறைக்க வேண்டும்", "சர்க்கார் ஸினிமாத் தொழிலுக்கு ஆடை தளர் உதவுவதற்காகப் போருளாதார ஸ்தாபனம் ஒன்றை நிறுவு வேண்டும்" என் னெல்லாம் ஸ்டூடென்ட்ஸ் சாமியா ஸினிமாத் தொழிலதிபர்களின் கவசியை எடுத்துச் சொன்னார்.

"உத்தர சர்க்கார் என்னவோ கஷ்டங்களுடன் தேச முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபட்டு வருகின்றனர். ஸினிமாத் தொழிலதிபர்கள் சர்க்காருக்கு உதவி செய்யும் முறையில் படங்களை எடுப்பதில்லை." "ஸினிமா எதுக வாழ்க்கையைப் பேரீழம் மாதிக் கும் சாதனம். சர்க்கார் அதைத் தனிக்கை செய்யாமல் விட முடியாது." "தனிக்கை விதிகள் ஸினிமா அதிபர்கள் சிலர் மீது நடப்பதினால் அந்த விதிகள் மேலும் கண்டிப்

இப்படியும் நேரலாம்!

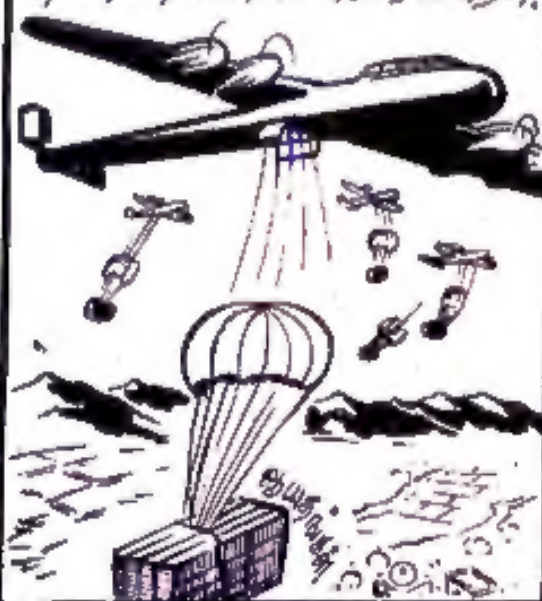
தளபதி சூக்கின் லெக் ஐக்காளா முட்டையுடன் பாதிஸ்தானியுக்கு வந்து போகிறார்!

இலிகபர் கணையாய்க்கு அமெரிக்கக் கடற் படைத் தளபதி ஐஜியும் சேய்க்கிறார்!

அமெரிக்க விமானங்கள் பரிசுப் பெட்டிகளை அள்ளிச் சீராகிறின்றன.

மத்திய கேத்திரப் பாதுகாப்பு ஸ்தாபனத் தில் பாதிஸ்தான் சர்க்கார் சேர்வதையும்

பாக்க வேண்டி விடுக்கிறது." "தமாஷா வரி மாகாண சர்க்காரிலைப் பொறுத்த விஷயம்; அதைக் குறைக்க மாகாண சர்க்காரின் இஷ்டம் படவியும்." "ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை நடத்து வதில் இப்போது சர்க்கார் முனைக்குக்கிறார்கள். ஆகையால் ஸீனிமாத் தொழிலுக்கு ஸ்தலதனம் உதவும் ஸ்தாபனம் தற்பமயம் ஏற்படுத்த முடிவாகு" என்றெல்லாம் ஸ்ரீ கேஸ்கர் பட்டவர் தனமாகப் பதில் கூறி விட்டார்.

ரேடியோவில் ஸீனிமாப் பாட்டுக்களைக் குறைப் பதைப் பற்றிக் கேட்டதற்கு, "ஸீனிமாப் பாட் டுக்கள் எல்லாம் மேரம் என்று யாரும் சொல்ல வியும், சமீபத்தில் மட்ட சமமான ஸீனிமாப் பாட்டுக்கள் அதிகம் வருகின்றன. ஆகையால் அத்தகைய பாட்டுக்களைக் குறைக்கத்தான் முடியு சேய்தோம். இதற்காகக் கோபித்துக் கொண்டு ஸீனிமாப் பாட்டுக்களைப் போ ரேடியோவுக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று அது உங்கள் இஷ்டம்!" என்றும் சொல்லி விட்டார்.

ஸ்ரீ கேஸ்கர் இப்படி சக்த அம்சத்திலும் விட்டுக் கொடுக்காமல் கண்டிப்பாகப் பேசி விடுக் தாலும், அவரைக் கண்டு பேசியதில் ஸீனிமாத் தொழிலுபிகள் தங்கள் திருப்தியை வெளிவிட் டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கேஸ்கரிடம் ஸீனிமாத் தொழி லுபிகள் சொல்லிக் கொண்டதெல்லாம் பல னற்றுப் போனதாக அவர்கள் கருதலியும். உண்மையிலேயே அவற்றுக்குப் பயன் உண்டு என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

இம்மாதிரி ஹாய்க்களில் ஒருவர் கட்டுவது இன்னொருவர் தெரிந்து கொண்டது மிகக் கலவறு. ஸீனிமாத் தொழில் விஷயத்தில், அத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களும் சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் அடிக்கடி தங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பரிமாறிக்கொள் வது மிகவும் அவசியமானது. இதனால் உடனே பயன் ஏற்படாவிட்டாலும் காலாடலில் ஸ்தல மாசுப் பயன் ஏற்படும். ஸீனிமாத் தொழிலுபி கர்கள் சர்க்காரின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர் களுடைய தேச முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு உதவும் வகையில் படம் எடுக்க முற்படலாம். அம்மாதிரியே சர்க்காரும் ஸீனிமாத் தொழிலு நடத்துவோருக்கு இப்போதுள்ள கீழ்ப்படித் தகைத் தளர்த்தி விடவும், மற்றும் பல வழிகளில் உதவி செய்யவும் முன்வரக் கூடும்.

வாதப் பிரதிவாதங்கள் காரணமாக நடக்கும் போது அத்தகைய கலவ் பயன்களை எதிர்பார்க்க முடியாது. கோப தாபங்கள் அடங்கிச் சிறிது சிம்மறி ஏற்பட்ட பிறகு இருதரப்பிலும் பயன் ஏற்படும் என்று கீச்சியம் எதிர்பார்க்கலாம்.

தேவ்வித்திய ஸ்ரீயோ ரேசிக்காரர் சங்கத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ எல். எம். வானன் சமீப காலத்தில் ஸீனிமாத் தொழிலின் பொருளாதா துட்பங்களைப் பற்றி விவராக ஆராய்ந்து வரு கிறார். ஸீனிமாத் தொழிலினால் சர்க்கார் எல் வணய லாபம் அடைத்து வருகிறார்கள் என்பதை வும், அதே மையத்தில் தமாஷா வரி ஸீனிமாத் தொழிலு எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கிறது என்பதை வும் புன்னி விவரங்களுடன் வெளிவிட்டு வருகிறார். ஜனவரி 26உ ஸீனிமா டெக்னீஷியன்களின் சங்கத்தில் அவர் செய்த பிரசங்கத்தில் மேற்படி விவரங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் சொன்னார்.

காரணமாக இக் காலத்தில் ஒரு படம் எடுப் பதற்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. இந்த ஸ்தலதனம் கடன் வாங்கப்பட்டதா யிருந்தால் வட்டியுடன் ஐந்தாண்டுகள் ஆகிறது. இந்த ஐந்தாண்டுகள் ஸ்தலதனத்தை ஸீனிமாத் தொழி

மிக் துணிந்து போட்டவருக்கு ஒரு டப்சம் லாபம் வேண்டாம்! வேண்டியதுதான். இவ்வாறு ஆறரை டப்சம் ஸீனிமா முதலாளிக்குச் சேர வேண்டுமானால் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும் வருமான வரிப்போது சேர்த்துப் பத்தரை டப்சம் ரூபாய் அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டும். மேலும் இவ்வாறு டப்சம் ரூபாய் பட விரியாகம் செலவும் கமிஷனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கொட்டகைகளில் படம் காட்டும் கொட்டகை முதலாளிகள் டிக்கட் வசூலில் பாதிதான் பட முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். ஆகையால் மொத்தம் 25 டப்சம் ரூபாய் வருமான வேண்டும். இத்துடன் கொட்டகைகளில் ஸீனிமா டிக்கட்டுகளுடன் சேர்த்துச் சர்க்கார் கார்பீஸ் வசூலிப்பதும் தமையா வரிதான் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அது ஒன்பது டப்சம் ஆகிறது.

ஆகக் கூடி, ஒரு படத்தைப் பார்த்தும் லாபங்கள் 34 டப்சம் ரூபாய் கொடுத்தாகிதான். படம் எடுத்தவருக்கு முதலில் டப்சம் வாய்விட முதலதன் எதத் தவிர ஒரு டப்சம் ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும்.

ஒரு தமிழ் படத்துக்கு மொத்தம் 34 டப்சம் ரூபாய் தமிழ் மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், தமிழ் காட்டில் சிறுக்களையும் குழந்தைகளையும் நீக்கி ஏறக்குறைய வயது வந்தவர்களை மையாகப் பார்த்தாக வேண்டும். அங்ஙனம் பார்த்தவர்களை நிரூபித் திரும்பிப் பார்த்த வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தவர்களை நிரூபித் திரும்பிப் பார்த்த வேண்டுமென்றால், படத்தின் மிகக் கவர்ச்சியான அம்சங்களை வைத்தாக வேண்டும். இவ்வாறு விட்டால், பார்த்த மட்டார்கள்.

கமரான வெற்றி தரக்கூடிய சாதாரண படம் கற்றுக்கொள்ள இரத்தப் புயல் விவரங்கள் போடுகிறது. "சக்திவேகம்" போன்ற முப்பது டப்சம் செலவில் எடுக்கப்பட்ட படமாகிவிட்டதால், இதற்குப் பன்மடங்கு பணம் லாபங்கள் கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்குத் தமிழ் காட்டில் உள்ள வர்கள் மட்டும் பார்த்தால் போதாது. வட காட்டாரும் பார்த்தாக வேண்டும். அதாவது கோடிக்கணக்கான லாபங்கள் கிடைப்பத் திரும்பிப் பார்த்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் அத்தகைய செலவு மிகுந்த மடத்துக்குப் போட்ட பணத்துக்கு மேலாக லாபம் கிடைக்கும்.

பட முதலாளிக்குப் போட்ட பணமும் லாபமும் கிடைக்கிறதோ, என்னமோ, சர்க்காருக்குத் தமையா வரி மட்டும் கிடைக்க வேண்டும்.

எடுக்கப் படங்களில் அரேபம் வெற்றி அடைவதில்லை; போட்ட முதலதன் முழுதும் வசூலாகிவிடும்; ஆகிறதும், வருவாகும் கமரையில் சர்க்காரின் தமையா வரிப் பங்கு மட்டும் கிடைத்து விடுகிறது.

"சக்திவேகம்" படத்தின் மூலம் சர்க்கார் அடைந்திருக்கும் வரி வருமானத்தை இன்னொரு சர்க்கார்ப்பத்தில் ஸ்ரீ என். என். வாலஸ் வெளியிட்டார். வருமான வரி மூலம் மத்திய சர்க்காரும் தமையா வரி மூலம் மாநில சர்க்காரும் இவ் படத்தினால் கமர் இரட்டைகாட் கோடி ரூபாய் வருமானம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார். மற்றொரு 'பாகிஸ் ஆபீஸ்' வெற்றி யான "சங்கராஜம்" படத்தின் மூலமும் அங்ஙனம் வருமானம் மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்கார் களும் அடைந்திருக்கக் கூடும்.

இவ்வாறாக, வெற்றிசமராக ஓடிய மத்திய மாநில படங்களும் சாதாரணமாக ஓடிய படங்களுடன் கூடப் பங்கிவந்து சர்க்கார்களுக்கு வருமான வருமானம் அளித்து வருகின்றன.

"இப்படி வெளியாக் கோடிக்கணக்கில் சர்க்காருக்கு வாய்க்கக் வருமானம் கொடுத்த வந்திருக்கிறார்கள்."

பாசில்தாவிரேயோ பார் விநியோகமில்லை வென்று செய்திகள் கூறுகின்றன.

இருள். அப்படியிருக்க, எங்களுக்குச் சர்க்கார் என்ற சொல்லுதல் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக மேலும் மேலும் விரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தி வருகிறார்களே? என்று ஸீனிமா அதிபர்கள் குறையப் படுவது இயல்பேயாகும்.

இவ்வளவு பெரிய வருமானத்தைச் சர்க்காருக்கு அளிக்கக் கூடிய ஒரு தொழிலைச் சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் அடைசியம் செய்ய முடியாது. அடைசியம் செய்வது புக்தரும் ஆகாது.

இந்திய சர்க்காரும் சரி, மாகாண சர்க்காரும் சரி, வருமானப் பெருக்கத்தை மட்டுமே கோக்க மாக்க கொண்டிருக்கின்றன, ஸீனிமாத் தொழில் சம்பந்தமான எல்லாவிதக் கட்டுப்பாடுகளையும் தவிர்த்து விடுவதையும் எடுத்துவிட முன் வருவார்கள். "எப்படியாவது உங்கள் இயல்புபடி கவர்ச்சிகரமான படங்களைப் பிடித்து வெளி விடுங்கள். எங்களுக்குமே சிறைய வருமானத்தைச் சம்பாதித்துக் கொடுங்கள்" என்று ஸீனிமா அதிபர்களுக்குச் சொல்லி விடுவார்கள்.

ஆனால் இன்று நமது அரசாங்கங்கள் நடத்தி வருகிறவர்களில் பலர் கார்டிய வழிகளில் பவீந்தி பெற்று வந்தவர்கள். பண வருவாயை மட்டும் முக்கியமாகக் கருதுகிறவர்கள் அல்ல. தேச மூலப் பேற்றமும் மக்களின் தாக்கம் மூலப்பேற்றமும் அவர்களுக்குப் பிரதானமானவை.

சென்னை இராஜ்ய சர்க்கார் வருஷத்தோறும் மதுவிலக்குச் சட்டம் கர்ணமாகப் பதினெட்டு கோடி ரூபாய் வருமானத்தை இழந்து வருவது ஒன்றே இதற்கு அந்தாட்சியாகும்.

இன்று மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய விட்டால் சென்னை சர்க்காரின் பொருளாதாயக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் ஒரே அடியில் தீர்ந்து போய்விடும். ஆயினும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மூக்க முடியாது என்று உறுதியாக இருந்து வருகிறார்கள்.

ஆகையால் பண வருமானத்தை மட்டும் முக்கியமாகக் கருதி இப்போதுள்ள மத்திய சர்க்காரும் இராஜ்ய சர்க்காரும் ஸீனிமாத் தொழிலுக்குச் சலுகை காட்ட மாட்டார்கள்.

அதே சமயத்தில், ஸீனிமாத் தொழில் மது பானத்தைப் போன்ற சலுகை தீவிர உண்டாக்கும் சாதனம் அல்ல. ஸீனிமானை சலுகை மூலப் பேற்றத்துக்கு மிகச் சிறந்த சாதனமாகப் பயன்படுத்தக் கூடும். நமது சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் பலரும் இதை உணர்ச்சிக்குக்கொள்ள, ஸ்ரீ கேஸ்கர் உணர்ச்சிக்குக்கொள்ள என்பது அவருடைய பேயின் போக்கிலிருந்து வந்து வெளியாகி விருக்கிறது.

ஆதலின் ஸீனிமாத் தொழிலில் கருபட்டவர் கூறும் சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் அடிக்கடி கலந்து பேசி அபிப்பிராயப் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்

வதினால் இரு சாராருக்கும் நன்மை உண்டு; இரு சாராருக்கும் வாய்ப்பும் உண்டு.

சீயிபத்தில் ஸீனிமா சம்பந்தமாக நடந்த விவாதங்கள், பேச்சுக்கள் இவற்றின் மூலம் ஸீனிமா உண்மை சிந்தும் சந்தேகத்துக் கிடையாதி வெளியாகி விருக்கின்றது. அதை இங்கே முக்கியமாக எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம்:—

தேச மூலப்பேற்றத்துக்கும் சலுகை மூலப் பேற்றத்துக்கும் உட்கந்த மூலமயின் எடுக்கும் தன்மையுடையவன் ஜன சஞ்சகமான படங்களுக்கெல்லாம் அமைந்தான், அவை ஸீனிமாத் தொழிலில் சேத்தைக் கொண்ட அனைவருக்கும் நன்மை அளிக்கின்றன.

1. ஸீனிமா முதலாளிகள் போட்ட முதலையும் எடுத்து அதற்கு மேல் ஆதாயமும் அடைகிறார்கள்.

2. ஸீனிமாக் காட்டைக்காரர்களும் தன்ம வருமானம் அடைகிறார்கள்.

3. ஸீனிமாவில் நடித்தவர்கள் பணத்துடன் பெயரும் புகழும் பெறுகிறார்கள்.

4. மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் வருமான வரி, தமாஷா வரி களின் மூலம் தன்ம வருவாய் பெறுகிறார்கள். இவ்விதம் ஸீனிமா மூலம் சர்க்கார் அடையும் வருமானத்தைச் சலுகை மூலப்பேற்றத் திட்டங்களுக்குப் பயன் படுத்தலாம்.

5. தன்ம ஸீனிமாப் படங்கள் போது மக்களுக்கு உல்லாசம் போது போகக் கூடிய பயன்படுகின்றன. வாழ்க்கையில் உள்ள கஷ்டங்களைச் சிறிது தேரமானது மறந்து உற்சாகமாக இருக்க உதவுகின்றன. கலாச் சிறப்பு வாய்ந்த படமாகவும் இருந்து விட்டால் பழம் நாயிப் பாலில் விழுந்தது போலாகிறது.

ஆதலின், ஸீனிமாப் பட முதலாளிகள், தொழில் நியுனர்கள், நடிகர்கள் அனைவரும் கலாசாரம் செலுத்த வேண்டிய விஷயம், ஒழுக்கத்தோடு உண்டாகாத எல்ல படங்களை ஜன சஞ்சகமானவன் எடுப்பதற்கு எல்லா வழி எப்பதுதான்.

இத்துறையில் ஸீனிமாத் தொழிலில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் கலாசாரம் செலுத்தும்போது, ஸீனிமா வின் மூலம் எல்ல வருமானம் பெற்று கரும் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளும் அவர்களுடைய பூணமாக ஒத்துழைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

அட்டைப்பட விளக்கம்

ஜில்லா கலெக்டர் பழனியப்பன்

1914ஆம் பழையம் அடுத்த மாதங்களும் கலாசாரம் பற்றி சொழ நாட்டில் அமைதி துறப்பிட்டபோது, நஞ்சுவுக்குப் பெரிய கொழி கொழி மட்டும் சிந்தும் அலாந்து கொடுக்காமல் மெதுவாகத்தையப்போகி கிடைத்து நின்றது.

அம்மாதிரியே ஒரு மலிதரும் மன உறுதி குல்லாமல் இடமாக சிந்து தமது உடலமைதியும் பொறுப்புக்களையும் திரிமையாக வந்தது வந்தார். அவர்தான் தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் ஐ. ஏ. கே. பழனியப்பன் ஐ. ஏ. எஸ்.

கோபுரத்தை உதாரணமாகக் குறிப்பிட்டதால் ஸ்ரீ பழனிப்பயன் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து விட்டதாக எண்ண வேண்டாம். சில கோபுரத் துக்கு மட்டும் கோபுரத்தை உதாரணமாகக் கொண்டார். புயல் அடித்துச் சேதம் விளைந்த பகுதிகளுக்கு அந்தப் புயலைப் போலியை விதைத்து சென்றார். அடிபட்டதற்கு உண்மை மக்களுக்கு உடனடியாகச் செய்யக் கூடிய உதவிகளை வேல் லாம் அறியவேண்டாம். செந்தூர், சர்க்காட்டி, மீருத்தம் வேல் ஜிவகாக்களிலிருக்கும் கிடத்த உதவிகள் எல்லாம் உடனுக்குடனே கஷ்டப் பட்டவர்களுக்குப் போய்ச் செல்லப்படி செய்தார். "சுதேர தெய்வாஜிதத்தினும் புயல் அடித்துக் கடும் சேதம் விளைந்தாலும், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ பழனிப்பயன்போன்ற குணாலையும் நினைவு சான்றுமான கலெக்டராவது இந்த ஜிவகாமின் இருக்கிறாரே!" என்று புயலின் கொடுமைக்கு ஆளான மக்கள் ஆறதல் அடைந்தார்கள்.

சீமார் சாற்புது ஆண்டுக்கு முன்பு உட இந்த காட்டில் நடந்த இந்தியர்கள் வசிக்கக்கூடிய பெரிய பதவி டிபுடி கலெக்டர் பதவியாகத்தான் இருந்தது. நொய்ப் அதிகார தோரணமேயுடையோடு பெயரிடப்பட்ட பார்த்து மற்றவர்கள் "உ என்ன டிபுடி கலெக்டர் மட்டுமே?" என்று கேட்டார்கள். ஜிவகா கலெக்டர் உத்தியோகமே, இந்தியர்கள் என்னதும் கருது முடியாததான் இருந்தது. அருமை யாக ஐ. ஐ. எஸ். பரீட்சை கொடுத்து விட்டு வந்த இந்தியர்கள் அபூர்வமாக எம்-கலெக்டர் உத்தி யோகம் பார்த்தார்கள். இப்படி வரவுகடன்களுக்கு முன்பு உட கலெக்டரின் ஜிவகா கலெக்டர்கள் மிகப் பெரும்பாலும் இங்கிலாந்து துறையார்களேயே இருந்து வந்தார்கள்.

அதெல்லாம் இப்போது பழைய கணக்கப் போய் விட்டது. அதை இங்கு எந்தவகை குரல் கப் படுத்துகிறோ மென்றால் ஜிவகா கலெக்டர் உத்தியோகம் எவ்வளவு பொறுப்பு வாய்ந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

ஒரு ஜிவகாமின் கலெக்டர் பதவி வசிய்பது ஒரு சிறிய சாற்புத்தரப் பரிபாஷிப்பது போன்ற அல் வளவு பொறுப்புள்ள வேலைவாகும். அந்தப் பொறுப்பை இது காலின் வசியவகையே எவ்வா ஜிவகாக்களினும் வசித்து வருகிறார்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வந்த காலத்தில் உத்தி யோகஸ்தர்கள் எவ்வாறும் அதிகார வர்க்கத்தின ராகக் கருதப்பட்டார்கள். ஜிவகா கலெக்டர் அந்த ஜிவகாமின் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பிரதிநி தியாகவியைவிடும். நேர பத்தர்கள் மீது அடக்கு முறைமைப் பிரயோகங்க்கும் உடனடியும் அவருக்கு இருந்தது. ஆதலின் பொது ஜனங்கள் அதிகாரி களை விடேறாத பாலத்துடனேயே பார்த்தார்கள்.

இந்தியா கதத்தின் அடைந்த பிறகு அந்த சிவகா அடியோடு மாறி விட்டது. அதிகார வர்க்கத்தார் பொது ஜன காழிய வர்க்கத்தாராக மாறி விட்டார்கள். எட்டபூர்வமாக இந்த மாத தல் பரிபாஷையாக ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், மக்களின் மனோபாவத்தில் அந்த மாததல் பூர்வ மாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை.

ஏன்! அதிகாரிகள் எவ்வாறு உடைய மாநிலம் உட அந்த மாததல் முழுமையும் ஏற்பட்டுவிட் டதாகச் சொல்ல முடியாது. பழைய காட்சிகள்

மனோபாவ உடனேயே உள்ள அதிகாரிகள் இன்ன மும் சில இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

இந்தியா அடைந்த கதத்தின் முழுப் பரிபாஷை அளிக்க வேண்டுமானால் உத்தியோகப் பொறுப்பு பற்றிய பொது மக்களுடைய மனோபாவம், அதிகாரிகளின் மனோ பாவம் இரண்டும் மாறி யாக வேண்டும்.

இந்த மாததல் ஏற்படுவதற்கு ஸ்ரீ டி. கே. பழனிப்பயன் போன்ற ஜிவகா கலெக்டர்கள் பெருமை செய்து வருகிறார்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் ஜிவகா கலெக் டர்கள் வசித்த பொறுப்பைக் காட்டிலும் இக் காலத்தில் அதிக பொறுப்பு வசிக்கிறார்கள்.

மூன்றெல்லாம் சூதாசன வர் வருவல் செய்வ தும் கலெக்டர் முழுமையும் விவரமாகப் பார்த்துக் கொள்வதே ஜிவகா கலெக்டர்களுடைய முக்கிய கடமைவா இருந்தது.

கதத்திர் இந்தியாவின் இப்போது பொதுஜன நலமாயிருந்த இராஜ்யத்தாக (Welfare State) கால் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதைப்பார்க்கவந்த துறையினும் எல்லா நலமாததல் வளர்க்க முயல் வது அரசாங்க அதிகாரிகள் எவ்வாறுக்கும் கடமை யாகிறது. இந்தக் கடமைவை ஜிவகா கலெக் டர் பதவி வசியப்பார் பவரும் இக் காலத்தில் வந்தவர்க்கு சிந்தையெதர் வருகிறார்கள்.

ஜனப் பிரதிநிதிகள் கொண்டு கடைபிடிக்கும் ஜன சபை ஆட்சியின் சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் எவ்வாறும் நேரத் தொண்டு புரிந்து வருகிறவர்த் தார்கள். நேர பத்தர்களில் சிறந்த தொண்டு செய்கிறவர்களைப் பொது மக்கள் பாராட்டுவது போல் கலெக்டர்களுக்குச் செய்யும் உத்தியோகஸ்தர் களையும் பாராட்ட வேண்டும்.

அத்தகைய உத்தியோகஸ்தர்களின் பிரதிநி தியாகக் கருதியே ஸ்ரீ டி. கே. பழனிப்பயன் அவர் களுடைய படத்தாக இந்தக் "கலெ" இதழில் வெளிவிட்டிருக்கிறோம்.

உத்தியோகஸ்தர்கள் நேரத்துக்கு சிறியப் பொறுப்பின் அகல். அவர்கள் செய்யும் தொண்டுகளுக்கு விளம்பரம் தேவைமிகும்; விளம்பரத்தாக அவர்கள் விரும்புவது மிகும். விளம்பரத்தினும் அவர்களுக்குச் சில மெய் சரிசு டங்கள் ஏற்படவும் கூடும்!

ஆனால் கலெக்டர்களுக்குச் செய்கிறவர்களைப் பற்றி விளம்பரப்படுத்திப் பாராட்டுவல் கடமை பத்திரிகை வாராசியை கலெக்டர் உரிபது. அதை கால் இங்கு சிந்தையெதர் இருக்கிறோம்.

தஞ்சை ஜிவகா கலெக்டராக ஸ்ரீ டி. கே. பழனி பயன் வந்தது முதல் சிவகாமாஜி என்றும் குணாலஜி என்றும் பெயர் வளங்கியிருப்பதுடன் எல்லா கலெக்டர்களுடன் பவையும் புரிந்திருக்கிறார். தஞ்சைக்குக் கருகில் செல்லப்பட்டி என்னுமிடத் தில் கலெக்டர் மகாலிங் பெயராக அமைக்கப்பட்டு வந்தது வரும் கூடியோசை சிவகாமாஜி அவ ருடைய தொண்டுகளில் முக்கியமானதாகும்.

ஸ்ரீ டி. கே. பழனிப்பயன் இவன் பிரயத்தி னத்தான். அவருடைய உத்தியோக வர்த்தகஸ்திப் பொது கலெக்டர்க்குரிய இன்னும் பல தொண்டு களை ஆதரம் சந்தர்ப்பங்கள் அவருக்குக் கிடும் என்பது எதிர்பார்க்கிறோம்.

அத்தியாயம் 37 கடம்பூரில் கலக்கம்

ஆதித்த கரிகாலன் கடம்பூர் மாணிகைக்கு வந்ததிலிருந்து அம் மாணிகையில் நிரந்தரமாக வசித்தவர்களும் விருத்திராக வந்தவர்களும் முன்னிள்மேல் சிற்பவர்கள் போலவும் நெருப்பின்மேல் நடப்பவர்கள் போலவும் காலங் கழிக்க வேண்டி யிருந்தது. இளவரசரின் நகரிலிருந்து எந்த நியிஷத்தில் எந்தவிதமான அஸ்திரம் புறப்படும் என்று யாராவும் ஊகிக்க முடியவில்லை, ஆகையால் எல்லாரும் தவிரையத் தவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சோழ சிம்மாசனத்தில் மதுராத்தகனை ஏற்றி வைப்பதற்குச் செய்யப்படும் சதியாலோசனை பற்றிக் கரிகாலன் அடிக்கடி ஜாடைமாடையாகக் குறிப்பிட்டு மற்றவர்களைத் துடி துடிக்கச் செய்து வந்தான். பழுவேட்டையையால் இதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. சிற்றரசர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கரிகாலனிடம் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட வேண்டியதுதான் என்று சம்பவதரையரிடம் வற்புறுத்தினார். சம்பவதரையரிடம், “கொஞ்சம் பொறுங்கள். எப்படியும் நமது விருந்தாவியாக வந்திருக்கிறான். வெறும் மூடனுடனும் இருக்கிறான். ஒன்று நீனைக்க வேதென்னுக் முடிந்தால் என்ன செய்கிறது? கல்ல சமயம் பார்த்துச் சொல்வோம்” என்று தன்னிப்போட்டுக் கொண்டே யிருந்தார்.

எப்படி அந்தப் பேச்சை ஆரம்பிப்பது என்ற தர்ம சங்கடத்தை அவர்களுக்கு வையாமல் ஆதித்த கரிகாலனோ ஒரு நாள் எவ்வாறும் சேர்ந்திருந்த சமயத்தில் பட்டவர்ந்தனமாக அதைப் பற்றிக் கேட்டு விட்டான்.

“பழுவூர்ப் பாட்டனிடமும் கடம்பூர் மாமனிடமும் ஒரு முக்தியமான விஷயத்தில் யோசனை கேட்பதற்காகவே நாள் இங்கு வந்தேன். அதை இப்போது கேட்டு விடுகிறேன். மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் என் தகப்பனார் என்னைச் சோழ சாஜியத்தின் பட்டத்து இளவரசனுக்கிப் பகிரங்கமாக முடி குட்டினார். அதற்கு நீங்கள் எல்லாரும் சம்மதம் கொடுத்தீர்கள். இப்போது சக்கரவர்த்தி தம் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மதுராத்தகனைச் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைத்து முடிசூட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகிறாராம். அதற்காகவே தஞ்சாவூருக்கு வரும்படியாக எனக்கு அழைப்புக்குமேல் அழைப்பு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். நானும் போகாமல் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எதற்காகத் தஞ்சாவூர் போக வேண்டும்? போய், என் தந்தையின் வார்த்தையை நெருக்கு சேர் ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும்? அதைவிடப் போகாமலிருந்து விடுவதே கல்லது அல்லவா? பழுவூர்ப்

பாட்டா! கடம்பூர் மாமா! நீங்கள் பெரியவர்கள். எல்லா சிவாயமும் தெரிந்தவர்கள். நீங்களே சொல்லுங்கள். இராஜ்யத்தை மதுராந்தகனுக்கு விட்டுக் கொடுத்து விடுமாடி என் தந்தை இந்தக் காவத்துக்குப் பிறகு என்னைக் கேட்டபது சிவாயமாகுமா? அதை நான் மறுதலித்தல் குற்றமாகுமா? என்று ஆதித்த கரிகாலன் திட்ட வட்டமாகக் கேட்டதும், எல்லாருமே திகைத்துப் போனார்கள்.

பழுவேட்டகையர் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, பதில் சொல்லச் சிறிது காலம்கடத்தலாம் என்று என்னி, "கொடுகோ! இந்த விஷயமாகத் தங்கள் திருக்கோவலூர்ப் பாட்டனை யோசனை கேட்டிருப்பீர்களே? மலைமான் என்ன சொல்லுகிறார்?" என்று.

"ஆகா! அந்தக் கிறிஸ்துவரின் இயல்பு தான் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியுமே! அவருடைய பேரப்பிள்ளை சிம்மாதனத்தை இன்னொருவனுக்கு விட்டுக் கொடுத்துவிட அவர் சம்மதிப்பாரா? அதைக் காட்டிலும் என்னையும் என்னைப் பெற்ற தாயையும் சேர்ந்து அவர் வெட்டிப் போட்டு விடுவார்! இப்போதே மலைமான் நான்மலை சேர்க்கத் தொடங்கி விட்டார்:—அவருடைய பேரனுடைய சிங்காதன உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காக! ஆனால் நான் அவருடைய பேரனைக் கேட்டு மட்டும் நடக்கப் போவதில்லை. நீங்கள் எல்லாரும் எப்படிச் சொல்லுகிறீர்களோ, அப்படி நடந்து கொள்வோம்!" என்று கரிகாலன் மிக்க சாறுப் பிள்ளையைப் போல் கூறினான்.

இதனால் ஏமாந்து போன பழுவேட்டகையர் "மலைமான்! பாால் தந்தையைத் தனயன் எதிர்த்தும்படி தூண்டி விடக்கூடியவர்கள் நாங்கள் அல்ல. சக்கரவர்த்தியின் கட்டளை எதுவா யிருந்தாலும் அதை அனுசரித்து நடக்க நாம் எல்லாரும் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால் சிவாயம் இன்னது என்பதைச் சொல்லும் பார்த்தியதை நமக்கு உண்டு. சக்கரவர்த்தி இந்த விஷயமாகச் சொல்லுதல் சிவாயமே இல்லை. யென்று சொல்ல முடியாது. இந்தச் சோழ ராஜ்யத்தின் மீது மதுராந்தகத் தேவனுக்கு உரிமையே கிடையாது என்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. இவ்வரசி! தாங்கள் கேட்டிற்படியினால் எங்கள் மனதை விட்டுச் சொல்லுகிறோம். முடியு தங்கள் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. இந்த விவாதத்தை வளரும்படி

விடுவது இராஜ்யத்துக்கு மிக்க அபாய கரமானது என்று தாங்கள் கருதுகிறோம். ஆகையால், ஏதேனும் ஒரு சமரச முடிவுக்கு வருவது நல்லது. சோழ ராஜ்யம் இப்போது முண்டிப்போல் இரண்டு வெள்ளாறுகளுக்கு மத்தியில் குறுகிக் கிடக்கவில்லை. குமரி முனையிலிருந்து கிருஷ்ணாதி வகையில் பரவிப் படர்ந் திருக்கிறது. இவ்வுத இரண்டாகப் பிரித் தாலும் ஒவ்வொன்றும் பெரிய இராஜ்யமாக இருக்கும். அங்லிதம் கொள்ளிடம் கதிக்குத் தெற்கேயுள்ள ராஜ்யத்தை மதுராந்தக தேவனுக்கும் வடக்கே யுள்ள பருமியைத் தங்களுக்கும் உரியதென்று பிரித்துக் கொடுப்பது சிவாயமா யிருக்கும். இது எங்கள் முடிவாக கருத்து. தாங்கள் இதை ஒப்புக் கொண்டால் மேலே செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம். சக்கரவர்த்தியை இந்த ஏற்பாட்டுக்குச் சம்மதிக்கச் செய்யும்பொறுப்பை நானே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்!" என்று பழுவேட்டகையர்.

ஆதித்த கரிகாலன் அப்போது கவலை யென்று சிரித்தது பழுவேட்டகையருடைய வயிற்றில் அனல் மூட்டியது.

"பாட்டா! சோழ ராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பிரித்துத் தெற்கு இராஜ்யத்தில் பழுவேட்டகையர்க்கும் வடக்கு இராஜ்யத்தில் சம்புவகையர்க்கும் அதிகாரம் சேலுத்துவது சரியான பங்கிடுதான். உங்கள் இரு குடும்பங்களும் எச் பாட்டனுக்குத் தகப்பனார் கையத்திலிருந்து செய்து வந்திருக்கும் சேவைக்கு உரிய வேதமுதிகள். ஆனால் இராஜ்யத்தைப் பிரிப்பதில் எனக்குச் சிறிதும் விருப்பமில்லை. வழிவழியாக வந்த இராஜ்யத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதும் ஒன்றுதான்; தாலி கட்டிய மனைவியைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதும் ஒன்றுதான்! கிறிஸ்தவர்களே உங்களுக்கு அது சம்மத மாயிருக்கலாம்! எனக்குச் சம்மதம் இல்லை!" என்று கரிகாலன் கூறிய போது, பெரிய பழுவேட்டகையரின் கன்னலில் தீப்பொறி பறந்தது. அவர் கோதிப்புடன் எழுந்து நின்றார். உடைவாளை உதறவிவிட்டு எடுப்பதற்கும் ஆயத்தமானார்.

அச்சமயத்தில் கரிகாலன் "பாட்டா! என்ன. இதற்குள் எழுந்து போகப் பார்த்திர்களே? என்னுடைய யோசனையை முழுதும் கேட்டு விட்டுப் போங்கள். சோழ ராஜ்யத்தைப் பிரிப்பதற்கு எனக்குச் சம்மதமில்லை. என் குலத்து

முன்னோர்களும், சீங்களும், உங்கள் முன்
 னோர்களும் ஈர்து தலைமுறைமாதப் பாடு
 பட்டு எத்தனையோ வீரர்தி வீரர்களின்
 உயிர்களைப் பலி கொடுத்துச் சோழ
 ராஜ்யம் இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்
 கிறது. இதை ஓண்டாகப் பிரித்துச்
 சிறிய பகுதிகளாகக் குலுது பாலாகும்.
 வீர சோர்க்கத்திலுள்ள இராஜாதிதீகர்
 முதலிய நம் முன்னோர்கள் கம்மைச் சரிப்
 பதற்கு ஏதுவாகும். ஆகையால் அந்த
 யோசனையை விட்டு விடுங்கள். இந்தப்
 பெரிய சோழ ராஜ்யம் முழுவதையும்
 மதுராந்தகனுக்கே விட்டுக் கொடுத்து
 விட நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்.
 அதற்கு சியாயமும் உண்டு. என் பெரிய
 பாட்டனாரின் மகன் மதுராந்தகன்.
 ஆகையால் என் தந்தைக்குப் பதிலாகவே
 மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டியிருக்க
 வேண்டும். பராந்தகச் சக்கரவர்த்தியின்
 ஏற்பாட்டினால் என் தந்தை முடி குடிச்
 சோனா வேண்டியதாயிற்று. அந்தத்
 தவறு அவரோடு போகட்டும். 'தந்தைக்
 குப் பிறகு மகன்' என்ற சியதிப்படி
 எனக்கு இந்த ராஜ்யத்தின் பெரிப்பூரண
 உரிமை இருந்தாலும் அதை விட்டுக்
 கொடுத்து விடுகிறேன். ஆனால் அதற்கு

ஒரு சிபந்தனை இருக்கிறது. வடதிசையின்
 மீது படை எடுத்துச் செல்வ முன்று
 வட்சம் போர்வீரர் கொண்ட கையம்
 எனக்கு வேண்டும். அந்த மாபெரும்
 கையத்துக்கு வேண்டிய தளவாட
 சாமான்களும் சாமக்கிரியைகளும் ஒரு
 வதுஷத்துக்கு உணவுப் பொருள்களும்
 திரட்டித் தர வேண்டும். மாகடலில்
 செல்லக் கூடிய மூக்குறு பெரிய மரக்
 கலங்களும் வேண்டும். பார்த்திபேர்
 திரனைக் கப்பல் படைத் தலைவனுக்குக்
 கடமையாக வரச் செய்துவிட்டு நான்
 தரை மார்க்கமாக வட நாட்டின் மீது
 படை எடுத்துச் செல்வேன். கங்கை
 கதியின் மூகத் துவாரத்தில் நானும்
 பார்த்திபேந்திரனும் சேர்ந்திப்போம்.
 பிறகு மேலும் வடக்கே போவோம்.
 என் குலத்து முன்னோன் என் பெயர்
 கொண்ட கரிகால் வளவன். இமயமலை
 மீது புலக்கொடியை நாட்டினான் என்று
 கவிஞர்கள் பாடி வயத்திருக்கிறார்கள்.
 என் முன்னோர் சாதித்ததை நானும் இப்
 போது மறுபடியும் சாதிப்பேன். என்
 னுடைய வான் வலி கொண்டும், எனக்
 குத் துணை வரும் வீரர்களின்தோன் வன்
 கொண்டும் கிருஷ்ண நதிக்கு வடக்கே
 ஊனுக்கக் கைப்பற்றும் நாடுகளுக்குச்
 சக்கரவர்த்தி யாவேன். அவ் றி, போரில்
 மடிந்தால், சோழ குலத்தின் வீரப்
 புகழை சில நாட்டினோம் என்ற மகிழ்ச்
 சிபுடன் வீர சோர்க்கம் அடைவேன்.
 பழையப் பாட்டா! கடம்பூர் மாமா!
 என்ன சோல்கிரீர்கள்? இந்த சிபர்
 தனையை சிறைவேற்றித் தர சீங்கன்
 ஒப்புக் கொள்வீர்களா?"

இவ்விதம் கம்பிரமாகக்கேட்டுவிட்டுக்
 கரிகாலன் சீறுத்தினான். இழவர்கள் இரு
 வரும் திகைத்துப் பொனார்கள். பழுவைட்
 டனையர், கடுமாத்றத்துடன், " இள
 வரசே! தங்களுடைய சிபந்தனையை
 ஒப்புக் கொள்ள நாவ்கள் யார்? எங்க
 னுக்கு என்ன உரிமை? சக்கரவர்த்தியை
 அய்வா கேட்க வேண்டும்!" என்று.

கரிகாலன் கொதித்து எழுந்து, இடி
 முழக்கத் தரவில் கர்ஜனை செய்தான்:—

"பாட்டா! சக்கரவர்த்தியின் பெயரால்
 சோல்கி யானா ஏமாற்றலாம் என்று
 பார்த்திரீர்கள்? என்னை ஏமாற்ற முடி
 யாது! என் தந்தையை சீங்கன் அண்
 மனையில் சிறைப்படுத்தி சீங்கன் ஆட்டி
 வைத்தபடி ஆடும் பொம்மைவாக வைத்
 துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! அது மனக்
 குத் தெரியாது என்று எண்ணியீர்கள்?

சின்னப் பழுவேட்டையர் அநுமதி யின்றி பாராவது என் தந்தையைப் பார்க்க முடியுமா? என் தம்பியை சுழத்தி விடுத்து சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வருவ தற்கு என் தந்தை கட்டளை போட்டது சக்கரவர்த்தியின் சொந்த விருப்பத்தி னாலா? உங்கள் கட்டாயத்தினாலா? தேச மக்களின் கண்ணுக்குக் கண்ணா அருமை மகளை, வீராதி வீரனை, சிறைப் படுத்திக் கொண்டு வரும்படி எந்தத் தகப்பனாவது இஷ்டப் பட்டுக் கட்டளை யிடுவானா? அருள்மொழியைச் சிறைப் படுத்திக் கொண்டு வந்து கடலில் மூழ்க அடித்துக் கொன்று விட்டதாக உங்கள் பேரில் இன்று சோழ நாட்டு மக்கள் எவ் வாரும் ஆத்திரப்பட்டுக் கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.....”

“இளவரசே! அத்தகைய அபாய்ம னான பழியை யார் சொன்னது? சொன் னவனுடைய கையைத் துண்டித்து அவனை யும் கண்டதுண்ட மாக்குவேன்.....” என்று பழுவேட்டையர் அலறினார்.

“பழி சொல்லுகிறவர் ஒருவராயிருந்தால் நீங்கள் கண்டதுண்டம் செய்வலாம். பதினாறாம், லட்சம், பத்து லட்சம் பேர் சொல்லுகிறார்கள. அவ்வளவு பேரையும் நீங்கள் தண்டிப்பதாயிருந்தால் சோழ நாடு பிணக்காடாகவும் கடுகாடாகவும் மாறியிடும். சில பக்தனுடைய மதுராதகன் கூடச் சிறிவதற்குச் சோழ நாடு தகுந்த இராஜ்யமா விருக்கும்! ஆனால் பாட்டா! அந்தப் பேச்சை நான் நம்பவில்லை மக்கள் அறிவற்ற மூடர்கள். ஆராய்ந்து பாராயல் ஒருவன் கட்டி விட்ட கதைமையே மற்றவர்களும் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். சோழ குலத்துக்குப் பரம்பரைத் துணையானவரான நீங்கள் அத்தகைய படுபாதகத்தை ஒருகாலும் செய்திருக்க மாட்டீர்கள். அருள்மொழி கடலில் மூழ்கியிருந்தால் அது அவனுடைய தலையிலேயின் காரணமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ‘மூன்று உலகளும் ஆளப் பிறந்தவன்’ என்று கூறி வந்த தோஷ்டிகள், ஆளுக்காரர்கள், தேகை சாஸ்திரிகள் வாயில் மண்ணைப் போடுவதற்காகவோ அவன் கடலில் மூழடி மாண்டிருக்க வேண்டும். பாட்டா! நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய வீராதி வீரராயிருந்தாலும் நடுக் கடலில் சுழிக் காற்றை வரவழைப்

பதற்கும் கப்பலின் பாய்மரத்தின் மீது இடி வீழச் செய்வதற்கும் உங்களால் கூட முடியாது. ஒரு வேளை அது பண்டிய நாட்டு மந்திரவாதிகளின் காலியமா விருக்கலாம். நீங்கள் அதற்குப் பொறுப்பில்லை. ஆகையால் அருள் மொழியின் கதிக்கும் நீங்கள் பொறுப் பாள் வில்லை. ஆனால் ‘சக்கரவர்த்தியைக் கேட்டுச் சொல்ல வேண்டும்’ என்று மட்டும் இனி என்னிடம் சொல்லா தீர்கள். அப்பறம். அந்த அன்பில் பிரம்ம ராஜைக் கேட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்றுகூடச் சொல்வீர்கள். சக்கரவர்த்தியும் முதன் மந்திரியும் ஏதோ அந்தப் பட்டங்களைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்கள் விருப்பத்தை மீறி அவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. பழுலூர் இளைப பாட்டி கந்தினி தேவியைக் கேட்டுச் சொல்கிறேன் என்று வேறுமாதும் சொல்லுங்கள்.....!”

இச்சமயம் கந்தமாதன் குறுக்கிட்டு, “ஐயா! எங்கள் வீட்டுக்கு விருந்தாளி

வாக வந்திருப்பவர்களை....." என்று ஏதோ தடுமாற்றத்துடன் இரைந்து சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

கரிகாலன் அவன் பக்கம் கண்களில் தி எழு நோக்கி, முப்பரம் எரிந்த சிலைப்போவச் சிரித்த. "கந்தமாரு! இது உங்கள் விடா? மறந்து விட்டேன்! சொல்லி மனம் வயவில் ஓரீயின் வம்சத்தில் பிறந்த வீராதி வீரன் நீ என்பதையும் மறந்து விட்டேன். உன் விட்டியில், அதுவும் நீ இருக்கும் இடத்தில், கொஞ்சம் பயந்துதான் போ வேண்டும்! தவறாக என்ன சொல்லி விட்டேன்? உன் விட்டு விருந்தாளிகளை என்ன செய்து விட்டேன்?...கந்தமாரு! ஏன் உன் கைகால் நடுங்குகிறது? சமூகத்தில் பரவி யிருக்கும் நடுக்கு நூரம் உனக்கும் வந்து விட்டதா? நீ சமூகத்துக்கு உட்ப் போக வில்லையே?" என்றான்.

வந்தியத் தேவன் அப்போது, "கோமகனே! கந்தமாறனுக்கு நடுக்கு நூரம் இல்லை. தாங்கள் பழுவூர் இளைப ராணி வைப் பாட்டி என்று சொன்னதில் அவனுக்குக் கோபம்!" என்றான்.

கந்தமாறன் வந்தியத் தேவனைக் குரோதத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு கந்தியை எடுக்கத் தொடங்கினான்.

பார்த்திபேந்திரன் அவன் கையைப் பிடித்து இழுத்து உட்கார வைத்துக் காத்தோடு ஏதோ சொன்னான். கந்தமாறன் அடங்கினான். அவனுடைய உடல் மட்டும் சிறிது நேரம் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

கரிகாலன் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்து விட்டு, பழுவேட்டையார் பக்கம் திரும்பி "பாட்டா! இளங் காளைகள் இப்படித் தான் எட்டுக் கட்டங்கமல் சில சமயம் துள்ளிக் குதிப்பார்கள். அவர்களை நீங்கள் பொருட்படுத்த வேண்டாம். நீங்கள் எனக்குப் பாட்டன் முறை; ஆகையால் இளைப ராணி எனக்குப் பாட்டியானா? அப்படி நான் அழைப்பதில் என் பாட்டிக்கும் வகுத்தம் இல்லை; தங்களுக்கு வகுத்தமில்லை. இந்தச் சிறு பிள்ளைகளுக்கு எதற்காக ஆத்திரம் பொந்துக் கொண்டு வருகிறது? பொருள் போகட்டும்! நான் ஆரம்பித்த விஷயத்தை விட்டு விட்டு எங்கேயோ போய் விட்டேன். என் தந்தை—சக்கரவர்த்தியின் பேரில் தாங்கள் பார்த்ததைக் கமத்த வேண்டாம். தாங்கள் சம்மதித்தால் என் தந்தையும் சம்மதித்தாற் போலத் தான். பொக்கிஷம் தங்கள் கையில் இருக்கிறது. எட்டபுலத்துக்குப் படை பெடுத்துப் போகிறேன் என்றால், சோழ

சாட்டியிருந்து மூன்று லட்சம் என்ன, மூப்பது லட்சம் வீரர்கள் போட்டி விட்டுக் கொண்டு வருவார்கள். மூன்றுதரம் பங்களைச் செலித்துக் கொடுப்பதிலும் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. தாங்கள் சம்மதிக்க வேண்டும்; மதுராந்தகத் தேவதூம் சம்மதிக்க வேண்டும்! அல்லவா தான்! என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?" என்று கரிகாலன் சிறுத்தினான்.

இரைநீர் திண்டாடித் திக்கு முக்காடிப் போன பழுவேட்டையார் தொண்டையை மறுபடியும் களைத்துக்கொண்டு கூறினான்:—"கோமகனே! தங்கள் அதிசயமான விருப்பத்துக்கு நான் சம்மதித்தாலும், மதுராந்தகத் தேவரின் சம்மதம் எப்படியும் வேண்டும் அல்லவா? சக்கரவர்த்தியுடம் விடை பெற்றுக் கொள்ளாமல் தாங்கள் திக்கிண்பத்துக்குப் புறப்பட முடியுமா? ஆகையால் எல்லாருமாகத் தஞ்சாவூருக்குப் போவோம்..."

"அது மட்டும் முடியாது. பாட்டா! தஞ்சாவூருக்குப் போன பிறகு என் தந்தை வேறு விதமாகக் கட்டளைவிட்டால் என்னால் அதை மீற முடியாமற் போய் விடும். அப்புறம் அங்கே என் அண்ணா, மனியமான் மகன், இருக்கிறான். என் லேகாநரி இளைப வீராட்டி இருக்கிறான். அவர்களுக்கு நான் முடிவற்றது நேரந்தரம் செவ்வது சம்மதமாயிராது. அவர்கள் பேச்சை மீறுவதும் கஷ்டமாயிருக்கும். பாட்டா! இந்த விஷயம் இந்தக் கட்டம்பூர் மாளிகையில் தான் முடிவாக வேண்டும். தாங்கள் தஞ்சைக்குப் போய் மதுராந்தகனை இங்கே அழைத்து வராதீர்கள். நமக்குள் பேசி முடிவு செய்த பிறகு தந்தையிடம் தெரிவிக்கலாம். படைபெடுப்புக்கு எல்லாம் ஆயத்தமான பிறகு நான் தஞ்சைக்கு வந்து என் பெற்றோர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு செம்புகிறேன். அல்லது மதுராந்தகனுக்கு இப்போதே பட்டம் கட்டிவிட்டு என் பெற்றோர்கள் காஞ்சிக்கு வரட்டும். அங்கே நான் கட்டியிருக்கும் பொன் மாளிகையில் அவர்களை இருக்கச் செய்துவிட்டு நான் புறப்படுகிறேன்" என்றான்.

பழுவேட்டையார் சம்புலதரையதரப் பார்த்தார். சம்புலதரையதர உகா மீட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவரிடமிருந்து உதவி ஒன்றும் கிடைப்பதற்கில்லை என்று கண்டு, பழுவேட்டையார் "கோமகனே! தங்களுடைய கட்டளைக்கு மாறாக நான் என்ன சொல்ல முடியும்?" என்றான்.

"கட்டளை எந்து சொல்லுகிறீர்கள், பாட்டா! சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சேனையில் தலைநகரத்துப் போக தங்களுக்கு இந்தச் சிறுவனு கட்டளையிடுவது என்னுடைய பிரார்த்தனையை சிறை வேற்றி வைப்பதாகச் சொல்லுங்கள்!" என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

"ஆகட்டும்" என்று சொல்லிப் பழு வேட்டகாரவர் களைத்துக் கொண்டார்.

"மிக்க வந்தாம், பாட்டா! அப்படி யானால் சீக்கிரமே புறப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்! மதுராத்தலைப் பிசாங்கமாகவே பாளை மீது ஏற்றி வைத்து இவ்விடத்துக்கு அழைத்து வருங்கள். அவ்வது போன் ரதத்தில் ஏற்றி அழைத்து வருங்கள். இளைப பாட்டியின் மூடு பல்வஞ்சுமிட்டும் இந்தத் தடவை வேண்டாம்!" என்று சொல்லி விட்டுச் சிரித்தான் கரிகாலன்.

பின்னர் கத்திரை மன் முதலியவர்களைப் பார்த்து, "கத்திரை! உள்பாடு போகத் தான்! உன் விட்டுக்கு மேலும் விருத் தாளிகள் வரப் போகிறார்கள். கத்திரை சோழருக்குப் பிறகு சோழ காட்டுக்குச் சக்கரவர்த்தியாகப் போகிற மதுராத்தகர் வரப்போகிறார். அவருக்குப் பட்டமகிஷி யாகப் போகும் சின்னப் பழுவேட்டகார யரின் மகனையும் உடன் அழைத்து வந்தா லும் வருவார். கடம்பூர் மானிகை ஓரே கோவாகுலமாகத்தான் விருக்கும். பழுவூர்ப் பாட்டினர் அஞ்சலுக்குப் புறப்படட்டும். நாம் வேட்டைக்குப் புறப்படலாம், வருங்கள்! என் வித்தையில் ஒரு காலத் தில் நான் வல்லவனாக இருந்தேன். 'அர்ச் கனனுக்கு அடுத்தபடி ஆதித்த கரிகாலன் தான்' என்று பெயர் வாய்விழ்ந்தேன். மூன்று வருஷங்களுக்கே விவிலித் தொடாமல் என் வித்தையே மறந்து போய் விட்டது. மதுபடியும் பழக்கம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பார்த்தி பேந்திரா! வந்தியத்தேவா! எவ்வரும் இணையுங்கள். வேட்டைக்கு எங்கே போகலாம்? கொல்லி மலைக்குப் போகலாமா?" என்று பொதுப்படையாகக் கரிகாலன் கேட்டான்.

இத்தனை நேரமும் கத்தப் பேச்சிலும் வலந்துகொள்ளாமலிருந்த சம்பவகாரவர், "கோமகனே! கொல்லி மலை வேரு தூரத் தில் இருக்கிறது. அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டியதில்லை. வீரவாராயண ஏரிலின் மேற்குக் கரையில் அடர்ந்த காடு இருக்கிறது. அதைத் 'தண்டகாரன் யம்' என்றே சொல்வதுண்டு. வேட்டைக்கு வேண்டிய காட்டு மிருகங்களும் அங்கே ஏராளமாக சிறை இருக்கின்

தன. அந்தக் காட்டிலிருந்து வேட்டை யாடிக் கொண்டு வந்த மிருகங்கள் தான் வந்து வேட்டை மண்டபத்திலே உள் ளவை. ஏரீக்கரைக் காடு வந்து மாஸி கடக்குச் சமீபத்திலும் இருக்கிறது. காணியில் வேட்டையாடப் புறப்பட்டுச் செல்லுல் இரவு விடு திரும்பி விடலாம்!" என்றார்.

"அப்படியே செய்யலாம், ஸுயா! இந்த மானிகையில் நான் விருத்தாளியாயிருக் கும் வகையில் தங்கள் வைத்ததே எனக் குச் சட்டம். தங்கள் குமாரி மணிமேகலை வைபும் வேட்டைக்கு அழைத்துப் போகலாமா? அவள் இருக்குமிடம் எப்போதும் கை வலப்பாயிருக்கிறது!" என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

"எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. மணிமேகலைவைக் கேட்டுப் பார்த்தலாம்!" என்றார் சம்பவகாரவர்.

அப்போது கத்திரை மன் "வேட்டைக் குப் போகும் இடத்தில் பெண்கள் எதற்கு? அவர்கள் பத்திரமா யிருக்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்குத் தான் வேலை சரிவாயிருக்கும். வேட்டையில் வனம் செலுத்த முடியாது. மேலும், கத்திரை தேவிக்கு இங்கே துணை வேண்டு மல்லவா?" என்றான்.

"ஆமாம்; ஆமாம். கத்திரை மனுக்கு எப்போதும் பழுவூர்ப் பாட்டியைப் பற்றித்தான் வலை. மணிமேகலைவை அழைத்துப் போவதில் இன்னொரு கஷ்ட மும் இருக்கிறது. அவள் துள்ளிக் குதிப்பதைப் பார்த்து விட்டு மான் துள்ளிக் குதிப்பதாக நினைத்து வராவது அவள் பேரில் அக்கை விட்டாலும் விடுவார்கள். பெண்கள் அரண்மனையிலேயே இருக்கட்டும். நாம் வேட்டைக் குப் போகலாம். காளை அறி காணியில் புறப்பட வேண்டும். இன்றிரவு குரவைக் உத்தரத் சீக்கிரம் முடித்து விட்டு, அவரவர்களும் சீக்கிரமாகத் துங்குங்கள். ஸுயா! வேட்டைக்காரர் களுக் கெல்லாம் இப்போதே சொல்லி வைத்துவிடுங்கள்! வந்தியத்தேவா! வர! சம்பவகார ஜாகைக்குப் போகலாம்!" என்று சொல்லி ஆதித்த கரிகாலன் வந்தியத்தேவனைக் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். கத்திரை மனும் பார்த்திபேந்திரனும் அவர் களைச் சிறிது அகுவையுடன் பார்த்துக் கொண்டு சின்னார்கள்.

சம்பவகாரவர் வேட்டைக் காரர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பிப்பதற்காகச் சென் னார். பழுவேட்டகாரவர் கத்திரையைத் தேடி அத்தப்பாத்துக்குப் போனார்.

நந்தினி மறுத்தாள்

பழுவேட்டசையர் சிறிது உற்சாகத் துடனேயே நந்தினியைப் பார்க்கப் போனார். கடம்பூருக்கு அவர் புறப்பட்டு வந்த போது என்ன நம்பிக்கையுடன் வந்தாரோ, அது ஒன்றும் இது வகையில் நிறைவேறவில்லை. சிறு பிள்ளையாடுப ஆதித்த கரிகாலனைக் கடம்பூர் மானி கையிலே தருவித்து வைத்துக் கொண்டால், அவனை நயத்தினாலும் பயத்தினாலும் தம்முடைய விருப்பத்தின்படி நடக்கச் செய்யலாம் என்று அவர் எண்ணி யிருந்தார். தாமும் சம்புவரையரும் சொல்லுவதற்கு அவன் எட்டுப்பட்டே தீர வேண்டும் என்று நம்பினார். சோழ ராஜ்யம் முழுவதற்கும் மதுராந்தக னுக்கு உடனடியாகப் பட்டம் கட்டுவதி லுள்ள அபாயம் அவருக்குத் தெரிந்தே யிருந்தது. வடக்கே மலையாளம் தெற்கே கொடும்பாளூர் வேளாளும் அதற்கு விரோதமா யிருப்பார்கள். கரிகாலன் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டால் உன்ராட்டு புத்தர் மூண்டே திரும். அதன் முடிவு எப்படியாகும் என்று யார் சொல்ல முடியும்? போது மக்களில் பெரும்பாலொர் கந்தர சோழருடைய புதல்வர்களின் பக்கமே இருப்பார்கள். மதுராந்தகனுடைய தாயே அவனுக்கு விரோதமா யிருக்கிறாள். காணாமுக்கே கூட்டத்தாரை மட்டும் நம்பி உன்ராட் டுப் போரில் இறங்க முடியுமா? பாண்டிய நாட்டிலும், சேர நாட்டிலும், பாலாற்றுக்கு வடக்கேயுள்ள நாடுகளிலும் கலகங்கள் இளம்பிழலும் இளம்பும். ஆகையால் இப்போதைக்கு மதுராந்தக னுக்குப் பாதி ராஜ்யம் என்று சீர்த் துக் கொண்டால், அதையும் தஞ்சை யைத் தவிர வகராகக் கொண்ட தென் சோழ ராஜ்யமா யிருந்தால், பிற்பாடு போகப் போகப் பார்த்துக் கொண் ணலாம். கொடும்பாளூர் வேளாளின் செல் வாக்கை ஒரு வழியாகத் தீர்த்துக் கட்டி விடலாம். பிறகு, வடக்கே திரும்பித் திருக்கோவலூர் மலையாளையும் ஒரு கை பார்க்கலாம். கரிகாலன் யெறும்முரடன். என்னைக்காவது ஒரு நாள் ஏதாவது ஏடாகூடமான காரியத்தில் இறங்கி அற்பாயுளில் இறக்கக் கூடும். அப்படி சேர்ந்தால் எல்லாக் கவலையும் தீர்ந்தது. இப்போதைக்குப் பாதி ராஜ்யம் என்று ஏற்பாடு செய்து கொள்வது நல்லது.

இளைசு ராணி நந்தினியுடனும் கலந்தா லோசித்ததின் பேரில் பெரிய பழுவேட் டசையர் இத்தகைய முடிவுக்கு வந்து, அதன் பிறகுதான் கடம்பூருக்கு வந்தார். கரிகாலனையும் அங்கு அழைத்து வரச் செய்தார். ஆனால் எதிர்பார்த்தபடி ஒன்றும் நடக்கவில்லை. பெரியவர்களுக்கு அடங்கி நடப்பதற்குப் பதிலாகக் கரிகாலன் பெரியவர்களை அடட்டி உருட்டி அதிகப் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந் தான். அவனுடைய கேலிப் பேச்சுக்களை யும் இரு பொருள் கொண்ட மொழி களையும் பழுவேட்டசையரால் பொறுக்க முடியவில்லை. மூக்கியமாக அவரைப் பற்றிக் கரிகாலன் அடிக்கடி வயதான கிழவர் என்று குறிப்பிட்டதும், இளைசு ராணியைப் பாட்டி என்று அழைத்து வந்ததும் கூரிய விஷச் சோயந்த பரணங் களைப்போல் அவரைத் துன்புறுத்தி வந்தன. போதும் போதாதற்குச் சம்பு வரையரின் போக்கும் அவ்வளவு திருப்தி கரமா யில்லை. தமக்குப் பக்க பலமாக நின்று கரிகாலனுடைய அதிகப் பிரசங் கத்தை அடக்க முயல்வதற்குப் பதிலாகச் சம்புவரையர் பெரும்பாலும்வாயை மூடி, மெனனம் சாதித்துக் கொண்டிருந்தார். ஏதாவது பேசினாலும் தயங்கித் தயங்கி வழவழா குழகுழா என்று பேசினார். கரிகாலன் தமது மானிகைக்கு விருந்தாளி யாக வந்து விட்டபடியினால் ஏதாவது ஏடாகூடமாய் நடந்து விடக் கூடா தென்று அப்படி ஐக்கிரதையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் போதும்! காரணம் எதுவாயிருந்தாலும் சம்புவரை யரின் போக்குகொஞ்சங்கூடப் பழுவேட் டசையருக்குத் திருப்திகரமாக இல்லை.

இன்றைக்குக் கரிகாலன் கூறியதில் எவ்வளவு தூரம் உண்மையான பேச்சு, எவ்வளவு தூரம் கேலிப் பேச்சு, எவ்வளவு தூரம் மாதில் ஒன்றும் உதட்டில் ஒன்றுமான் வஞ்சகப் பேச்சு என்பதைக் கண்டு கொள்வதும் எளிதா யில்லை. மதுராந்தகனையும் அங்கே வர வழைத்த பிறகு ஏதேனும் பெரிய விபர்த் காரியம் செய்ய உத்தேசிக்குக்கொடுநே, என்னமோ, யார் கண்டது? மலைய மாணப் பெரும் ஈசன்யத்துடன் படை வேடுத்து வரச் செய்து கடம்பூர் மாளிகையை வளைத்துக் கொள்ளும்படி செய் தாலும் செய்வலாம் அவ்வாறு?...

இவை யெல்லாவற்றையும் என் னும் போது தஞ்சாவூருக்குத் திரும்பிப் போய் விடுவதே நல்லது. சின்னப் பழுவேட்டையான் கல்வ மதியூதி. அவனிடமும் யோசனை கேட்டுக் கொள்ளலாம். ஒரு வேளை மதுராத்தகன் திருகு அழைத்து வருவதாயிருந்தாலும், எல்லா நினைவாக் கும் ஆயத்தமாகக் காலாத்தகமண்டனைப் பெரிய படை திரட்டிக் கொள்ளிடக் கரையில் கொண்டு வந்து வலத்திருக்கச் செய்யலாம். யது எப்படியானாலும் இன்ன ய ராணியை இங்கே இனிமேல் இருக்கச் செய்து இந்த மூடர்களின் கேலிப் பேச்சுக்கு உள்னாக்குவது கூடவே கூடாது. அவளை அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தஞ்சாவூரில் விட்டு விடுவது நிக்க அவசியம். அதற்கு ஒரு வசதி இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கைவிடுவானேன்?

இவ்விதம் ஒரு முடிவுக்கு வந்ததும் பெரிய பழுவேட்டையானருக்குச் சிறிது உற்சாகம் உண்டாயிற்று. முடி மலர்ச்சியுடனே நந்தினியின் அந்தப் புரத்தை அடைந்தார். அங்கே அவர் வாசற்படியருகில் வந்தபோது உள்ளே யிருந்து கலகலவென்று சிரிப்புச் சத்தம் வருவதைக் கேட்டார். ஏனோ அந்தச் சிரிப்பின் ஒலி அவருக்கு ஏரிச்சகை உண்டாக் கிற்று. தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் நந்தினி இவ்விதம் சிரிப்பதேயில்லை. இப்போது என்ன குதூகலம் வந்துவிட்டது? எதற்காகச் சிரிக்கிறாள்? அவனுடன் சேர்ந்து சிரிப்பது யார்?... உள்ளே பிரவேசித்ததும் உடன் இருந்தவன் மணிமேகலை என்று தெரிந்தது. இதனால் அவர் மனம் சிறிது தெளிந்தது. அன்றைக் கண்டதும் மணிமேகலை சிரிப்பை அடக்குவதற்காக இரண்டு கைகளினாலும் வாயைப் போத்திக் கொண்டாள். அப்படியும் அடக்க முடியாமற் போகவே சிரித்துக் கொண்டே அந்த அறையை விட்டு ஓடிப் போனாள்.

நந்தினியின் சிரிப்பு பழுவேட்டையானரைக் கண்டதுமே நின்று விட்டது. அவளுடைய முகமும் வழக்கமான கம்பிரத்தை அடைந்தது. "ஐயா! வானங்கள்! யோசனை முடிவடைந்ததா?" என்றான். "நந்தினி! அந்தப் பெண் எதற்காக அப்படிச் சிரித்தாள்? ஏன் சிரித்துக் கொண்டே ஓடுகிறாள்?" என்று பழுவேட்டையான கேட்டார்.

"அதைச் சொல்லத்தான் வேண்டுமா? சொல்லுகிறேன். சபா மண்டபத்தில் நடந்த பேச்சுக்களில் கொஞ்சம் பக்கத்து அறையிலிருந்த மணிமேகலையின் காதில் விழுந்ததாம். இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் பாட்டன்களைப் பற்றியும் பாட்டிகளைப் பற்றியும் பரிகாசமாகப் பேசியதைச் சொல்லி விட்டு அவள் சிரித்தாள்....."

"சரி துஷ்டப் பெண்! அவனோடு சேர்ந்து நீயும் சிரித்தாயே?"

"ஆம்; அவனோடு சேர்ந்து சிரித்தேன். அவள் அப்பால் போனதும் அழலாம் என்று இருந்தேன். அதற்குள் தாங்கள் வந்து விட்டீர்கள்!" என்று நந்தினி கூறிவிட்டுக் கண்ணில் துளித்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

"ஆகா! உன்னை இப்பேர்ப்பட்ட மூடர்களின் மத்தியில் நான் அழைத்துக் கொண்டு வந்தது என் தவறு. நான்ப் பொழுது விடிந்ததும் நாம் தஞ்சாவூருக்குப் புறப்பட்டுப் போகலாம். இன்றிரவு மட்டும் பொறுத்துக் கொள்!" என்றார்.

"தஞ்சாவூருக்குப் புறப்பட வேண்டுமா? ஏன்? வந்த காரியம் ஆகிவிட்டதா?" என்று நந்தினி கேட்டாள்.

அன்று சபா மண்டபத்தில் நடந்த பேச்சின் முடிவுகளைப் பழுவேட்டையான நந்தினிக்குத் தெரியப்படுத்தினார்.

எல்லாவற்றையும் கேட்டு விட்டு நந்தினி "சுவாமி! தாங்கள் தஞ்சாவூருக்குப் போய் வருங்கள். நான் வரமாட்டேன். ஆதித்த கரிகாலனுக்குப் புத்தி

கற்பிக்கும் வரையில் நான் இங்கிருந்து புறப்படுவதாக உத்தேசமில்லை. அந்தக் காலம் பிடித்த இளவரசன் ஒன்று தங்கள் காவில் விழுந்து அவன் பேசிய பரிசாரப் பேச்சுக்களுக்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வது தங்கள் கத்திக்கு அவன் இளவரசன் வேண்டும்!" என்றான்.

"நத்தினி! இது என்ன சொல்கிறது? இத்தகைய பாதகமான எண்ணம் உன் உள்ளத்தில் எப்படி உதித்தது?"

"ஐயா! எது பாதகமான எண்ணம்? என்னைக் கைப்பிடித்து மனத்த கணவனை ஒருவன் சித்தித்துப் பேசினால். அவனைப் பறி வாங்க வேண்டும் என்று நான் நினைப்பது பாதகமா?"

"இல்லை, நத்தினி! இதைக் கேள்! எங்கள் பழுவூர்க் குலம் சோழ குலத்தோடு ஆறு தலைமுறையாக நட்புரிமை கொண்டது. அதையெல்லாம் மறந்து, அறிபார் சிறுவன் ஒருவன் ஏதோ உளறினால் என்பதற்காக நான் அக்குலத்துக்கு விரோதமாய்க் கத்தி எடுக்க முடியுமா? சுந்தர சோழரின் புதல்வனை.—இன்று வரையில் பட்டத்து இளவரசனாயிருப்பவனை.—நான் என் கையினால் கொல்லு

வதா? இது என்ன பேச்சு?" என்று பழுவேட்டையவர் பதறினர்.

கூடிகாவனுடைய காசராரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது சில சமயம் பழுவேட்டையவருக்கே உடைவானின் மீது வக சென்றது. அப்போது சிரமப்பட்டு மனதையும் கையையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார். தம் உள் ணத்தில் மூன்மம் தோன்றிய எண்ணத்தை நத்தினி வெளியிட்டுச் சொன்ன வுடனே அவருக்கு அவ்வளவு பதட்டம் உண்டாயிற்று.

"ஐயா! தங்கள் சோழ குலத்தோடு ஆறு தலைமுறையாக நட்புக் கொண்டவர்கள்; உறவும் கொண்டவர்கள். ஆகையால் தங்கள் கத்தி எடுக்கத் தவங்குவது இயல்பு. ஆனால் எனக்கு அத்தகைய உறவு ஒன்றுமில்லை. சோழ குலத்துக்கு நான் எவ்விதத்திலும் கடமைப் பட்டவன் அல்ல. ஆதித்த கரிகாலன் தங்கள் அடிபணிந்து மணவீப்புக் கேட்டுக் கொள்ளா விட்டால், என் கையில் கத்தி எடுத்து நானே அவனைக் கொன்று விடுகிறேன்!" என்றான் நத்தினி. அப்போது அவனுடைய கண்கள் சிலந்து, புருவங்கள் நெரிந்து, முகத் தோற்றமே மாறி விட்டது.

வெள்வந்துவிட்டது! **கிலிகிள்**

அலைச்சை

நிலை ரூ. 12-6-0

கனம் ரெய்க்கல்குப் போட்டது. பழையகல்கல்கு கடிய பதற்பு. ஓம் பனம் அனுப்புகின்ற தபம் செல்கி அனுப்புகின்ற.

சாஜாஜியின் துக்கம்			
விவரம் விருத்த ரூ. 10 0	ராஜாஜி பனிகரகம் 1 12	அபேதவாதம் ரூ. 1 0	
அதற்குக் 6 0	ராஜாஜி குத்துக்குவியல் 1 8	அசோகினை 0 8	
கதைகள் 4 0	உபநிஷதப் பனகனி 1 8	பழுவேட்டைத் தபம் 1 0	
கட்டுரைகள் 4 0	தீவனம் ராயனம் 0 12	ஆதித சித்தினி 1 8	
கண்ணன் காட்டிய வலி 2 0	தீர்தாசு ரெய்கல்கு 1 8	கேதாந்த தபம் 1 4	
கலிகியின் துக்கம்			
பார்த்தியக் கனவு ரூ. 7 8	அபேதவாதம் கனவு ரூ. 1 4	ஒத்த சோஜா ரூ. 1 12	
பொய்யவன் காடு 3 8	நாட்டுக்கோது புதல்வர் 1 0	சுந்தர சோஜா 6 0	
பழுவூர் 4 8	பாடத்தேவன் கனவு 2 8	எட்டிக்குப் போட்டி 3 0	
மோகனத் தபம் 1 12	சாரதாவின் தந்தியம் 3 0	தந்தையி ரெய்கல்கு 1 8	
தேவசியின் கனவுகள் 1 8	அமர காது 2 4	கினை பனாவி 4 0	

பாரதி பதிப்பகம், 14, உன்மகன் சோடு, தி. நகர், சென்னை-17

"என் வீடு" - ஒரு குடும்பப் படம்

"கொடுகொழி கயத்தகொ தகையானில்
தயத்தினில் ஒளிவொடி ஆடுவோ"

பாட்டு எய்வொருடைய உணர்வுகளிலும்
கலையாக இடம் பிடித்துக் கொள்கிறது.

அன்புத் தகைத் தன் அருமைக் குழந்தை
களுக்கு ஆவத்தோடு சொல்லி வைக்கும்
அழகான பாட்டு.

ஆகா மனையிடம் அன்பும், அருமைக்
குழந்தைகளிடம் வாதலையும், குடும்ப
வாழ்க்கையில் குதூகலமும், நடத்தையில்
நானாயமும், எ.வ.மையில் கருத்தும் கொண்ட
சிவராமன் விடு பாட்டும் மனையாட்டும்
குடும்பவாழ்வுமாக இருந்தது.

கல்லவனான சிவராமனும் ஒரு விநோதி
வந்து சேர்ந்தான். உலகத்தில் கல்லவர்களுக்குத்
தந்தானே சந்தைக்கன் என்பதில்தான்! மகாபாரதத்தில் கல்லவர்களான பரந்தவன்
களுக்குத் தானே வனவாசம், அகநாதவாசம்
முதலிய அம்சங்கள் சேர்ந்தன! கல்லவன்
மனைப் பார்த்துத் தேடிப் பிடிப்பதனும் தான்
அந்த அம்சங்கள் கடைசியில் அவரின்
புடைத்துக்கொண்டு ஒழும்படியும் சேர்ந்தது.

ஐந்து வயதும் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள
தங்கத்தைப் பம்பாயிலிருந்து வாங்கி வரச்
சென்ற மாணேஜர் சிவராமன், தங்கம் வாங்கிய
தும் அங்கே ஒரு வீடுகளும் தக்காமல் தங்க
மாய்த் திரும்பி விடுக்கவாகாதா? அப்படித்
திரும்பி விடுக்காத கதை ஏது? அவனுடைய
தக்கமான குணம் புடம் போட்டுப் பிர
காசிப்பதற்குத்தான் சேர்த்தப்பம் ஏது?

ஸ்ரீராமதேவன் போன்றவர்களைத் தாத்தித்
சென்றதும், சேதையின் பேச்சைக் கேட்டுக்
கொண்டு வந்தமனையும் அன்றாடவாழ் தேடித்
செல்லுவதும் அவன் அப்படியே போவது
போல் பாலைய செல்வன் வீட்டுப் பக்கத்தில்
ஒள்கிற்றித் தாயனார் கடை சகீவரனிடம்
கொய்த்தோடு வந்ததும் தன் மகனிடம்
திருந்த வெளிப்பட்டு வந்த தாயனாரைத்
தீர்த்துக் கட்டியிருக்கக் கூடாதா?

அப்படி சேர்க்கிறதோடும், சேதையினுடைய
தையும், தாமதுடைய விதமும், மானுதரின்
நிரலும் ஊழி ஊழி காலம் வம் காட்டும்
பேசப்பட்டிருக்குமா?

சிவராமன், தனபாவினும் ஏவப்பட்ட வீடா
யினிடம் மல்கி, அவன் போக விலையில் சித்தி
லா இரவு கழித்திராவிட்டால் தக்கம் பதி
போயிருக்காது; கதைபும் அதற்கு மேலே
தொடர்கிறாது.

சிவராமன் தான் பதிகொடுத்த தங்கத்தைப்
பெற முயற்சி செய்ததில் பயனாகத் தாக்குண்டு
மூர்க்கையானான். மலக்கமடைத்
சிவராமன் ரயில் தண்டவாளத்தில் போடப்
போன சிவராமன் தாத்திக்குடவரமாக ரயிலில்
அடப்பட்ட இறந்த விட்டான். சிவராமன்
தப்பிவிட்டான். இறந்தவனுடைய கட்டைப்

கையில் சிவராமன் கடிவாரமும், மற்றும்
சொந்தக் கடிதங்களும் இருக்கவே, சிவராமன்
இறந்தான் என்று ஏற்பட்டுப் பத்திரிகை
களிலும் வெளிவாவி விடுகிறது.

இந்தச் செய்தி கேட்ட சிவராமன் குடும்பம்
சினி கைப்பெற, அவன் மனைவி சாரதாவுக்கும்
குழந்தைகள் மூவரும் அநாதைகளாயினர்.

பிறகு, என்ன ஆயிற்று? சாரதாவும்
அவன் குழந்தைகளும் எப்படி செயல்படும்
கஷ்டப்பட்டனர்? அவர்களுக்கு கல்லகாலம்
பிறந்ததா?

உலர் தப்பிய சிவராமன் என்ன செய்தான்?
ஆகா மனைவி சாரதாவைப் பார்த்தானா?
அன்புக் குழந்தைகளைக் கண்டு அநாதைத்
கொண்டானா? குதூகலக் குடும்ப வாழ்வை
மீண்டும் துவக்கினானா?

சதி செய்த வீடா, தனபாய் என்ன
வாழ்ந்தான்?

நின்றுப் போன தக்கம் மீட்கப்பட்டதா?

இந்தக் கேள்விகளுக்குக் கேவலம் பதில்கள்
படத்தின் பிற்பகுதியில் கல்ய 'டெம்போ'
வுடன் அடுத்தடுத்துத் தொடர்ந்து வரு
கின்றன.

படம் முழுவதும் பார்த்த முடிவிற வரை
யில், கெஞ்சா அழுத்தும் சோகமும், அடுத்த
படி என்ன என்று ஆவலோடு எதிர்பார்க்கு
மும் தடி தடிப்பும் படம் பார்ப்பவர்
களின் உணர்வத்தில் கொந்தளித்துக் கொண்
டிருக்கின்றன.

இனிமையான கதாபாட சந்தை மெட்டுகள்
படத்தின் தரத்தை மிகவும் உயர்த்துகின்றன.

ஆதிக்கத்தில் வெளிவான ஒரு பிரபல
படக் கதைபைத் தழுவி அமைக்கப்பட்ட
கதை என்று அறிவிக்கும், தழுவல் மகத்
தான வெற்றி என்றே சொல்ல வேண்டும்.
ஏனெனில், கதை காட்டு மத்தியதரக் குடும்ப
வாழ்க்கையைப் படம் தற்குபயனுக்கு நித்திரித்
திருக்கிறது.

படத்துக்கு வசனங்கள் எழுதியிருக்கும்
"சாண்டிக்ஸ்" தம் வேலையை மிக
கவனஞ்செய்து செய்திருக்கிறார். சம்பாஷனைகள்
இயற்கையாகவும் உணர்ச்சிபொருடும் அமைந்
திருக்கின்றன. ஆப்பாட்டமான அடுக்குத்
தொடர்களும், அசுவசியமான ஏதுகை
மொழிகளும், இப்படத்தில் இல்லை.

ஸ்ரீ வி. காரியாலின் குணசெத்திர கடிப்புத்
நிறைவு இப்படத்தில் பல கோணங்களில்
விருத்த வெளிவாழ்வித் திகழுகிறது.

முதலாளியின் கம்பிக்கைக்குப் பார்த்திர
மாரி, விவசாயத்தோடு உறழ்த்து, படியப்
படியாக அகதையில் உலர்த்த மாணேஜராகிக்
கம்பெனி சக ஊழியர்களிடம் அன்பு காட்
டும் சிவராமன் ஒரு வட்டிய ஆயில் மாணேஜர்
ராகத் தொந்துகிறான்; மனைவி சாரதாவோடு

Setting a Style with Binny's

ஆடவர்களின் ஆடைகள் நமக்கு நான் நாகரீகத்தில் முன்னேறி வருவது அவர்கள் கவனத்திற்கும், தோற்றத்திற்கும் ஏற்ற ஆடைகளை கவனித்து வாங்குவதே. இந்தியாவில் அக் களவாசன்கள் எப்போதும் விரும்பி வாங்குவது. தினம் தினம் புதிய புதிய டிசைன்களிலும் கண்ணைக் கவரும் கவர்களிலும் தயாரிக்கும் B & C மில் துணிகளே.

VENKATESH VASTRALAYA

CITY
DISTRIBUTORS
FOR

PHONE 4638

The Buckingham & Carnatic Mills
The Bangalore Woollen, Cotton & Silk Mills

RETAIL SHOW ROOM

வெங்கடேஷ் வஸ்த்ராலயா
2, தம்பு செட்டித் தெரு - சென்னை-1

[illegible]

இதே சிவனாயி ரெட்டியார் பெரும் செல்வன்; அவர் தமது தனி முயற்சியினால் இந்த ஞானப்பெரும் ஊரியத்தைச் செய்து விட்டார்கள். இவர்களுக்கு சிவாய்வாரியனாக உத்தராவரண முதிராழ்வுட்டனும் ஸ்ரீ ஸங்கீர சாராயன ரெட்டியார் முதலிய சாக்கன்கள் உதரிப்பட்டுமிருந்தனர். சேரத்தமரர் செங்குறைச் சாட்டியும் இது பெரிய சாக்கி என்று சொல்லுவார்கள். அம் சாட்டியேயேயே போதும் ஊர்ப்பள்ளித் தந்தையாற்றி யென்பெய்யும் மரபுச் சாக்கனம் குறையு. அதிலும் சிவாய்வாரியனையே சேர்வன யென்குவதில்கூட, அதன்கீழ் சிவனாயி ரெட்டியாரின் சாக்கி அவராரது சாப்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த முயற்சியை அவர் முதல் முதலில் செங்குறையில் ஸ்ரீ பிதாமரம் மந்திரி யை ஏற்பட்டபோது நடத்தினார். அப்போது ஊதார மந்திரியாகுந்த ஸ்ரீமதி ஸங்கீயபதி அம்மையாரிடம் சென்று, "அம்மா! தாயே! என்விடம் என்முதற் குழாய் இருக்கிறது. இதை எடுத்துக் கொண்டு எங்கள் சிவாய்வாரியன் முதிராழ்வுட்டியார் தந்த சாக்கர் போதுமீதே அதை உத்தராவரண யென்கும்?" என்று விண்ணப்பித்துச் சென்றார். "அதற்கென்! ஒரு ஆரம்பேறுதற்கு உடை வைத்தால் போதும்!" என்று ஸ்ரீமதி ஸங்கீயபதி, "இதில்; இதில்! விண்ணப்பித்திருந்தால் ஆரம்பேறுதற்கு வட்டி, இதற்கு முறையில் ஆரம்பேறுதற்கு வட்டி, இதற்கு முறையில் பரிசுற டட்டி, விண்ணப்பித்தால் அதுமீதே தாயென்கும்" என்று இச் சிவனாயி ரெட்டியார், இதைச் செட்டியார் ஸ்ரீமதி ஸங்கீயபதி அவர்களுக்கு 'சாக்க' ஏற்பட்டு விட்டது போதும்! அப்பொழுது, தோடியோரே, ஸங்கீயபதி ஆகிய மூன்று வைத்திய முறையுள்ள ஸ்ரீமதி ஸங்கீயபதி அம்மையாரைத் துணியுந்த முயல்கிறார்!

தீர்ப்புக் கொடுத்த ஸ்தலத்திலே இ
வருவது சரியாக "தீர்ப்புக் கொடுத்த"

[illegible][illegible]

தலைவர்:—செல்லுமா? தான் உன்
மன உந்து வசனங்கள் சொன்ன
பாடங்களை நினைவு, என்னிடம் வரும்
பெரும்பாலும் இப்படியே!

இதுதான் உண்மை :—உங்கள் ஓர் 2 மணிக்குள் தொடங்கி உங்களுக்கு வேண்டியதை உங்களுக்குத்தான். அந்தந்தருக்கு உங்களுக்கு !

எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நோன்றிவது. ஆகவே, விவாதிப்பதில் என்ன பயன்?

மிக உயர்ந்ததாக வந்த தொகைதான் திறப்பு விழா வைப்பதில் எவ்வளவுதிறமும் உயர்ந்த திறப்பு விழாவை நடத்தும் பெரு வனக்குக் கிடைத்தது! ஒமக்குத் தேட்டியார் அவர்கள் உயர்ந்த பண்பாடுகள் வாய்ந்த பெரியார். அவருடைய உருவப்படம் மிக உயர்ந்ததும் புன்னை மலர்ந்த முகத்துடன் நீட்டப்பட்டிருந்தது. அந்தப் படத்தைச் சுவரில் மிக உயர்ந்த இடத்தில் மாட்டியிருந்தார்கள்.

காற்காலியேல் காற்காலி போட்டு அதன்பேரில் ஏறி நின்று கொண்டு ஒமக்குத் தீராமலாயித் தேட்டியாரின் உருவப் படத்தை கவர் திறந்த வைக்க நேர்ந்தது! இதை "உயர்ந்த திறப்பு விழா" என்று மேலே காவ் குறிப்பிட்டது ரீதியாகவே அகியவர்!

திறவந்தாடு சொமலாசிகன் ஒமக்குரை ஆல்பத்திரி விழாவை மாறான முகவெறுமைய திருவிழாவாக நடத்தினார்கள். ஊர் அங்குலதம், பந்தம், மேடை, மோதாது வரவேற்புகள் எல்லாம் பிரமாத்தமாக இருந்தன. நெக்குத்தாடு நிஸ்லாசாவர் சேர்க்கத் தீரமுக்கன் அகியவரும் வந்திருந்தார்கள். ஜிஸ்லா போட்டு தலைப் பூ கொலித்தாமிப் பண்டலாட்சியார், ஜிஸ்லா காய்கிரன் கமிட்டி தலைவர் திருவெட்டிசெருகினை தேட்டியார், ஜிஸ்லா கமெட்டி, ஜிஸ்லா போலீசு தலைவர், ஜிஸ்லா வைத்திய அதிகாரி முதலிய பலரும் விழயம் செய்திருந்தார்கள். வெளியூரில் இருந்து வந்திருந்த கமரர் ஸ்தலாயிரம் விருந்தினர் கூறுக்கு மத்தியான போஜனத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. விருந்தில் மேன்கம ஸ்தலயம், விருந்து பரிபாற்பட்ட பந்தாவையும் வர்ணிப்பதற்குக் குறைந்த பட்சம் அறுபத்து ஈழ வாய்களும் அத்தனை பேருக்களும் வேண்டும்! அச்சடித்துக் கொடுத்த காதெத்திய அறுபத்து ஈழ வகை உணவுப் பதார்த்தங்களின் ஸ்தலிதாவையும் பார்த்து விட்டுத் திரைப் போனோர்! சாப்பிட்டு முடிந்ததும் ஒமக்குரை ஆல்பத்திரிவிளைய படுத்துவிட வேண்டியது தான் என்று எண்ணிக் கொண்டனர். ஆனால் பரிமாறப்பட்ட இவைகள் பார்த்ததும் திற

வந்தியம் உண்டாயிற்று. தோமலியோபதி வைத்திய முறைப்படி மிகச் சிறிய அளவில் பண்டங்கள் பரிமாறப்பட்டிருந்தன. அழகான பச்சடிகளில் ஒத்தவான்றும் அதன் பூதுக்கு மேலாகது. இது போலவே மற்றவையும். ஆனால் பரிமாறாதேவர்கள் அடிக்கடி குறுக்குக் கொடுத்துமாக வந்த வேண்டுமென்களுக்கு வேண்டிய பண்டங்களை வேண்டிய அளவு பரிமாற்றிட்டுப் போனார்கள்.

தமிழகத்தில் விருத்தோம்பல் பண்பாட்டுக்கு உகந்த முறையிற் தொகைதான் சொமலாசிகன் இந்த அறுபத்துஈழ வகை உணவு விருந்தை அளித்ததேன். அத்தப் பண்பாட்டைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். சில காலக்கு முன்பு பெந்த மதுவிற்பனை தொகைதான் சொமலாசிகன் என்றபுறம் அளும் வகை கொடுத்த விளக்குவதும் அத்தச் சொமலாசிகனின் விருத்தோம்பல் உத்தரகத்துக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் இது போன்ற விழாக்கள் நடத்தும் மற்றச் சொமலாசிகன் விருந்து அளிப்பதில் தொகைதான் சொமலாசிகன் பின்பற்ற வேண்டியதில்லை. அறுபத்துஈழ வகை உணவு அறுபதை எடுத்துவிட்டு, கால மட்டும் வைத்துக் கொண்டால் போதுமானது.

சேக்த இறழிக் தொகைதான் திருவிழாப் படங்கள் "சொமக் கவ்யாணம்" என்று தலைப் புடல் பிரகடிக் பட்டிருந்தன. சொமலாசிகன் ஒன்றைத் திருவிழாவுக்குக் "சொமக் கவ்யாணம்" இயக்கம் என்று சில காலக்கு முன்பு காணாதி போர் குட்டினார். "கவ்யாணம்" என்ற சொல் திருமணச் சடங்கை மட்டும் குறிப்பிடுவது. எவ்வாறே வைக்கலையும் மங்கலங்களையும் குறிப்பிடுவது. பழைய காலத்து சடங்குகளில் முனி வர்களுக்கு அரசர்கள் வணக்கம் செலுத்தும் போது முனிவர்கள் "சைவாண்" "கவ்யாண்" என்று ஆகி உறுவது வழக்கம். "எல்லாவித கல்யாணம் உண்டாகட்டும்" என்று பொருள்.

தொகைதான் சொமலாசிகன் நடத்த ஒமக்குரை ஆல்பத்திரித் திறப்பு விழாவைத் தமிழ்நாட்டில் "சொமக் கவ்யாணம்" இயக்கத்தில் ஆயம்ப விழா வேண்டிய வைத்துக் கொள்ளலாம். தமிழ்நாட்டுக் சொமலாசிகன் இன்றும் சில ஆண்டுகளுக்குச் சவ்வாத் ததாரணத்தும் முன்றேறி, காட்டுப்புறத்தில் எவ்வாறு வரத்தக்கவும் கவல்களில் வரத்தையும் சேர்க்கத் விளக்கப் போவதற்குத் தொகைதான் சொமலாசிகன் காட்டியவாத் திருவிழா.

Use THE BEST
WINNER

Guaranteed leak proof

Rs. 5/- each

INDISPENSABLE FOR
COLLEGE AND SCHOOL STUDENTS

MARVELLOUS INDUSTRY OF BEST EBONITE IN BLACK AND MOTTLED COLOURS

Manufacturers and Dealers :

NAVINCHANDRA CHANDULAL & CO.

6/4, KASI CHETTY STREET, MADRAS-1

அதிர்ஷ்டக் குழந்தை

விஜயம்

3. பூனாக கவர்க்கம்

அத்ப் பெட்டி மறைந்த வரையில் கனாவினேயே நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு அரண்மனை மந்திரியும் தங்கள் தங்கள் குதிரைகளில் ஏறிக்கொண்டு திரைகாத்தித் தோக்கி வேளமாகச் சென்று வினர். குதிரைகளும் அவர்களுடைய அவசரத்தை உணர்ந்தது போல் தானாகக் கரையச்சலில் பறந்தன.

மீண்டும் அந்த வளப் பிரதேசம் அமைதி நிலையியது. ஆற்று வேளாண்மையில் வேளமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த மரப் பெட்டி கவிழ்ந்து விடாமல் அழகாக மிதந்து கொண்டே சென்றது.

வேறு தரம் தலையில் பிரயாணம் செய்த பெட்டி அழற்படை ந்தது போல் ஒரு மரத்தில் செங்கொண்டு நின்றுது. வேரோடு பறிக்கப்பட்டு இருந்த அந்த மரம் அந்த ஆற்று வெள்ளத்துக்குக் குறுக்கே பாசம் அமைத்ததுபோல் விழுந்திருந்தது. அங்கே ஆழம் அதிகம் இல்லாமல் மணல் மேடு இட்டிருந்தது.

ஆற்றங்கரை போரமாகப் போகக் குகை கேட்டதிலிருந்து வரிசைதில் ஊர் இருக்கிறது என்று தெரிந்தது. பக்கத்தில் படிந்திருந்த இரத்தம், படிந்த துறைகளில் லே வெண்மணிகள் இரங்கிக் குத்தில் லுளம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அப்பொழுது உபாத்தியாயர் நித்தியானந்தம் படித்துறையில் இருந்தே, குகை, கால் கடிவிக் கொண்டு கனாயெறி லுள். மாரிசு வேரின் மஞ்சள் வெள்ளத்தில் அத்நப் பெட்டி அவர் கண்ணில் பட்டது. உடனே அவர் பரபரப்புடன் சென்ற மரத்

தின் வழியே நடந்து போய்ப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வந்து திரைகார்.

அவர் கண்டன அவரானேயே தற்புடியவில்கூட. கண்டன புடி புடித் திரைகார்; தம் உடம்பை ஒருமுறை செவிப் பார்த்துக் கொண்டு தாம் தாங்களில்கூட, கனவு காணவில்லை என்பதை தீர்வாய் மாயித் தெரிந்து கொண்டார்.

நித்தியானந்தம் செய்த சேஷ்டைகளை யெல்லாம் பார்த்த குழந்தை தன் அழகிய கவ்வங்கள் குழியச் சீர்த்தான்.

குழந்தையின் மோகனப் புன்வகையாக கண்ட நித்தியானந்தம் இந்த உளத்தை யெல்லாம் மறந்து விட்டார். வேறு நாட்களாகக் குழந்தை இல்லாமல் எங்கெங்கொண்டிருந்த அவருக்கு ஆவத்தம் தாங்களில்கூட.

அவ்வகையில் ஆற்றங்கரைக்கு யாரும் வரவில்லை. நித்தியானந்தம் குழந்தையைக் கண்டதை யாரும் பார்க்கவுமில்லை. ஆற்றில் லுளம் கொண்டு கொண்டிருந்த இரண்டொரு வெண்மணிகளும் போய் விட்டன.

உபாத்தியாயர் நித்தியானந்தம் பெட்டியுடன் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றங்கரைக்கு மிகவுள் வரிமறை அமைதி இருந்த தர்மருடைய வீட்டுக்குச் சென்றார்.

அழகிய மரப் பெட்டியும் கைமறை உடனே வந்த நித்தியானந்தத்தைப் பார்த்து அவர் மனாவி அசோயத்துடன் தின்றான். பெட்டியைக் கீழே வைத்தார் நித்தியானந்தம்.

"பெட்டிக்குள் என்ன இருக்கிறது?" என்று மிகுந்த வியப்போடு கேட்டான் அவருடைய மனைவி அப்புவும்.

தீத்தியானந்தன் அவன் விழுங்கி விடுகிற மாதிரி பார்த்தான்.

"அப்பூஜம், பெட்டியைத் திறந்து அதற்குள் என்னை இருக்கிறது என்று தீயே பாயு!" என்று.

அப்பூஜம் அடங்காத ஆச்சரியத்தோடு அந்தப் பெட்டியைத் திறத்தான்.

அவ்வளவு நான், ஆச்சரியத்தினால் அப்பூஜம் கந்திரை மாதிரி இருப்பின் கையைத் தப்பி தீண்டு விட்டான்.

பெட்டியிலும் இருந்த குழந்தை அப்பூஜத்தைப் பார்த்துக் கித்தான். அவன் கிரிப்பின் குழந்தை அவன் அப்பூஜத்தைப் பரவாய்படுத்தியது.

"என் உண்டை, என் ஜாஜா!" என்று அப்பூஜ தலையில் கூப்பிட்டுக் குழந்தையைப் பெட்டியிலிருந்து எடுத்து வாரி அகிதத்துக் கொண்டான்.

ஆதர்ப் பித்தலின் அப்பூஜத்துக்கு, குழந்தை கைடத்த விதத்தைப் பற்றியோ, அது எங்கே கைடத்தது என்பதைப் பற்றியோ ஒன்றுமே கேட்கத் தேவையில்லை. எத்தனையோ நாட்களாக ஒரு குழந்தைக்காக பங்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்த அவன் நாய உண்ணம் இன்று போய்க் பிடித்தது. குழந்தையின் அப்பூஜத்தினிடம் எந்தவகையே பழகப் போன மாதிரி கித்தான் அவன் குழந்தைக் கட்டிக் கொண்டது.

"இந்தத் தங்கக் கட்டி உங்களுக்கு எங்கே கைடத்தது?" என்று அப்பூஜம் தீத்தியானந்தத்தைக் கேட்டான்.

"அப்பூஜம், நான் அறிவாமலான உப்பை அது! நான் ஆற்றல் கரைத்துப் போயித் தீத என்னை? இந்தப் பெட்டி ஆற்று வேளத்தின் மீதுக்கு வந்து, ஆற்றுக்குக் குறுக்கே ஒரு நீர்மய மரம் விழுந்திருக்கிறது பாரி, அதன் அருகே சிக்கியபடி தின்றது. என் உண்களில் இக்க அழகான மரப்பெட்டி பட்டதும் அதோயல் தங்காமல் மரத்தின் மேல் நடந்து போய்ப் பெட்டியை எடுத்துவந்து திறந்து பார்த்தேன். உடனே விட்டுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டேன்!"

"பெட்டியின் மேல் சேய்யப்பட்டிருக்கும் வேலைப்பாட்டையும், அதன் உண்டை கிரித்திருக்கும் போய்ப்பாத்தையும் பார்த்தால் இது ஜாஜா விட்டுக் குழந்தையோ என்று சொன்றுகிறது! இவ்வளவு அழகான குழந்தையை எப்படியும் பெட்டிக்குள் வைத்து ஆற்று வேளத்தின் விட்டு விடப் போற்ற மனம் இயைக்கது?" என்று அப்பூஜம்.

"அப்பூஜம், நான் அந்தமாதிரி எப்படி ஊக்கெ ஓடியும்? பெற்றவர் குழந்தையைக் கொள்ள இரைய மாட்டான். மேலும் குழந்தை தங்கும் வளர்ந்திருக்கிறது. ஒரு வயது இருக்கும் என்று சொன்றுகிறது. அவளுக்கு வேண்டாதவர்கள் யாரோ சேய்த் குழந்தையா விடுக்கலாம்!"

"குழந்தையை அராங்கத்தினிடம் ஒப்புவித்துவிட வேண்டுமா?" என்று திதோடன் கேட்டான் அப்பூஜம்.

தீத்தியானந்தன் சற்று நேரம் யோசித்து விட்டு ".....ஊதாய், உடாது, உடாது! குழந்தையின் தலையைக்கு ஆதார்ப்பட்டுக் கொண்டு, யாராவது திருட்டுப் பயக் இந்தக் கொடிய காரியத்தைச் செய்குக்கலாம். இந்தக் குழந்தையை அராங்கத்தினிடம் ஒப்புவித்து, உன் மமையைச் சொன்னோமானால் நான் குற்றவாளியாகத் தோன்றும். அப்பூஜம், நான் என்மனது நம் மனதும் ஒன்றே போதும், நமீது குற்றத்தை நீரையமாவக் கமத்த! நான் தர்பாதின என்று அராங்க சந்தி யோகந்தர்கள் நமீய வேண்டுமே.....!"

".....நான் உன்மமையை எடுத்துச் சொன்னால் நான் குற்றமற்றவர்கள் என்று அவர்கள் நம்ப மாட்டார்களா?"

"அப்பூஜம், உனக்கு உரை தெரியாது. நான் இந்தக் குழந்தையைக் கொண்டுத் தவித்ததைக் கூறி இது மூன்றாம் உண்மை என்று எத்தியர் சொந்தாகுட அவர்கள்

தம்புவார்களா? இந்தக் குழந்தை ஒரு நகைபுரம். இன்னமும் பிறந்த மேனியா விரிந்திருக்கிறது. நகைகளை நாம் கழற்றிக் கொண்டு இந்தக் கதைகளைக் கட்டி விட்டதாகச் சொன்னால் அல்லவா? மேலும் குழந்தை இருந்த பெட்டி, அதனுள் விளக்கப்பட்டிருக்கும் பீதாம்பரம் இவைகளை மெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்தக் குழந்தை அரண்மனைகளைச் சேர்த்ததோ என்று என்னவெல்லாமோ நினைக்கத் தோன்றுகிறது.....!"

"இந்த ஊர் ராஜாவுக்குத்தான் குழந்தைகளை விற்கிறார். இரண்டு ராணிகளும் என்னென்னவோ விரதம் இருக்கிறார்கள்; பூதாஜ சேய்க்கிரிகள். ஒரு வேளை அரண்மனையில் ஏதாவது.....!"

".....உம்! அரசாங்கப் பற்றியும் அரண்மனைகளைப் பற்றியும் வாயைத் திறக்காதே! காலம் கெட்டுக் கிடக்கிறது!" என்று உரி நித்தியானந்தம் அம்புஜத்தின் வாயைப் பொத்தினார்.

"இல்லை. இந்தக் குழந்தையை நாமே

ஆண்டவர் நமக்கு அளித்த குழந்தை திருதான். இன்னாவிட்டால் இந்தக் கார்ட்டாற்று வெள்ளத்தில் மிதந்து வந்த இந்தப் பெட்டி கவிழ்ந்து விடாமல் ஒழுங்காக வந்து நம் ஊர்ப் படித்துறைக்குப் பக்கத்தில் தங்குமா? இந்தப் பெட்டியை ஏன் பீதாம்பரத்தையும் நம்முடைய பூதாஜ அதாஸ்க் பத்திரமாக வை. நாமே இந்தக் குழந்தையை வளர்ப்போம்!" என்று நித்தியானந்தம்.

அம்புஜம் அடைந்த ஆனந்தத்தைச் சொல்லி முடியாது. "குழந்தையைப் பார்த்ததும் எனக்கு என்னையும் அறிவாமல் ஒரு ஆசை விரிந்து விட்டது. ஆனால் நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள் என்று நினைத்துத்தான் கேட்டேன்!" என்று.

இந்தச் சமயம் குழந்தை கைகளையும் கால்களையும் உதைத்துக் கொண்டு 'வீல்' என்று கத்த ஆரம்பித்தது.

அம்புஜம் உடனே ஓடி, சமையல் அதாஸ்க்கிருந்து கெரீஞ்சம் பசும்பாலை சரிகைக் கொண்டு வந்து வாய்க்காக்க

ஸ்ரீ கே. வி. ஏ. ராவ்

சீதார் சூர்லா சிங் ஆனந்த்

பயர்ஸ்டோன் டவர் கம்பெனியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கே. வி. ஏ. ராவ் தென் பகுதி மாணேஜர். சீதார் சூர்லா சிங் ஆனந்த் வட பகுதி மாணேஜர்.

ஸ்ரீ ராவ் முன்பு மதராஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாணேஜராக இருந்த தென் பகுதி மாணேஜராக பதவி உயர்வு பெற்றார்.

சீதார் சூர்லா சிங் ஆனந்த் டெல்லி டிஸ்ட்ரிக்ட் மாணேஜராக இருந்து வட பகுதி மாணேஜரானார்.

இவர்கள் இருவரும் சிக்குரமே டி. எஸ். பயர்ஸ்டோன் ஆபிஸில் உயர்தர பரீட்சிக்காக அமெரிக்காவுக்குச் செல்வார்கள்.

“சிலம்புச் செல்வம்”

குயின் மூலிய அட்டையுடன்
சுத்தானந்த பாரதியார்
எழுதியது
(வினஸ் வெளிநீடு)
விலை ரூ. 4/-

செப்பதிகார உரைக்காயியம் —
பல இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்க
ளுடன், கா. கப்பிரமணிய பிள்ளை
அவர்களின் தன்னுரைமூலமும்
தே. பொ. ரீதியுடன் சுத்தானந்தின்
அனித்துரைமூலமும்.

★

கடைக்குமிடம்
செல்லப்பா அண்ணா கோ.
காணாக்குடி.

பாரி நிலையம்
59, பிரிட்ஜே, சென்னை-1

திரு மீரக்கியாநி ஷண்முக
உலக மார்க்
சரஸ் ஷண்முகம்
பட்டணம் பொடி

ORIGINAL SHUNMUGAM
SNUFF (P) LTD. CO.
9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

இந்தியக் குடும்பங்களின் இருமல் நிவாரணி

இந்தியாவில் வசூலிக்கப்பட்ட மக்கள்
'ஸிரோலின்' ரோஷ் உட்பொசிப்பதற்குக்
தாராளம் என்னவெனில் :

ஸிரோலின் இருமலின் துரிதமான மருந்து
ஸிரோலின் மூலத்திற் போதில் இருமலின் துரிதமான
ஸிரோலின் இவ்வுருமலின்
ஸிரோலின் மூலத்திற் போதில் போதில்
அதில் இவ்வுருமலின் துரிதமான மருந்து

உங்கள் வீட்டில் ஒரு பாட்டில்
'ஸிரோலின்' வைத்திருங்கள்

பாமோலிவ் அழகு சோப்

புதுப் புதிய வகைச் சருமத்திற்கு உதவுகிறது உலர்ந்த தோலுக்கு உதவுகிறது

சோப்பு மட்டுமல்ல — ஓர் அழகு சாதனம்!

மலச்சீக்கலை

ஒ ரே இ ர வில்
அ க ற் று கிற து

ப்ரூக்லாக்ஸ்

ருசி மிதந்த சாக்கலிட மலமிளக்கி

ஏஜன்டுகள்: ஓரியண்டல் மெர்க்கண்டைக் ஏஜென்ஸி
20-A, அன்மல்காரத் தெரு, மதராஸ்-1

புரிசிட

பரமசிவத்தினால் பங்கு இழந்தது போன்ற
உடனாளித்திருக்க முடியவில்லை. அவன் சித்திர
முழுவதும் ஈகையாவிட்டதால் இழந்தது. சித்திர
பெயர் பரமசிவம் முன்பு பத்திரம் அவன் காதில்

அன்றைக்கு காலைமலர் பரமசிவத்திருநாம்பு
பொன்புல் பொருடதீபுல் கொண்டான். மலர்

“யானைக்கு வன் வாயைச் சந்தி
போனது வந்து வந்து திகைதெரிய
திரை வாயைப்போல, திருநெல்
நறு நன் யானை விட்டதும் போலாம்.
அங்கு வந்து விட்ட வானைத் துதி
வாசிப் போனது விட்டது.”

“எவ்வளவு திட்டமிட்டது.”
 “நம்முடையதுதான். நான் என்
 செய்து கொடுக்கவில்லை. அதற்கு
 ‘அதென்ன’ என்று சொல்லு
 கொண்டு வருவதுதான்.”

— — —

தான் பதவியேற்றதற்குப் பின்னர் மனப்பதிகாரம்
கொடுத்தது. அவர்கள் வந்த விட்டனர்.

[illegible]

பாம்பிவந்திக் கட்டி ஏற்பட்ட பீரது காலமாகி
 ளுக்கு வேகியை அழிக வகையில் செல்லுகிறது.
 சேர அனாதாசபா ரீதியும் அவர் வேகியும்
 அவர் உள்வந்தத திரைகொள்வகை தங்கிக
 வந்ததா. தம் செல்லுதலும் பழிய மாததும்
 தென்படுவதற்கு வணிகத் காலியவகை தபா
 பகதும் தம் வகையிலும், "இதற்காக! கால
 மாலுக்கு வகையி விட்டது. இவ்வேகி அவர்
 வேகியு அனுப்பது, உ.சி.தம்கிலும் து
 தேவகது" என்று எல்லாக்கொ சென்றார்.

“ஆகவே! அவர் வேலித்துப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லிட்டா மரு கைக்கு கையாள்ப் போடுவாங்க! வாங்கதான் இப்படி எழுதிருக்கக் கூடச் சந்திரியையோடு இருக்கேமே!” என்று பரிசுவாயி (காஸி) பிள்ளைக்கள் கேட்கப்பயலும்.

“மீளமை அனைத்துக் குடிப் பழந்தெய்தல் என்பதற்குரிய அத்தகைய வகைப் போன்றும் அவர் கையாற்றிய கட்டிக் கோஞ்செய்தல் என்பதற்கு வேறொரு” என்று கோபுரத்த கட்டிகள் பற்றியும்

“சுயேச்சுப் பரீட்சை என் பட்டிப் பட்டி
செய்யப்படுதல்” என்று நினைப்பது.

“என் இப்படி அழைத்துக்கொடுக்க!.....என் தம்பசா! உத்தர கோஸ்வாமி நான் என்னை சொன்னேன்.....!” என்று சொல்கிறான். இப்போதுதான் அந்தப் பக்கம் வந்த காலம் மீண்டும் உத்தரம் சொல்கிறான். “என் பக்கம் திரும்பி, இராம மாயாசக அப்பன் உயிரைத் தவிர்த்துப் பிழைத்திருக்கிறான். காலம்மா! அந்தரம் சிறிதும் இடம் கொடுக்காமல், “அப்பா! அந்தரம்மா! என்னை உயிரைத் தவிர்த்துவிட்டாய்!” என்று சொல்லித் திரும்பி வந்தாய்?” என்று பதிலளித்தான். அப்பா!”

அதன் பின்வரும் விடயம், "6 எம்.பி.ய் பற்றிக் கூறப்பட்ட செய்தியை! அது மீது தவிர என்ன நிகழ்ச்சியோ! அதுமேல் உறுதுணை குறித்திருக்கிற அமைச்சு நெருங்கிய கி.பி. 1947-ல் அதுவும் ஒத்தாசைக்கு ஒன்றாகவே திட்டமிட்டிருக்கிறது! அதுவும் உள்மேலே உணர்வு நலம்செய்துவதே. அதுமேல் உள்மேல் வட்டம் செல்லுதல் உள்மேலுக்கும் மீட்டிடுகிறது!" என்று செய்துவந்த தன் பேரரசின்மேல் செய்துவந்த,

காங்கிரஸ் பற்றிப் போலீஸிடம், என் சிவில்
கன்பரன்ஸ் செய்து கொள்ள ஆவல் எப்படி.
இப்படியாவா? ஆவல் உண்டாததால்
சத்தமேயே தருவதே பத்திரச் செய்து
விட்டோமே?

கருங்குடி திரைப் பிடித்து வைக்காவிட்டுத் தேங்குமூல் கொழுந்து அங்குப் பரப்பிவிடாததில் கண்டு போகவது உத்தமவிருந்தி. அங்குள்ள வரதர் ஈழநாட்டு வரத் தொழிற்சாலைக்குப் பட்டும் படைத் தொகுப்போல் வாங்கித் தந்ததில் மகிழப்போது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆகவே, காலக் கேள்விக்குரிய கட்டிடப் பணிகளைத் தாமதப்படுத்தாமல் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்ருவது தான். ஆகவே, காலக் கேள்விக்குரிய கட்டிடப் பணிகளைத் தாமதப்படுத்தாமல் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்ருவது தான். ஆகவே, காலக் கேள்விக்குரிய கட்டிடப் பணிகளைத் தாமதப்படுத்தாமல் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்ருவது தான்.

பூதிதர பாதகனையும் ஒன்று புக்கவரை
எவ்வையுக்கும் விரிதர. ஸாரங்க கோமட
சிஞ்ஞாநத்தியப் பீதா நிறத்ததம் எவ்வயர்
வழிகம்போல் புக் பாதநிலைகள் அடக்கிய
உடைமைத் தலைச் சுவர்தம் செண்டு புறம்
பட்டு விட்டது.

மாண்புமிகு உள்நாட்டுத்துறையுள் அ. சுவாமிநாதன் அமைச்சுமையினால் அவர் தனக்கே பரிசீலிப்பாக அந்த வானம் நோக்கினார். என்ன ஏதாவது பரிசீலிப்பதை அங்கு காணவில்லை. அவரை உடனடித்திருந்த இடத்தில் நேருநேருவை அழைக்கிறார்கள் என்பது.

அங்க ஏமாற்றத்தால் அதன் புதிய மாதிரி வெளியிட்டு, "என் ஐயா! இதோ முன்பு நான் இருந்தேன், அது எங்கே?" என்ற கேட்டாக.

அந்தப் பறிய பிழை அவன் ஒரு தடவை ஏறி இறங்கப் பார்த்தான். பிறகு, “என்னை, யானைக் கொன்றோ! பரமசிவந்தவா! ஆய்ம் போன வரையே வேண்டிய விடஞ் சொல்லுபாயே!..... எனக்குத் தெரிக்கு அவன் ஒரு இடத்திலே வீசித்து வேண்டுமோ, தெரிக்க. ஆமாம்! அவனுக்கென்ன?” என்று அவனானே பறிய பிழை.

“ஒன்றுமில்லை. அவளால் பற்றி இருந்தது
விவரிக்கக்கூடாது. வரப் போகிறது. அதனால்
தான்.....” என்று மறுப்பினிக்குக் கூறியதால்

தவறிக் கைத்தட்டி கொண்டு அகிலிந்த வெறு
மையாக வந்திருக்க ஈவியாக.

அவர் மனம் பரமசிவத்தைக் காணத் துடித்
தது. 'அவரை எங்கே பார்க்கலாம்?' அம்! அங்கே
சிறிது புத்தகம் வடிகுத் தெருவில் நுழை
யிருப்பதாகச் சொல்லி அம்மாம்! அங்கே
போய்ப் பார்த்தால் காணா!" என்ற எண்ணம்
தோன்றியதும் ஈவியாக இவ்விதம்போல் ஈவி
யவன் குடித்துக்கொண்டு பரமசிவத்தில் விட்
கட்டி நேயம் புறப்பட்டான். வழி வேறாக,
அவரைப் பார்த்தால் எப்படியும் வேறது என்
பவதப் பற்றியும், தங்கைச் செங்காத்தைத்
குத்திக் கொடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்
என்ற நினைவுடனும் அவர் சென்றார்.

அந்த மணி நேரத்திற்குப் பிறகு வேறு சிறையி
யட்டு அவர் பரமசிவத்தில் விட்டகட்டி நேயம்
என்று பிடித்தார். விட்டிக் வாசற்படியின்
எழை கைத்தட்டும் விட்டியும் சுவர் வடிகும்
செதும் செட்டுப் பித் வாய்க்கூர். அவர் சிறை
இடத்திலிருந்து பார்த்தால் விட்டிக் வடிகும்
நுழுவொரு ஈவிவயம் தெரிந்தது. வேல்வெ தெளி
வாகக் காணிக் கிழிந்தது.

..

பிரமஸியம் தன் தாயொரு ஏறோ பாத்
வியாதும் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர்
எவ்வளவு சொந்தத்தில் சிவந்திருந்தார். அவர்
அவன் அடிக்க ஒய்விடப்பட்டிருந்தார்.

அவர் ஓடியவரை குறித்து, "இந்தா! நீ
கைவிடுகிற ஒரு ரூபாய்க் காணாச் சொந்தத்து
ஒன்றை மணி சிறையி அட்டத்திற்குப் போய்
அளவு!" என்று இவர்த்தார்.

"தம்பி! உன் விட்டியை ஒரு போட்டு அளி
ய்க்கும். ஒரு ரூபாய்க் கொடுத்திட்டா இவர்க்கு
என்ன பண்ணறது?" என்று தங்கைத்தட்டிக்
கூறினார் அவர் தாய்.

"எனக்குச் சொது வேண்டாம். நீ இவரு ஒரு
வேண்டாம் பட்டிகை விட்டியைச். தென்ற
போயிருவே! என் உறுதியைப் போட்டியை
ஒன்று வேண்டியும் நினைவிலிருப்பா?...எனா! உன்
பேரக்கண்ணத்த அட்டியும் கைத்
கண்ணம். போனது போனது, அட்டியும்
அட்டியும் ஆய்வித்திருக்காள்!" என்று
கூறி அணிவிட்டிருந்த பாத்ஜாமாகக்
காணாப் பிறந்திருக்கொண்டார் பரமசிவம்.

அவர் தாய் 'குப்போ' 'குறையோ' என்று
கூறினார்.

இந்தக் காட்சிக்குக் காணாச் செல்
கது ஈவியாக வந்த வழியே நிரும்
பிடுகும். பரமசிவம் தன் தாயிடம் விட்டிக்
கொண்ட விதம் அவருக்குச் சிறிதும்
பிடிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் காண்கிற
அடிக்க எடுத்து கைத்தட்டிக் காட்
ட்டிக், அதற்குள் பரமசிவம் அவரைப்
பார்த்து விட்டார்.

"இந்தா, ஈவியா! நீதா!" என்று
அவ்வாற்த் தொண்டியக் கூறிய கண்ணம்
ஒடி வந்தார் பரமசிவம். ஈவியாக
அவருடைய குரல் கேட்டதும் சிறிது
தயங்கியபடி சென்றார்.

"இந்தாங்க! உன் அம்மாமை பிரட்
யுத மனசிலிருந்து எகிறியும் பிரட்டு
றிக். என்னை அடிக்கப் போட்டேய்க்!"
என்று எகிறாமைமாரக் சிறிதிக்
கொண்டே கூறினார் ஈவியாக.

"உன்னை அடிக்க என்ருது கைத்தட்டியை பிரட்
பிடுகிக்! விட்டியை உன்னை விட்டிக் கொது
எய்விட்டாய்ந்து அதற்கு ஆகா. என்ருது உறுதி
எய் போட அவருக்கு வேறப்பா விடுகிறதா?...
அது சரி! இப்போ ஒன்றை மணி மயம் பார்த்த
கீ வயா, கொணாள்!" என்று பரமசிவம்.

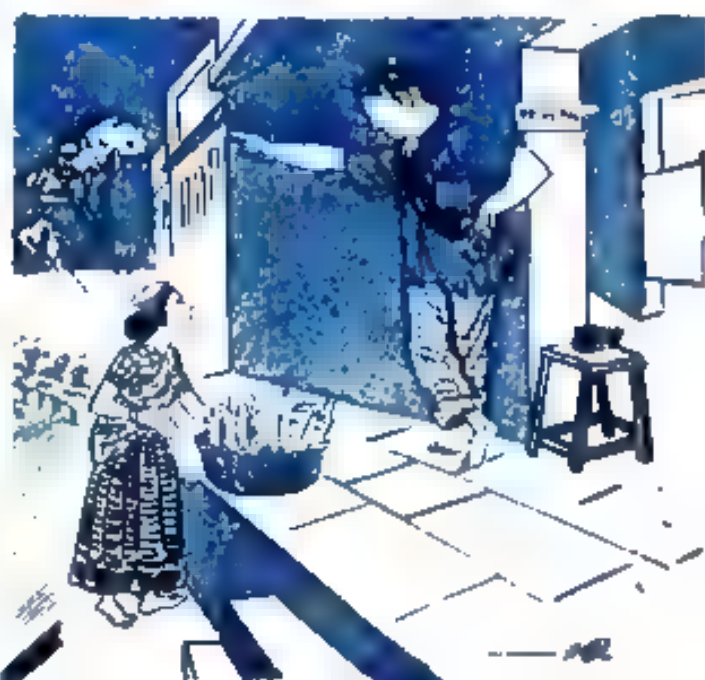
"என் வயா! உன் தாய்க்கும் தம்பித்துக்கும்
சொது கைத்தட்டிப் போட்டாயும். என்ருது
அவர்க் கைத்தட்டிக்கு இருப்பாங்க!" என்று
பெய்வித்த விட்டுப் புறப்பட்டார் ஈவியாக.

"ஆகா! நீ ஒரு உவவிய தென்பாது போனது.
எப்போ பார்த்தாலும் உனக்கு விட்டு வேண்டாம்.
சரி! காணியவிடுகிக். அட்டம் ஆய்வித்திரு
வாய்க். என் கயோர்! என்னை மறத்துடாநே!"
என்று சொல்லாது அவர் கைத்தட்டிக் தட்டி விட்
டுச் சென்றார் பரமசிவம். அவர் கைத்தட்டி அளி
இதப் பார்த்தித்தும் அவருக்கு அவர்மேதென்பட்ட
கைத்தட்டிக் காண்கிற விட்டிக். காண்கிற
தன் காண்பாய் மறத்துக்கக் கெய்யும் சரி
பிடுகிறதே!

இதப் கைத்தட்டிக் குறிப்பிப் போய் மறத்த
ஒன்றைக் கீரு நிரும்பிணர் ஈவியாக. விட்டி
யும் துறுத்திததும் தயாரம் தயாரம் சென்றி
அவருக்காகக் காத்திருந்தார்.

"என்ன ஈவியா! இப்படி ஆடி அகல்கிற
கந்தியே!...பாரு! உன் அக்கா புறஞ்ச் அவளை
விட்டிக் விட்டு கிரட்டிட்டார். அவள் குறித்த
கயோரு இங்கே வந்திட்டார். விட்டியை எழுதி
கைக்கக் கூட அளிவிக்கிக். உன் கையி! உன்
கைத்தட்டியி இத்தப் பக்கமா வந்தார். அவர் சிறை
கயப் பரிசுக்கக் கிட்டுக் கைத்தட்டிப் போய்க்
எம்கைவிக் காக்கிட்டு வரப் போயிருக்காள்!"
என்று சொல்கிற தன்னிணர் பாவம். விவாதி
யிணர் பகுத்திருந்த பாவத்திற்குப் பட்ட பட்ட
வேறது பேசியதிக் இருக்கப் பண்பாக வந்தவிட்
ட்டது. வேறது மறுக்கிக்கொண்டு அவர் பாத்
தணை இருந்தார்.

இக் கைத்தட்டிக் கைத்தட்டிக் சென்ற கைத்தட்டிக்
அளி, காண்கிற கைத்தட்டிக் வந்த செத்தார்

பிரபல திருமணம்

திருசெல்வேலி ஜில்லா, பாளையங் கோட்டை ரிடயர்டு ஜில்லா ரூட்டு ரான்பகதூர் ஸ்ரீ டி. ஏ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களின் இளைய குமாரர் திருவளர் செல்வன் எம். பரமசிவம், B.Sc.(Hons.) அவர்களுக்கும் புளியகரை பண்ணையார் பி. சிவசங்கரம் பிள்ளை அவர்களின் குமாரி திருவளர் செல்வி மரகதாம்பலி என்ற சீவாமகந்தாக்கும் சென்ற மாதம் 22ம் தேதி மணமாகம் இல்லத்தில் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது. ஏராளமான பந்து மித்திரர்களும் மற்றும் பல பிரமுகர்களும் வந்து திருமணத் திருவிழாவை நடத்தி வைத்து நம்பிக்கையை ஆதரித்தனர்.

மாழக பரமசிவம் - சீவாமகந்தா

ஆம்! அவன் அக்கா இப்படித்தான் ஒருவனுடைய வாழ்வதரையில் மதிமயங்கி அவளை மணந்தான். அவனுடன் நடமாட்டுக்குச் சென்றான். அவனுக்குக் குடும்பம் பெருகியதும் அவர்களைச் சுப்பாத்த மூடியாமல் அவன் விட்டாட விட்டே விட்டது. விட்டான், அவன் அக்கா குழந்தை குட்டிகளோடு தாய் வீடு ஏறினாள்.....

இந்தச் சோகக் கதை நீண்டதற்கு வந்ததும் காகம்மாள் அப்படியே மெய்மறந்து போய் விட்டாள். பரமசிவம் காகம்மாளை மெனத்ததைக் கண்டு, "என்ன யோசிக்கிறீர்! முதலில் குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிவச் சங்கடமாப் பத்தானிருக்கும். பிறகு சரிவாய்ப்பு போவதிலும்!" என்றான்.

காகம்மாளுக்குத் தன் நிலைமைக் கண்டு பரமசிவம் இரங்காதது மனவருத்தத்தை பயித்தது. அந்தோ அவளுக்கு அபுதுதாய் கருமைவளம் சொற்கள் பிசுந்த ஆத்திரத்தையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கின.

"போதும்! கொஞ்சம் தள்ளி விடும். வாழ்க்கை என்பது பயிதது ஓடிப் போவதாக இனித்டிதது. உங்களைப் போலச் சுபகாரியப் புண்ணை கம்பினால் மண் குதிரையை மீட்டி ஆற்றிலே இறங்கின சதைதான். நீங்க என் குடும்பத்திலிருந்து காட்டும் வெறுப்பிலிருந்தே உங்களுக்கு எப்பிதான் அன்பு தெரிந்து விட்டதே!"

"காகம்மா! என் இப்படித் கோவமாப்போதே! நான் என்ன அப்படி தவறும்ச் சொல்லிட்டேன்?" என்று விவாபுடன் கேட்டான் பரமசிவம்.

ஆனால் அவன் அவனுடைய ஆறுதல் வாழ்வைக் களுக்குக் கெட்டும் மனசாய்க், "உங்களுக்குக் கஷ்டத்தையும் துக்கத்தையும் ஏதும் குணம் இல்லை. அருமைத் தாய்க்கை அவற்றுக் காய்பாற்றத் தெரிவாத நீங்க என்னை அபுக முழுதும் காய்பாற்றுகிறீர்கள்! சந்தேகத்தான். உங்களை நம்பி என் வாழ்வைக் கெடுத்துக் கொள்ள காக இஷ்டப்பட்டுக்கொண்டீர். என்னை மறந்துருங்க?" என்று கோபக் கண்கள்தெறிக்கக் கூறிவிட்டு விடுகிறதென்று அங்கிருந்து நடந்தான்.

கோபாலோத்தியில் மூழ்கியுள்ள காகம்மாவைத் தடுத்திருந்ததும் சத்தி அப்பொழுது பரமசிவம் துக்கிலும். அவர்களை விடும் திருப்பிப் பாராமல் தன் இதயத்தையும் கையாக்கிக் கொண்டு கலாசாஸ்தை நோக்கிச் சென்றான் காகம்மாள். வகுத்தத்தினால் அவன் கண்ண நீரைப் பெருக்கும் சத்தியித்தி பிசுந்தான்.

நீர் காகம்மாள் அன்று மாலை சொந்தக் குழந்தைக்கு வீடு திருப்பினாள். அவனுக்குத் தன்னைத் தது. விட்டதுடன் துறந்ததும், "அம்மா! எனக்குத்தனியாகப் போடுகே முடியும்!" என்று கூறித் தந்தையாவப் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு மூலையில் படுத்து விட்டான். தனியாக, மனக் கவலையினாலும் வேதனையாலும் அநிமையி அவனைப் படுக்கையில் தள்ளி விட்டது. ஒரு வரன் கடுஞ் சுரத்திப் படுத்து விட்டான் காகம்மாள்.

அன்று அவன் தாய்க் பிவதம் தன்னாடித் தன்னாடி வந்து மருதிது கொடுத்துக் கொண்டு "பார்த்தாயா, காகம்மா! அந்தைக்கே கல்யாணமாகக் கல்யாணம் காட்டுகிறது என்று சொன்னேன். நீ காதினே வாங்கிக்கொண்டு இப்போது அவனுக்குக் கொடி விட்டு முருகாவி தன் மகனாகக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்க நீ செய்வாத்ததம் செய்துட்டா!" என்று அறிவித்தான்.

"அம்மா! எனக்கு வரையும் கல்யாணம் கட்டிக்கிட மனசிலும்!" என்று தனித்த குரலில் பதிலளித்தான் காகம்மாள்.

டிர்க்குகள்
மற்றும்
பஸ்ஸுகளுக்கு

செப்பு
வளையத்தைக்
கவனித்து
வாங்கவும்

சூப்பர் இந்தியா

17, 44/5

‘ஸிஸர்ஸ்’

1900

1925

1953

சு. அனந்த 10,
கங்குலி வீதி 88/1,
பதித்தாத்தூட்டப்பட்டது

மூன்று தலைமுறைகளாக
விசேஷ பெருமை

புதுமை
பெறுங்கள்!

மிகுந்த
கொண்டுவருங்கள்!

நித்த
கிளியப்படல் திருவந்தி

புதுமை பெறுங்கள்! முதலில் உங்கள்
கை செய்தும் உங்கள் டாஸ்கம்
பவுடரை உடல் முழுவதும் தூவுங்
கள். எத்தனை புதுமை உண்டாகி
அது அளிக்கும் தெரியுமா!
மிகுந்த புதுமை பெறுங்கள்! உடலில்
உள்ளுள்ள இடங்களிலும் பவுட
ரை தவிரும் தடவியிடுங்கள். அது
புதுமை படைப்பை படைத்து எல்லாம்
காணும் பாதுகாக்கிறது.

நித்த இனிமையுட
ல் இருங்கள்! உள்
மில் டாஸ்கம் பவுட
ரை தாதுமாக அடி
க்கடி உபயோகிப்பீ
கள். அது உங்கள்
காமம் பெருவாழ்வு
அளிக்கும் உதவியை
அருகிறதும் காணும் உ
லர்ச்சிக்கும் இதனை
நித்த உபயோகம்.

சார்மிஸ்
டாஸ்கம் பவுடர்

பரப்பாடுதும் மனோ ஹாஸ
நதுமன ருள்ளது.

அதிக
வெண்மையான
பற்கள் சுத்தமான
சுவாசம்

COLGATE
RIBBON DENTAL CREAM

ஜெனீவா புன்னகைகள் கோல்கேட் புன்னகைகள்

Best in France best everywhere

**PEARLINE
FRENCH
LAVENDER
BRILLIANTINE**

Available everywhere.
PEARLINE-PARIS LTD. P. O. Box 493, Bombay.

பொது வளங்களுக்கான திட்டமிடல் 8-38 மலர் 25-5, 61-72
மேலும் அனைத்து "உயர்வு" ஆகியும் தயவுசெய்து கவனிக்கவும்.

பரிசுக் கதை: ஜார்ஜ் பீஸ்பர்க் (டென்மார்க்) மொழிபெயர்ப்பு: வசந்தி

டேலியின் தேகம் முழுவதையும் எரித்துக் கொண்டிருந்த மனவெதனாக்கு வாந்திய கொடியின் இன்கரிசை அருமருந்தாக இருந்தது. எனவே அவன் கண்களை மூடிக்கொண்டான். கோகம் படர்க்கிருந்த அவன் முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்தது. தான் ஆராயத்தில் பறந்து செல்லுவது போல் தோன்றியதே அவனது ஆனந்தத்துக்குக் காரணம்.

ஆனால் சந்தேகம் சிந்தனையோடே மறுபடியும் இரித உலகத்துக்கு வந்தான். சொர்க்கத்திலிருந்து திடீரென்று வந்ததில் தன்னைப் பட்ட மனிதனின் மனம் என்ன பாடுபடுமோ? அது போல் டேலியின் மனம் அளவில் விழுந்த புழுவாய்த் தடிந்தது.

புதித்து பாலந்திரத்தைச் சேர்ந்த ஜார்பா கணைக் கொடியும் கொஞ்சமாக இருள் குழித கொண்டிருந்தது. இரவு ஆக ஆகத் துறையுருத்தில் அங்கனின் ஒளி அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது.

மான்சு பேரம் முழுதும் ஆனந்தமாக வாந்திய எந்தேந்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த டேலியின் சேவிகளுக்கு, மந்திய தகைக் கடல் அங்கனின் ஒளியும் இயற்கையின் இன்னொவையாவே தோன்றியது.

அது புத்த காவலானதால் எங்கும் அமைதி கிளம்பியது. ஒரு சில அராய்ச்சி சிறுவர் சிறுமிகளே யாத்திரம் விட்டுத் தாழ்வகரகளில் விடையடிக்கொண்டிருந்தார்கள். புத்தத்தின் கொடுமையை அவர்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. மற்றவர்களைப் போல் விவரம் தெரியாத அக் குழந்தைகளின் மனம் திடீராக அல்லப்படவில்லை.

ஜார்பாவிலிருந்த முப்பதாயிரம் ஜனங்களில் பெரும்பாலோரும் போருக்குப் பயித்து எழிந்து, வெபனன் முதலிய இடங்களுக்கு

மூடி விட்டதால், ஈகரின் பெரும்பகுதியும் மனித சஞ்சாரமற்றிருந்தது. எப்போதாவது யூதர் இராணுவப் போனில் செல்லும் ஜீப் மோட்டாகாத் தவிர வேறு எவ்விதச் சரீதடியும் கேட்க வில்லை.

மனித சஞ்சாரமற்ற கட்டிடங்களுக்கு இடைவே, ஒரு கட்டிடத்தில் மாத்திரம் இருபதுநாறு மணி நேரமும் கூக்குரலும் சரீதடியும் காததைத் துரித்தன. அது இராணுவ ஆஸ்பத்திரியானதால் காவலடைந்த சிப்பாய்களின் ஓலம் பரிதாபமாக இருந்தது.

காலை இழந்தவர்கள், கையை இழந்தவர்கள், மன்கை உடைந்தவர்கள், தேகம் முழுதும் கட்டுப் போட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் இவர்களின் காட்சி புத்தத்தின் கொடுமையை சிதர்சனமாக எடுத்துக் காட்டியது.

அவர்களுடைய ஓலம் காததைத் துரித்தது போல், மருத்துகளின் ஈரற்றம் மூக்கைத் துரித்தது. எனவே அரித ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்வோர் எங்கும் அருகருப்படைபாய்விதிரும்ப முடியவில்லை.

எனினும் அத்தகைய குழிப்பியில் எரிகளின் அரிய தொண்டு சிப்பாய்களுக்கு அது தலும் இன்பமும் அளிப்பதாக இருந்தது.

ஈர்களை மிகவும் கத்தமாக இருந்தனர். கண்களைப் பறிக்கும் சரீத வெண்மையான உடைகளை உடுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய சரீதம் மிகவும் சிறுதுவாகவும் வசிகரமாகவும் இருந்தது. கோய்க்கு மத்தியில் அவர்கள் ஆரோக்ஷியமே கருவெடுத்தவர்கள் போல் காணப்பட்டனர். அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அங்கும் இங்கும் சென்ற போது, அவர்களுடைய கூர்தல்களிலிருந்து ஈறுமணம் வீசிக் கொண்டிருந்தது. எனவே, அவர்களைக் கண்டபோதெல்லாம் காலம் அடைந்த சிப்பாய்கள் தங்களுடைய வசிகையம் வேதனையையும் சிந்திது மறந்திருந்ததில்

ஆச்சரியம் இல்லை: அங்குண்டிய கண் கனிக் ஓளி விசைதிலும் விடப்படு இல்லை.

நீன் படுக்கைக்கு அருகில் கின் ஜீனாவா வந்ததும் சோச்சிவிருந்த டேலியின் மூகம் மயர்ந்தது. ஜீனாவா அவன் அருகில் வந்து, அவனுக்கு ஜூரம் அடிக்கிறதா என்று பார்ப் பதற்காக அவன் போர்வைையை அப்பால் எடுத்தாள். அப்போது அவளுடைய கை டேலியின் மேல் பட்டது. டேலிட் அப் படியே பரவசம் அடைந்தான்.

"ஜீனாவா! எனக்கு ஜூரம் எதையும் இல்லை. இருந்தாலும் நீயிங்கு இருக்கும் வரையில் நானும் இங்கேயே இருக்க ஆசைப் படுகிறேன். எனக்குக் கானில் இப்போது வேதனை எதையும் இல்லை. இனி நீ என் மன வேதனையைத் தான் போக்க வேண்டும்."

இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணினான் டேலிட். ஆனால் அவனுக்கு அப்படிச் சொல்லுவதற்கு காக்கு ஏழையினை.

டேலிட் சந்தேகப் பிரியன் என்பது ஜீனா வாவுக்குத் தெரியும்.

"இன்றிரவும நீ தோட்டத்திற்குப் போக லாம். அங்கு இன்றைக்கும் சந்தேகக் கச்சேரி உண்டு" என்றான் ஜீனாவா.

"எனக்கு ஜூரம் எப்படி இருக்கிறது? என் உடம்பைத் தடுக்கிறதே!" என்றான் டேலிட். அவனுடைய ஏதாவது பேச்சைக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லவா?

டேலிட் அவ்விதம் கூறியதற்கு அரிதாம் என்ன என்பது ஜீனாவாவுக்குத் தெரியும். அவளுடைய மூகத்தில் வசிகரமான புன் முதுவல் தவழ்கிறது.

"ஜூரம் இல்லை. நீங்கள் இரவு கூட்டுர விடுவதை சிறுத்தினும், இன்றைக்கு வேண்டு மானினும் நீங்கள் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளி யேறி விடலாம். ஏற்கெனவேயே நீங்கள் இங்கு வந்து அதிக காலம் ஆகிவிட்டது என்பது அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயம்" என்று விவரித்தான் ஜீனாவா.

ஆஸ்பத்திரியை விட்டு வெளியேறுவதா? அதை டேலிடால் கற்பனை செய்து கொள்ள வும் முடியவில்லை.

சாதாரணமாக இராஜாவ ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறுவதோர் தங்கன் குணமடைந்து வெளியேறும் காலத்தை ஆர்வத்துடன் எதிர் கோக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். டேலிடும் அப்படியே தான் வெளியேறும் தினத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் கின் ஜீனாவா அவைப் பார்த்ததிலிருந்து அவன் மனம் முற்றிலும் மாறி விட்டது. போதாக் குறைக்கு ஜீனாவாவின் அன்பும் இனிய பேச்சும் அவனைப் போதை கொள்ளும்படி செய்த விட்டன.

ஜீனாவா அவ்வாறு கூறியதும் டேலிட் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து உட்காசினான்.

"இங்கிருந்து வெளியேறிய பின் நான் எங்கு போவது? என்ன செய்வது?" என்று அவன் எக்கத்தடை கேட்டான்.

"உனக்கு அதிகாரிகள் ரஜா கொடுத்து, உன்னைத் தான்யாவுக்கு வடக்கே உள்ள கடற்கரைப் பிரதேசத்துக்கு அனுப்புவார்கள். மிகவும் கடுமையாகக் காயமடைந்தவர்களை அதிகாரிகள் அங்கீகரித்துக்குத் தான் அனுப்புவது வழக்கம். காயமடைந்தவர்கள் ஒப்பு எடுத்துக் கொள்வதற்கு அதுதான் நிரந்தர இடம்" என்றுள் ஜிஹாவா.

அப்படியானால் டேவிட் ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதை ஜிஹாவா விரும்பவில்லையா? அப்படியானால் அவளது வாசித்தைகளில் ஏன் அவ்வளவு சோகம் ததும்ப வேண்டும்?

"நான் எவ்வளவு காலம் அந்தக் கடற்கரைப்பிரதேசத்தில் இருக்க வேண்டுமாம்?"

"அது டாக்டர் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம். மூன்று வாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் கூறலாம். ஆறு வாரம் இருக்கும்படியும் கேட்கலாம்!"

"அப்பறம் என்ன செய்வது?" என்று கேட்டான் டேவிட்.

"அப்பறம் என்ன செய்வது?" என்ற கேள்வியே ஜிஹாவாவின் வாயிலிருந்தும் வந்தது. அவள் டேவிடையே கவந்த கண் வாங்காமல் உற்றுப் பார்த்தாள்.

"நீங்கள் டெல் அலிய், நெய்ப்பா, ஜெருசலம் முதலிய எந்த எதற்காவது சென்று வேலை செய்ய வேண்டியதுதான். உங்களுக்குச் சிப்பாய் வாழ்க்கை இத்துடன் முடிந்த விட்டது. நீங்கள் இனி வேறு ஏதாவது வேலையில் ஈடுபட்டுப் புது வாழ்க்கையைத்

தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும். புதிய தேசத்தில் புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பிப்பது பொருத்தம்தானே?"

இவ்வித மெல்லாம் டேவிட்டுக்கு ஆறுதல் கூற வேண்டும் போலிருந்தது ஜிஹாவாவுக்கு. எனினும் அவள் ஒன்றுமே கூறவில்லை.

ஜிஹாவா என்ன வெவ்வாய் கூற விரும்பினாள் என்பதை டேவிட் ஒரு வாது கூறித் து அதிர்ந்து கொண்டான்.

"இந்த முடவனுக்கு இந்தத் தேசத்தில் என்ன வேலை கிடைக்கப் போகிறது? மோட்டார்கள் ஓட்டவும், சோளங்களை அறுவடை செய்யவும் திடகாத்திரமாக இருப்பவர்களை விரும்புவார்கள். முடவர்கள் என்ன வேலை செய்வ முடியும்?" என்று சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது. ஆனால் அவளும் வாயைத் திறந்து தன் மனதில் ஓடும் எண்ணங்களை வெளியிடவில்லை.

ஜிஹாவா ஏதோ சித்தையில் ஆழ்ந்தாள். ஓர் யக்திரத்தைப் போல், நோயாளியான டேவிடைப் பற்றிட விரயங்கள் அடங்கிய அட்டைக் காகிதத்தில் அவளது அன்றைய உடல் நிலையைப் பற்றி ஏதோ குறித்தாள்.

"வினாக்க மனத்தை அலட்டிக் கொள்ளாதீர்கள்" என்று கூறிவிட்டு ஜிஹாவா அவ் விநாத்தை விட்டுச் செல்வ முற்பட்டாள்.

"ஜிஹாவா!" என்று கூப்பிட்டான் டேவிட்.

"ஏன்?"

"இன்றிரவு நடக்கும் வாதியை கோஷ்டிக் கச்சேரிக்கு நீயும் வருவாயா?"

"கேட்க வேண்டுமா? நிச்சயமாக வருகிறேன், டேவிட்!"

"மேற்படி கச்சேரி வெகு நேரம் நடக்குமா?" என்று கேட்டான் டேவிட்.

"வெகு நேரம் உன்னைப் பிரியாமை இருக்க முடியுமா?" என்ற கேள்வியையே டேவிட் அவ்விதம் வேறு விதமாகக் கேட்டான்.

"வெகுநேரம் நடக்கும் என்றே தோன்றுகிறது" என்றாள் ஜிஹாவா.

"ஜிஹாவா, உன்னிடம்....."

இச் சந்தர்ப்பத்தில் மறுகோடியில் படுத்தக் கொண்டிருக்கும் சாமுவல் வீதிட்டு அளிதினாள். உடனே ஜிஹாவா அவள் இருக்கும் இடத்துக்கு ஈதாரித்து சென்றாள்.

ஒரு மணி, இரண்டு மணிக்கு ஒரு தடவை சாமுவல் அவ்விதம் வீதிட்டுக் கத்துவது வழக்கமாகி விட்டது.

அவனுக்கு இரண்டு கைகளிலும் எட்டுக் கம்பியை வைத்துக் கட்டுப் போட்டிருந்தார்கள். அவன்-கைகளை இழந்து விடாமல் இருக்க டாக்டர்கள் பெரு மூலம் செலவு வந்தனர். அவர்கள் மிகவும் கேட்டிக் காசர்கள். இது வரையில் அவர்கள் எத்தனை பேர்களுடைய கைகளையும் கால்களையும் காப்பாற்றி யிருக்கிறார்கள், தெரியுமா?

ஜிஹாவா திகைத்து சென்றதும் டேவிடின் வேதனை பன்மடங்கு அதிகமாயிற்று.

ஒருவர் (பா. வரப்பாடர்):—டாக்டர், என் உயிருக்கு ஆபத்து வந்து விட்டது! என்னைக் கொஞ்சம் தயவு செய்து உடனே வரவியுங்கள்!

டாக்டர்:—என்ன ஐயா, எவ்வளவு?

அவர்:—நான் குத்தா தாங் ஒரு பெரு வாய்க்கினை, உடைக்காது தான் உயிருடன் இருக்கும் வகையில் அந்தப் பெரு உழைக்கும் என்னை. இன்று அந்தப் பெரு உடைந்து விட்டது. நான் என்ன செய்வேன்? உயிர் போய் விடுமா, டாக்டர்?

நிஜாவா தன்னை விட்டுப் போவதற்குக் காரணமாக இருந்த காரணங்களை மீது டேவி டுக்குக் கோபம் உண்டாகிற்று. கவிதும் அடுத்த விசாடி அவன் கோபம் மறைந்து விட்டது. காரணங்களை மீது அனுதாபமே உண்டாகிற்று. "பாவம், காரணம்!" என்று முணுமுணுத்தான் டேவிட்.

சூரியன் அஸ்தமித்த இருள் குழித்த கோண்டிருந்தது. காரணங்களை மீது கோண்டிருந்தான். தோட்டத்தில் கடைபெறப் போகும் கச்சேரிக்குப் போக வேண்டும் என்று அவன் துடித்தான். அவன் செல்லுவதற்கு டாக்டர்கள் அனுமதித்தாலும் அவன் எப்படி எழுந்து செல்வ முடியும்?

சில சிப்பாய்களுக்குப் படுக்கையில் இருந்த படியே கச்சேரி டாக்டர் மிடத்தையப் பார்க்க முடியும். எனவே, அவர்கள் மாந்திரம் தோட்டத்துக்குச் செல்லாமலேயே கச்சேரியை அனுபவிக்க ஆவத்தமாயினர்.

கூண்டுகொல் கட்டிடகனின் உதவியால் டேவிட்டுக்கு டாக்டர் முடியும். எனவே அவன் தோட்டத்தில் உள்ள ஒரு மேடையில் போய் உட்கார்ந்தான். அவனைப் போல் மற்றும் பலர் கட்டிடகனை கண்களில் கொண்டு அங்கு வந்தனர். பரிதாபகரமான அந்தக் காட்சி அவன் மனத்தை என்னவோ சென்றது.

தோட்டம் குளிர்ச்சியாக இருந்தது. எனவே அங்கு உட்கார்ந்திருப்பது டேவி டுக்கு ஆனந்தமாக இருந்தது. இருந்தாலும் அவனது ஆனந்தத்துக்கு உண்மையான காரணம், சிறிது நேரத்தில் நிஜாவா அவ் விடத்துக்கு வருவான் என்ற எண்ணம்தான்.

"டேவிட், உங்களுக்கு உடம்பு எப்படி இருக்கிறது?" என்று கேட்டுக் கொண்டே நிஜாவா வந்து சேர்ந்தான்.

"பாலஸ்தீன் வாதிய கோஷ்டியினர் வாசிக்கப் போகிறார்கள். இவர்கள் ஸ்ரோப் பாலில் பிரெத்தி பெற்றவர்கள். இத்தாலிய சந்தை சபுனாரா டாக்டரானிவி உட இறியிப் பங்கெடுத்துக் கொள்வது உண்டு" என்று இரண்டொரு சிப்பாய்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தது டேவிடின் காதுவில் விழுகிறது.

"இந்தக் கோஷ்டியினர் அவ்வளவு கேட்டிருக்கிறார்கள்?" என்று கேட்டான் டேவிட்.

"ஆமாம்" என்று நிஜாவா.

நிஜாவா வாதிய கோஷ்டியினரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். டேவிடோ வெளியே நிஜாவாவைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் தன் அருகில் சிந்து கொண்டிருந்ததால் டேவிட், தன்னுடைய கீர வேதனை, மன வேதனை எவ்வளவுதனையும் அடியோடு மறந்திருந்தான்.

கச்சேரி ஆரம்பமாகிற்று. இத்தக் சந்தைத் துக்குத் தான் எவ்வளவு சீதி! அதனும் தோட்டம் வர வரப் பெரிதாகிற்று. மரங்கள்

"கூண்ட மாந்தைக்கு முகங்குல் என்னிடம் ஒரு காசு வித்தீர், ஸ்ரோம் இருக்கிறதா?"

"ஆஹ், ஸ்ரோம் இருக்கிறது!"

"வித்தும் போது தான் என்ன கொள் என்னிடம் வித்தீர்?" மதுபடியும் கொடுத்தான்?"

"ஏன், ஹி?"

"நான் அந்தக் கொள் இங்கே இருக்கு வித்தப் போகிறேன். அந்தமுடிவ் காரணம் தெரிய வேண்டும்!"

வானவா வந்தது கொண்டே போயின. அது போல் நிஜாவாவின் நிரூதயமும் பெரிதாயின? அதில் தனக்கு இடம் கிடைக்குமா என்று எண்ணினான் டேவிட். வாதிய கோஷ்டியின் இனிய நேம் டேவிட்டுக்குத் தான் வானவெளியில் பறப்பது போன்ற இப்பத்தை உண்டாக்கியது. மேற்படி நேம் வானத்துக்குச் சென்று கச்சேரி நெய்க்கரி சந்தையாக அவனுக்குத் தோன்றியது. அந்த இனிய சந்தைம் கொர்க்க வோகத் ததயே பூமிக்குக் கொண்டு வந்த விட்ட தாக எண்ணினான் டேவிட்.

சந்தைம் சிந்தது. டேவிட் கொர்க்க வோகத்திலிருந்து மேலே விழுகிறான்!

தோட்டத்திலேயே சோகத்துடன் உட்கார்ந்த கொண்டிருந்த டேவிட்டுக்கு நிஜாவா ஆறுதல் கூறினான். "மனத்தை அடைக்க கொன்னாதிர்கள்" என்றான்.

மனத்தை அடைக்க கொன்னாதே என்ற பங்கவியை நிஜாவாவிடமிருந்து கேட்டுக் கேட்டு டேவிட்டுக்கு ஆறுதலாயிட்டு. டேவி டின் வாழ்க்கை சீர்ததமாக இப்பமயமாவ ததிரு அவன் வாழிவிருந்து ஒரு வார்த்தை வந்தால் போதும், ஆனால் அந்த வார்த்தை ஒரு தடவையாவது வரவில்லை.

என்ன கைத்தியக்கார எண்ணம்! நிஜாவாவைப் போன்ற ஓர் அழகி டேவிடைப் போன்ற முடவனைக் காதலிப்பது வெறும் மனப் பிரமை அல்லவா? அப்படியே அவன் காதலித்தாலும், பார்க்கும்போதே அரு வருப்பை உண்டாக்கும் முடவனிடம் அவன் என்ன இப்பத்தை அடைவ முடியும்! அது

குதிரை:—ஓரு வாரம் வழக்கம் ஒத்திப்போடுக. வடிக் குளவாக்கு உடம்பு குளையிடுக.

மாநிட்டோட்டி:—உங்களைத்தான் வடிக் குளவாக்கு இரண்டு பேரின்சொந்தக் கிழந்தாரானே! உன் வடிக் வந்து என்னைக்குச் சொகையிப்போடுது? என்னுடையக்குத் தெரிய விக்!

குதிரை:—ஆமாம், ஐயா, அதைத் தெரிந்து கொள்வதான் எனக்கும் ஆவனாக இருக்கிறது.

ஐய் அவனது வாழ்க்கையும் அவ்வளவு பாழாகி விடும்!

இந்த உண்மையை எல்லாம் என்னிடம் பார்த்தபோது டேவிடின் கண் முன்னே உலகம் சுழன்றது. அவனைப் பயங்கரமான அந்தவாரம் கவிகிது கொண்டது. அவன் உடல் எரிவத் தொடங்கியது.

டேவிட் தோட்டத்தில் தனியாக வெகு நேரம் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். பிறகு அவர்சொந்த அங்கேயே படுத்துக் கொண்டான்.

காலடி உலகம் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு எல்லாம் போய்வாகத் தோன்றியது.

ஐதாவா ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்பவிக். கூக்குரலிடும் சிப்பாய்களிடம் சென்று அவன் ஆதரம் கூறவிக். ஐதாவா வாகவப் போன்ற அழகிக்கு ஆஸ்பத்திரியில் என்ன வேலை?

இது என்ன ஆச்சரியம்! டேவிட் தன்னை மூடவன் என்று கினைத்துக் கொண்டிருந்தது தவறு. அவன் இரண்டு வாகவையும் சரியாக இருக்கின்றனவே!

அதோ ஐதாவா வருகிறாள். அவன் கூட தனில் எவ்வளவு பிரசாசம்! வானத்தில் உலகன் கட்சத்திரங்கள் அவன் கூடத்தில் விழுந்து விட்டன போலும்! அவன் அவனது கூடத்தில் தடவிச் சொடுக்கிறான். இருவரும் தழுவிச் சொகின்றனர். டேவிட் எந்த இன்பத்துக்காக இவ்வளவு என் ஏங்கினானோ, அது பூர்த்தியாகிவிட்டது! ஐதாவா டேவிட் டுக்குச் சொக்தமாயி விட்டாள்!

ஆனால், அவன் உடல் இன்னும் ஏன் இப்படிச் சொகிக்கிறது? இன்னும் சிறிது நேரம் சென்றால் அது குளிரிக்கு விடும்!

மதுகான் அந்த இடத்தில் ஏதாவும் இராத. ஆஸ்பத்திரி இராத. காலக்களுக்குக் கட்டும் துணிகளும் மருத்தும் இராத. சிப்பாய்கள் இருக்க மாட்டார்கள். டேவிடும் ஐதாவாவும் மாத்திரம்தான் இருப்பார்கள்.

டேவிட் கண்ணை விழித்துக் கொண்டான். ஐதாவா எங்கே? திடீரென்று மறைந்து எங்கேயோ போய் விட்டாளே!

டேவிட் எழுக்கிறாது ஊன்றுகொல் கட்டைகளின் உதவியால் வெளியே சென்றான். எவ்வளவு அமைதி! அப்போது ஐதா தெருக்களில் மணித சந்தடியே இல்லை.

மத்திய தரைக் கடலின் அங்கு ஓசைகள் அவன் செவினில் விழுகின்றன. சில மணி நேரத்துக்கு முன் அவன் கேட்ட சந்தைக் கச்சேரிகளும் மேற்படி அங்குளின் இசைகளும் யாதொரு வேற்றுமையும் இருப்பதாக அவனுக்குத் தெரியவிக்.

சந்தைம் அவன் மனத்தைக் கொன்றி கொண்டது போல், அங்குளும் அவன் மனத்தைக் கொன்றி கொண்டன.

டேவிட் சென்று கொண்டே இருந்தான். அங்குளே, கோக்கி, கடலின் இன்னிசையைக் கேட்டுக் கொண்டே சென்றான்.

சரிசுது கொண்டிருந்த டேவிடின் உடல் குளிரிந்தது. முதலில் டேவிட்டுக்கு உலகம் முழுதும் குளவாக இருப்பது போல் தோன்றியது. பிறகு ஒன்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் எங்கும் இருக்க குற்றது கொண்டது.

கடலின் கருகியபால் டேவிடின் சரிசு வேதனையும் மன வேதனையும் திரிந்தது!

மீது என் குளியன் ஆனந்தமாகப் பிரசுரித்துக் கொண்டிருந்தான். எப்பொழுதும் போல் ஐதா துறமூகத்தில் அங்குளே மோதிக் கொண்டிருந்தான்.

ஐதாவா தோட்டத்தில் வருத்தத்தடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். டேவிட் எங்கு போய் விட்டானோ?

தோட்டக்காரன் புஷ்பச் செடிவளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தான். பல வித வர்ணப் புஷ்பங்கள் பூத்துக் குதுங்கிக் கொண்டிருந்தன.

தண்ணீர் ஊற்றி முடித்ததும், தோட்டக்காரன் ஐதாவா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் இடத்துக்கு வந்தான்.

"கேட்டுக்கொள! இன்று விடியற்காலம் கடற்கரையில் குதுங்கிக் டிடீர்த ஒரு சைத்த இராணுவ வாரி ஏற்றி வந்தது. இறந்து டிடீர்த அந்த கொண்டிச் சிப்பாயின் பெயர் டேவிட்டாம்!" என்றான்.

ஐதாவா யாதொரு பதிலும் சொல்வ விக். அப்படியே சேயித்தும் போய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

சாமுவலின் கூக்குரல் அவனைத் தட்டி எழுப்பியது. யந்திரத்தைப் போல் உணர்ச்சி பற்றவனாய் எழுந்து சென்றான்.

அன்புமயம்

அந்தப் பிராந்தியத்தில் பாருக்குமே கண்டியூர் கந்தசாமியின் பெயரைக் கேட்டால் குளிர் கடுக்கம்தான். கொக்கி களவு முதலிய செயல்களில் அவன் மகா சீபுனன். பதுங்கிப் பாலும் பூனைமயப் போல் ஆட்களை மடக்கி வழிப்பறி செய்வதில் அவனுக்கு இளை அயல்தான். அவன் கதவிட அடிப்பட்டவர்கள் அப்பறம் உருப்பட்ட திங்கள். செல்ல சமையல்களில் அவன் பணத்தைப் பறிப்பதோடு மட்டும் அல்ல, சுமார் பூண்டி இவ்வாறும் வேறோடு கூடப் பறித்த எந்தத் திருவாள். கொக்கி, கொக்கி என்று அவன் இறங்கி விட்டால் குழந்தை குஞ்சு என்று குணம் பார்த்த மாட்டான்; எல்லோருடையுமே தீர்த்தக் கட்டி விடுவான்.

கந்தசாமிக்குக் கொஞ்ச காலமாகப் பருத்தியூர் பொன்னுசாமியின்மீது ஒரு கண் இருந்த வந்தது. பொன்னுசாமியைப் போன்ற பெரியதனக்காரர் பதிகித்த கைம் கற்றவருக்கு மாருமே கிடையாது. அவருடைய செல்வாக்கு அந்தக் கட்டாலும் கூடப் பரவி யிருந்தது. அவரை எப்படியாவது குறைவாக விட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் போட்டான் கந்தசாமி. கந்தக் கார்பத்திலும் அவன் தீண்டிப்பது. அது நடக்காமல் போயிற்று என்று இதுவரை இருந்ததில்லை. அதாவது இதுவரை அவன் ஆகா சீராக வாயிற்று என்ற பேச்சே எழுந்த திங்கள்.

ஆயினும் பொன்னுசாமியின் விஷயத்தில் யோசனாமயம் திருநிப்பென்று இறங்கி விட்டால் அது விபரீதமாக முடியக் கூடும் என்பதை அவன் கன்கு உணர்ந்திருந்தான். பொன்னுசாமியின் விஷயத்தில் அஞ்சா வெஞ்சம் படைத்த கந்தசாமிகே அவ்வளவு உபராவென்றும், அவருடைய வீர தீர பராகிரமமும் செல்வாக்கும் அவனுக்கு மீதிய தாத்தையோ இருக்க வேண்டும்?

பொன்னுசாமியின் வீடு பாருக்கம் கோட்டையாக அமைந்திருந்தது. அவரிடம் வேலை பார்த்த வந்த வேலைக்காரர்களும் மிகவும் எஜமான விவகார முன்னங்கன். காரணம், பொன்னுசாமியின் தாசன மனப்பாங்கமும் கல்ய நமிகுதலும்தான் என்று சொன்னும் செறிதும் மிகையாகாது.

செல்லவருக்குச் செல்ல விஷயங்களில் அதிக ஆர்வம் உண்டாவது இவன்பே அல்லவா? ஒருவர் தூக்கம் சேர்ப்பதில் பற்றுக்கவராயிருந்தான். இவ்வேருவர் கணபங்கன்

சேர்ப்பதில் பித்தர்களாக இருப்பதைக் காண்பதும் அவ்வளவு? அதே போலப் பொன்னுசாமிக்கு ஆயுதம் கன் சேர்ப்பதில் அதிக ஆர்வம் உண்டு. ஆனால் அவருடைய ஆயுதத்திற்கும் பிறருடைய ஆயுதத்திற்கும் உள்ள ஒரு செறிவ வித்தியாசம் என்னவென்றும், பிறர் செல்வ பொருள்களைச் சேர்த்து வைப்பதோடு, நிரூபித அடைந்த விடுவார்களும், ஆனால் அவரோ அவற்றைப் பிரயோகிக்கும்

முறைமையும் கற்றுத் தேர்ந்த விடுவார். ஆகவே, அவருக்குச் சிவம்பம், வாக் விக்க, வேம்பிக்க முதலிய ஆயுதப் பரீட்சைகள் கன்கு வரும். எனவே, பாருக் அவரிடம் தன் பகைமைப் பிரயோகித்த ரோடித் தாக்குதலை உபயோகித்த வெற்றி காண்பது என்பது கனவிலும் தீரக்க இயலாத காரியமாக இருந்தது. கந்தசாமியும் தன் ரோடிக்கொக்கி அவரிடம் சாவாது என்பதை கன்கு உணர்ந்திருந்தான்.

பொன்னுசாமியின் வீட்டுக்குத் துறையதற்கு வெகு கலமமான ஒரு குறுக்கு வழி இருந்தது. அந்தக் குறுக்கு வழியில் வார வேண்டுமானாலும் எப்போதும் வேண்டுமானாலும் போகலாம். அவ்வழியே வருபவருக்குக் கதையடைப்பு எப்போதே அவருடைய அகாநிலையில் கிடையாது. ஆகவே, அச்சம் தரும் அந்தப் பாதையை விட்டு, தாது பாட்டையாகச் செல்வக் கூடிய வழியில், தானும் சென்றும் என்ன என்று யோசித்தான் கந்தசாமி. யோசிக்க யோசிக்க அவனுக்கு அந்த வழியே சரியானதென்று பட்டது.

பொன்னுசாமிக்குச் சாதுக்கன், சகிசாமிக்கன் என்னும் அபார பக்தி. பகைமையும் சகிசையையும் பிரயோகித்த அவரிடமிருந்த ஒரு தம்பியு என்னும் ஒரு தம்பியு. கூடக் கழந்த ஸ்ரவாது. ஆனால் பக்தி, செத்ததை என்ற பெயருடன் போய்விட்டால் பணம் கை அங்கே தன்னிடம் பட்ட பாடுதான்.

அக்கம் பக்கத்துக் கிராமங்களில் எங்கே வரவது ஒரு சாமியர் வந்திருக்கிறார் என்று கேள்விப் பட்டால் போதும், கூடவே பொன்னுசாமி அவரைத் தரிசித்த வரப் புறப்பட்டு விடுவார். ஆகவே, அவரைப் பற்றி அங்கே வந்ததிகள் கூட உலாவிக் கந்தன. துறவினரின் கருணையினாலும் ஆரீ வாதத்தினாலுந்தான் அவருக்குப் பிள்ளைப் பெறு கிடந்தது என்று சொன்னார்கள் சிலர். சாதுக்கனின் கருணைக்கன் பரிசுவை விழ்க்கிறதென்பதும் அவருடைய வீட்டில் எல்லா கிரந்தாமா கவரம் சேர்த்துக் கந்தனா வேறு சிலர்.

தெனியான விஷயம் என்னவென்றும், பொன்னுசாமியிடம் ஏதாவது காரியம் ஆகவேண்டும் என்றும் துறவி வேறும் போய்க்கொண்டு சென்றும் கலமமாகச் சாதித்துக் கொண்கலாம் என்பதுதான்.

தன் கோக்கம் சிவதேவத வேண்டும் என்றால் எந்த மனிதனும் தன் புத்தியைக் கொண்டு அல்லது பவத்தைக் கொண்டு எட்டெறித் கொள்ள வேண்டும் என்று களைப்பிடுகிற, சோமனத்தில் கலயமாகச் சாதித்துக் கொள்ள ஏதாவது வழி விடுக்கிறதா என்றுதான் முதலில் பாசப்பான். அப்படியிருக்கிறதா என்று தெரிந்து விட்டால் அதன் மூலமே தன் கோக்கத்தை எட்டெறித் கொள்ள விரும்புவான். கத்தராயியும் மனிதன்தானே! விதிவிலக்கு அல்லவோ! ஆகவே, அவனும் தன் பவப் பரிணாமவை ஒத்திப் போட்டுச் கலயமான வழியான இரண்டாவது மனக்கத்தை மேற்கொள்ள மூலம் தனில் விவப்பிடுகிற அல்லவா?

சோமனின் உடல் மூலவதம் வெண்ணிறத் திருகு பூசிக்கொண்டான். காவித் துணி உடுத்தித் துறவராக உரு மாறினான். வேஷத்துக்குத் தகுந்தபடி பெயரையும் சத்தொனந்த போதி என்று மாற்றி வைத்துக் கொண்டான். பிறகு தன் இரு சிங்கங்கள் புடை குழப் பருத்தியுக்குப் பக்கத்தில் மூன்று மைல் தூரத்தில் உள்ள ஆற்றிப் படுகைக்கு வந்து சேர்ந்தான். அங்கே இருந்த மடம் அவனுக்கு ஆசிரமம் ஆகியது. கத்தராயி போட்ட வேஷம் கனகசீதமாக அமையவே, சத்தொனந்த போதியின் பெயரும் புகழும் பரவலாயிற்று.

பொன்னுசாமி ஆசிரிசு காவில் தன் கிராமங்களைப் பார்க்கவிட்டு வருவதற்காகப் போய் வருவது உண்டு. அன்று அந்த வழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்த பொன்னுசாமி மடத்தில் இரண்டொரு காவி உருவங்கள் தென்படவே, யாதோ சாமி யார் வந்திருக்கிறார் என்பதை கனகசீதனும் உணர்ந்து கொண்டார். அவர்கள் வந்திருப்பதைப் பாராமல் போய் விட்டால் அது அபாசரமாக அல்லவா முடியும்? மனத்தில் இந்த எண்ணம் எழுகிறதற்குத் தாமதம், அவருடைய கால்கள் அந்த எண்ணத்தைச் செயலாக்க மூளை வழியில் எழுப்பின.

கவாமி சத்தொனந்தா, மடத்தை வேக்கி ஆள் வருவதைப் பார்த்ததும், சமாதானம் எழுப்பிச் செல்வதாகப் பாவனை செய்தார். வந்ததும் வராததுமாகப் பொன்னுசாமி தனையில் சாண்டங்கமாக விழுந்து பணிந்து வணங்கினார்.

உடனே கவாமி சத்தொனந்தரின் காவிலிருந்து, "ஐயோவாழ்வாயா!" என்ற ஆசிச் சொல் வெளி வந்தது.

பொன்னுசாமி கவாமிலில் உத்திரவு பெற்று அவருடைய கால்களில் அயர்க்கார். கவாமி சத்தொனந்தாவுக்குத் தம்மை காடி வந்திருப்பவர் பொன்னுசாமிய்தான் என்பதை அறிந்து கொள்ள அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை. அவரும் அவருடைய தோழர்களும் களைத்த கால்கள் இவ்வளவு சேக்கிரம் கைகொடுவதற்கான அறிஞரிகள் தென்படுவதைக் கண்டதும் மகிழ்ச்சி வற்றினர். ஏனெனில் இவ்வளவு சேக்கிரம் தங்கள் கால்களைக் கூடக் கூடும் என்று அவர்களில் யாரும் கனவில்கூட களைக்க வில்லை, இரு தோழர்களும் தலைவர்கள் கண் ஜாடைவைக் கண்டு காலியத்தில் எடுபடுவதற்காகத் தயாராக சிங்கினர்.

"கவாமி இந்தப் பக்கம் விஜயம் செய்தது எப்பொழுதோ?" என்று மிகவும் கியாயமாகக் கேட்டார் பொன்னுசாமி.

"இன்று காலைத்தான் வந்தோம்!" என்று கவாமி சத்தொனந்தா.

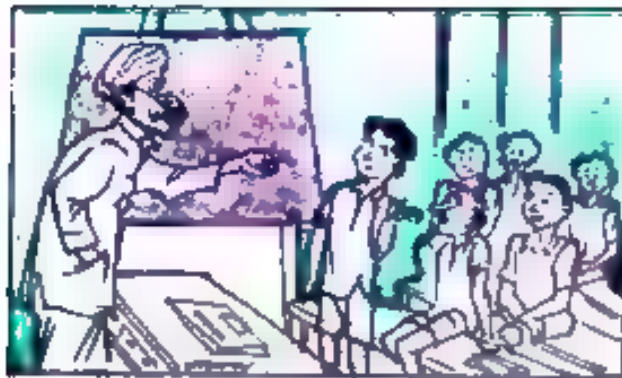
"இங்கே இருப்பதில் சோமனா விருந்தால் கவாமி ஏதெழில் குடிசைக்கு எழுகிறான் வாமே?" என்று பொன்னுசாமி.

"சாது சேக்கிரங்களுக்குக் குடிசையில் இருப்பினும் கஷ்டம் உண்டாவதில்லை. குழந்தாய்!" என்று பதில் வந்தது கவாமி சத்தொனந்த போதியின் காவிலிருந்து.

கத்தராயி தன் ஆரோகத்தை அங்கே கிறுக்கிக் கொண்டதற்கு மூக்கெயமான காரணம் தன் தோழர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்துச் சொல்லி இரங்கச் சேனகசீயமா விருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

"கவாமி வேறு தோலைவிட்டுக் வந்திருக்கிறதேயானிருக்கிறதே. சோம்பலும் களைப்பாகக் காணப்படுவதிலிருந்து. ஆகையினால்

வாத்தியம்:—ஹீ! நான் இப்போது கேட்ட
கைக்கு விடை என்னடா?
பனி:—எனக்கு கேட்காதீர்கள். என் பக்கத்து
கையாங்க கேளுங்கள். அவளுக்குத் தெரிந்தால்,
எனக்குத் தெரிந்த மாதிரி!

காக்கைப் பிடித்துச் செல்லவு செய்யும்
பாக்கியம் அடியெடுத்துக் கிடைக்க வெண்
டும்!" என்று சொல்லி, அவருடைய பதிலைக்
கூட எதிர்பாராமல், பொன்னுசாமி கவாமி
யின் காக்கைப் பிடிக்கத் தொடங்கினார்.

பொன்னுசாமி திரும்பென்று காக்கைப்
பிடிக்கத் தொடங்கவே, காதலாமி திடீர்
கிட்டார். ஆயிரம் உடனே தன்னைச்
சொல்லித் கொண்டு, வெட்டுப் பட்டிருந்த
கால் வீரலின் எட்டென்று தன் காலித் துணி
யிழுக்கமுடிவதாகத் தோண்டினார். பிறகு
பொன்னுசாமியை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்.
பொன்னுசாமியின் இடைமீது உடைவாள்
இருப்பதைக் கண்டு, "உனக்கு ஆயுதங்கள்
என்றால் அதைப் பிரியமோ?" என்று கேட்டு
வைத்தார்.

"ஆமாம், என் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமே
இதானாம்!" என்று பொன்னுசாமி.

"ஈ சொல்வது விசேஷமானிருக்கிறதே!
ஒரு பக்கம் ஆயுதம் வைத்திருக்கிறேன். இன்
னொரு பக்கம் சாது சகிப்பாடுகளுக்குப் பனி
விடை செய்கிறேன். உன் காலியை உழவுக்கும்
அன்னிதொத்திரத்துக்கும் எப்பாக்கினே,
அதுபோல் அங்கவா இருக்கிறதா?" என்று
சொல்லுவாரே கேட்டார் சந்திராசுந்தரி.

"எத்தனைபேர் பேர் என்னிடம் இதே
கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோ
ருக்கும் இதில் ஏதோ விசேஷம் இருப்ப
தாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் எனக்கு
இதில் எவ்விதமான விசேஷமும் இருப்ப
தாகத் தோன்றவில்லை. எனெனில் உடை
வாளை உடலை சட்டித்துக் கொள்வதற்காக
வைத்திருக்கிறேன். ஆகவேவை சட்டித்துக்
கொள்ளும் பொருட்டுச் சாதுக்களின் பனி
விடைவை மேற்கொண்டு இருக்கிறேன். இவ
ளோடு வாழ்க்கை நடத்தும் என்னைப்
போன்றோ இரண்டையும் பற்றிக் கவலைப்
பட வேண்டி இருக்கிறதே, கவாமி! என்ன
செய்வது?" என்று பொன்னுசாமி.

"இவ்வாறு பேசுவதற்குக்கூட ஈ
தானோ?" என்று கேட்டார் கவாமி
சந்திராசுந்தரி.

அதைக் கேட்டதும் பொன்னு
சாமிக்குத் துக்கம் வாரிப் போட்
டது. "காதலன் இரத்தப் பக்கத்
துப் பெரிய தனக்காரர் என்பது
உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?"
என்று கேட்டார்.

"ஒவ்வொரு விஷயமும் பிறர்
சொல்லித்தான் தெரியவேண்டும்
என்பதில்லை" என்று கவாமி
காலைப் பதில் அளித்தார் கவாமி
சந்திராசுந்தரி.

அதைக் கேட்ட பொன்னுசாமிக்கு
அந்தச் சாமிவாசின் பிற பக்கி
சொந்தம் இன்னும் தெரிந்தது.

"ஈ ஒருவருடைய உதவியும்
இன்றி இப்படித் தனிவாசன் சாது

இருவே, பாராவது உன்னை அடித்து விட்
டான்..?" என்று கேட்டார் சந்திராசுந்தரி.

உடனே அவரது இரு செவிகளும் ஒரு
வரை யோருவர் என்னுடையிருள் பார்த்துக்
கொண்டனர். போட்டிருந்த திட்டத்தை
சிறைவேற்ற உத்தரவு கிடைத்து விட்ட
தாகவே அவர்கள் இருவருக்கும் தோன்றி
யது. ஆனால் சாது சகிப்பாடுகளின் பாக்
பக்கி பூண்ட பொன்னுசாமியின் இருதயத்
துக்கு அந்த வாத்தியத்தின் தோனித்த சகி
யத்தின் விவரம் விளங்கவில்லை. அந்தச்
கேள்வியைக் காதலாமி கேட்டதற்கு முன்பு
யான காரணம்என்க, தெரியுமா? பொன்னு
சாமியுடன் வேறு பாராவது துண்டுகோ
உதவிக்கோ வந்திருக்கிறானோ, அங்குது
அவர் மட்டும் தனிவாச வந்திருக்கிறோ என்
பதைத் துப்புத் துலக்கித் தெரிந்து கொள்
வதற்காகத்தான்.

பொன்னுசாமி மிகவும் அடக்கமான குர
லில், "எனக்கு உதவிசெய்ய இந்நா என்
இரு புதுக்கை இருக்கின்றன. எவனுக்கு
அவனுடைய இரு புதுக்கையும் உதவி செய்ய
வில்லைவா, அவனுக்குப் பிறர் என்ன பீர
மாதமான உதவி செய்துவிட முடியும்? நன்
கையே தனக்கு உதவி என்னும் மூதமொழி
தங்களுக்குத் தெரியாததற்குமே!" என்று.

"அது சரி! ஏனோ உன்னை அடித்து விடு
கிறேன் என்று வைத்துக் கொள்....."

"பழம் கழுவிப் பாசில் விழுந்த அதுவும்
வாசில் விழுந்த கைதானா. எந்த முக்கி
கை வேண்டித் தாங்கள் இய்வனவு
மாபெரும் சாதனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்
களோ, அது எனக்கு வெகு இவருவில்
கிடைத்த விடும். ஏன் பழம் இந்த உலகத்
துத் தொண்டுகளும் தொந்தரவுகளும் உங்கள்
கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு விடும்!" என்று
எட்டென்று பதில்கொண்டு பொன்னுசாமி.

ஆகா! சிக்கல் சிறிதும் இல்லாத எவ்வளவு
அழகான பதில் சந்திராசுந்தரியால் அந்தரு

மேல் என்ன சொல்வது என்று புரியவில்லை. பொன்னுசாமி சொன்ன அந்தச் சொற்கள் அவருடைய உணர்ச்சியில் வேலை செய்வதற்குடனே விட்டன.

உலகப்பரிசுத்தத்தில் கட்டுண்டிருக்கும் பொன்னுசாமி எவ்வளவு உணர்வுத் துறியாக இருக்கிறான்! சாது வேலுத்தமிழ் இருக்கும் சாய் எவ்வளவு சீரணிதும் சீரணை இருக்கிறோம்! இதை எண்ணிய சந்திராசுந்தரி மனத்தை என்னவோ செய்தது.

அந்தக்குப் பிறகு சிறிது நேரம் அக்கு மெனசும் சிவந்திருந்தது. பொன்னுசாமி வயாதி சந்திராசுந்தரிதான் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள்! திடீரென்று ஏதோ யோசித்த பொன்னுசாமி, "வயாதி! ஆகியவுக்கும் எதுமப்புத் தோல் போர்த்த இத்த உடலுக்கும்நான் எத்தனை வித்தியாசம், பார்த்தீர்களா!" என்று கேட்டார்.

"என்ன சொன்னால்?"—வினாவுக்கு விடை எல்லாம் கேட்டார் சந்திராசுந்தரி.

"உங்களுக்குச் சந்திராமி என்னும் கொண்கலாசன் இருக்கிறானே, அவனைப் பார்த்தால் உங்களைப் பார்த்து வேண்டாமாம். உருவத்தில் உங்கள் இருவருக்கும் அவ்வளவு ஒத்தமை இருப்பதாகக் கெளம்பப்பட்டிருக்கிறேன்!" என்று பொன்னுசாமி.

"என்ன? என்ன?"—துடித்த மனத்தை அடக்கிக் கொண்டு கேட்டார் சந்திராசுந்தரி, பொன்னுசாமி தன் உண்மை உருவத்தைப் புரிந்து கொண்டு விட்டாரோ என்ற பயம் வயாதிக்கு.

"சந்திராமிமீது வலது காலில் எப்போதுதான் யாரோ கத்தியாகப் வெட்டியதில் ஒரு கிரை துண்டாகப் பட்டதாகக் கெளம்பிப் பட்டேன்..." என்று உதயவாரிதே பொன்னுசாமி சந்திராசுந்தரிதான் காலில் பார்த்தார்.

சந்திராசுந்தரிக்கு இருதயம் 'படபட' வென்று அடித்துக் கொண்டது.

"ஆமாம், இவ்வளவு சோத்துகிறேயே, என்ன யாரென்று தெரியுமா?" என்று படபடப்பை அடக்கிக் கொண்டு கேட்டார் சந்திராசுந்தரி.

"என்னுக்குத்தெது! தங்களைத் தெரியுமா? தங்களுடைய தோளோ மயமான உருவத்தைப் பார்த்தவுடனேயே தங்கள் தாம் சந்திராசுந்தரியோடு எப்பது சொல்லாமலே விளங்கி விடுமே, வயாதி!" என்று பொன்னுசாமி, பிறகு தான் கிறத்திய இடத்திலிருந்து மதுபடியும் பேர்களைத் தொடர்ந்தார். "மார்பில் தங்களைப் போலவே அவனுக்கும் ஒரு மச்சம் இருக்கிறதாம். வலது காலில் கட்டை கிரைக்கு அருகே ஒரு சிவந்த கட்டை கிரையும் இருக்கிறதாம், தூத்துக்குப் பதில் ஆளுதரம். எதற்குச் சொல்கிறேன் என்னும் அரப்பில் பார்த்தால் அவன் தங்களைப் போலவே இருப்பாராம். இதெல்லாம் போலிக் வேலியும்

தகவல். அவனைப் பிடிப்பதற்கு அவர்கள் இல்லாத மூலத்தினால் எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களைக் கூடச் சந்தேகித்துத் தங்கள் எடையுக்கெனவே பெய்வாய் வணிகப்பதற்காகத் துய்யறியும் போலிகளைச் சர்க்கார் சிப்பர்த்தாதும் சாய் ஆச்சரியம் படுவதற்கெனவே....."

அவர் வாக்கியத்தை மூடிப்பதற்குள் தோலு சந்திராசுந்தரிக்குத் தன் வேலும் வேலுத்த விட்டதோ என்று தோன்றியது. சோய்வாய் சொன்னால் ஒரு விடவாசன என்று கூட எண்ணினார். அதற்குப் பொன்னுசாமி மேலும் தொடர்ந்தான். "ஆனால் எடவுக்கு முன்புதான் உன்ன ஒரு வித்தியாசத்தைப் பாருங்கள்! உடல் ஒரே கித்யாக இருந்தாலும் ஆகியவுக்கும் ஆகியவுக்கும் இடையே எவ்வளவு பெரும் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறார்! தாங்களோ அப்படி என்று வத்தவர்களுக்கு அப்படி அளித்து இவ்வோர் வாழ்வின் இக்கட்டுமானத்திலும் கருணை ஸூத்தியாக விளங்குகிறீர்கள்! சந்திராமியோ கருணை வித்திக் குழந்தைகளைக் கூடக் கொன்று போடும் கொடும் பாவியாக விளங்குகிறார்" என்று.

அதைக் கேட்ட பிந்தான் சந்திராமிக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்தது. அப்படித் தன் கைடக் கண்ணிலும் பொன்னுசாமிமீது ஒரு பாவத்தைப் புரிந்துகொள்ள மூலங்கூர். அவர் உணர்ச்சியில் தங்களைப் பற்றிச் சிறிதும் சந்தேகம் உதிக்கவில்லை என்று தோன்றியது. "ஆசா! பண்பட்ட இருதயம் படைத்தது இவருக்குச் சாதுக்களிடம் உன்ன எடுபாட்டை என்னவென்பது?" என்று தன் மனத்துள் தோலே விவரித்த கொண்டான்.

பத்திய பற்ற இருதயத்தின் தான் சந்தேகம் எழும். ஆற்றிப் பத்தி பூண்டவனின் உணர்ச்சியில் பத்தியைத் தவிர வேறு எண்ணம் எழுவதற்கே இடம் இல்லை.

மூன்றுதிரி இருதயத்தினால் ஒரு கவமையை உண்டாக்கிக் கடித்ததில் குணங்கூறெது. ஆனால் உண்மையான பத்தி உணர்ந்ததையே ஆட்டி வைக்கிறது. அவயப்பிக்கையுடன் ஒருவரைப் புழக்கித் துறம் சொற்களுக்கு மூன்றுதிரி என்று பெயர். உறுதியான கம்பிக்கையுடன் புழக்கித் துறம் சொற்கள் பத்தி என்னும் புனிதப் பெயர் பெறுகின்றன.

உபாஸிப்பவன் ஐட மயமான கற்பிக்கிறேன் தன் உபாஸிப்பவின் பிறப்பாவத்தாகக் கொண்டு திய சந்திராசு உண்டாக்கி விடும்பொழுது சந்திராமிமீது சேதன மயமான மனத்தினால் மாததனை உண்டாக்குவது அவ்வளவு கடினமான காரியம் அல்லவோ!

சந்திராமிக்கு கீதையு தெரிந்த காலமுதல் அவனை அயிராரும் கேட்டுக்கொள்ள எந்ததான் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இத்ததான் முதல் தடவையாக அவன் தன் வாழ்க்கையிலேயே ஒருவன் தன்னை எவ்வளவு படைத்தவன் என்று சொல்லக்

செய்தப்பட்டது. எத்தனையோ பேரை அவர் தன் வாலுக்கு இறையாகவே யினர்த் துக்கத்தின் ஆழத்தி லிருக்கிறார். அவர்க ளுடைய உக்கந்தலில் எல்லாம் அவனிடம் அடக்க மட்டாத ஆத்திரமும், வெறுப் பும், பழி வரங்கும் போக்களும்நான் தன் பெடுத்து ஆடி விடுகின்றன. அதை பெயலாம் என்று அவர் இங்ஙனம் அறிமுக ஆத்திரமூற்றப் போர் புரிந்திருக்கிறார். ஆனால் இவ் வந்தவனோ தன் பத்தியையும் சீர்தந்தையையும் அவனிடம் அள்ளிச் செலித் திருக்கிறார். பத்தியையும் போக்துராமியின் கைகை எழும்பலியும் பென்றும், அவனு டைய பத்தியைப் பெருமையாகக் கண்ட நினைப்பையும் கத்தராமியின் கைகை எழும்ப லியும், காதலின் எழல்கின்ற தன்னைப் பத்தித் திட்டியவர்களின் ஒரு சொற்களைத்தான் இவ் வுரை அவர் வேட்டிருக்கிறார். ஆனால் இவ்வே பத்தி பரவலான போக்துராமி யின் இத்தந்தும் சொற்களைக் கேட்டான்.

அதன் பாலுை அவர் உக்கந்தலில் பந்த புலம் வீசத் தொடங்கிற்று. போக்துராமி படை ஸமுதாயம் சந்திராங்கிராயின் பணி விடைமில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். போலுது எய்த்ந்த இருட்டி விடவே, மதுரன் வருவ தாகக் கூறி விடை பெற்றுக் கொண்டு விட்டுஞ்று புறப்பட்டார்.

அவர் விடை பெற்றுக் கொண்டு இருபது மூப்பது ஈது தூங்குடப் போயிருக்க மட்டார். கத்தராமியுக்கு திரைகைத் ஒரு அவதர் சத்தம் கேட்டது.

கத்தராமியின் இருதொழுவையும் கைக்குக் கெட்டிய சத்தப்பந்தை ஈழவ விடும் அதி விவிகை அம்ம. ஏனவே, போக்துராமி கையப் பிண்குவிருத்த தாக்கி விட்டான். அவதம் சத்தம் கேட்டதும் கத்தராமி கடு கையெடு போப் ஓரே ஓட்டமாய் ஓடினார். அதற்குக் கடிப்பட்ட போக்துராமி பூமியில் விழுந்து விட்டார்.

அத்தம்'எட்டியைக் கண்ட கத்தராமி கடு கையெடு போய்ச் செல்வதையாத நின்று. அவன் உக்கந்தலே பெருத்த மனப்போர் சீமந்த கொண்டிருக்கிறது.

போக்துராமியின் கைகை ஒருமுறை கிரிந்த அவனை நோக்கின. அடுத்த கைய் உதடுகை அவர்களை. அவர் கத்தராமியை அருகில் அழைத்து, "வராமீ! தாக்கை அருகில் வந்து என் தலையிற் தாக்கை கா கையம் தலையிற் கொடுத்து ஆரீவதியுங்கள். கைடரி காலத்தின் என் அருகில் ஒரு மகாத்மா இருந்து இய்யாநிதித் தலி ஆரீவதித்து அனுப்ப வேண்டும் என்பதனால் என் ஆசை யாக இருக்கிறது. கைவயெனியாகத் தாக்கை என் அருகில் இருக்கிறீர்கள். இது என் பாக்வேய்தான்!" என்றார்.

சுமாத்ருவதக்காசப் போட்டுக் கொண்ட சாது வேலும் கத்தராமியின் உக்கந்தை வேதனையினும் வாட்டிப் பிறித்தது. ஆக்கை

அவனை அரை கூறி 'இப்படியாக கம்பி வந்த வனை மோசம் செய்வாய்?' என்று கேட்டது. அடுத்த கைய்யும் போலிச் சாது வேலும் கம்பி உக்கமம் சாதுவின் உருவம் அவனது உக்கந்தலிலே தன் எடுத்தது.

கத்தராமி குளிர்தான். உக்கம் தடித்தது. உட்க தடித்தது. உடனே போக்துராமி யின் குதமில் ஏதப்பட்டிருக்க காலத்ததைத் தன் ஒரு கையால் அழுத்திப் பிடித்துக் கொண் டார். இவ்வேரு கையால் தன் காலித் தானியை எடுத்து சத்தம் வெளியே வராமல் இருக்கிறுமது அழுத்திக் கெட்டது. 'பிழைத்த விடக் கூடாதா?' என்ற ஆசையுடன் போக்துராமியின் தலையுடுபோன உட்கித் தாக்கிக் கொண்டு ஆப்பத்திரிக்கு ஓடினார்.

மனிதனைத் தீர் செய்கைக் எய்வனவுக் கெய்வனவு பங்க்கொன்றி பார்த்துவித்த ஈயோ, அய்வனவுக் கெய்வனவு உத் செய்கைக் துளியுக்கையனுக்கி விடுகின்றன.

கத்தராமி ஆப்பத்திரிக்குச் சென்று தன் சத்தத்தைக் கொடுத்துப் போக்துராமியைப் காப்பாற்றினார். போக்துராமி பிழைத்த விடுவார் என்ற கம்பிக்கை ஏற்பட்ட பிற் தான் அவன் இருதயத்திலிருந்து கீழ்மதியான கீண்ட மூச்சு வந்தது.

அவன் வெளியே வந்தபோலுது ஆயுதக் தாக்கிய போலிசெப்பாய்க்க சிந்து கொன் டிருக்கிறார். போக்துராமி கொன்றது போலவே, போலினார் புலம் கீசார்க்க வேன்று கையிக்கப் பட்டிருக்க இவன் பெட்டருப் போலின் உடையின் சிந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் இதுவரை அவனு டைய சக்கிராமி வேறுத்ததையும் சக்கிராமி ஈனுக்கு உகத்த செய்கையையும்தான் பார்த் திருக்கிறார். அத்த ராமியார் கத்தராமியாக இருக்க முடியுமா என்ற சந்தேகம் அவரை விட்டு அப்போலுதம் கீழ்மையாடியும்.

பழைய கத்தராமியாக இருக்கிறார். அத்தச் சிவப்புத் தலைப்பாக்களைக் கண்டதும் கை கலிம் மண்ணைத் தாவி எப்படியாவது 'பிழித்தி' கொடுத்திருப்பார். மயம் மாறி விட்ட அவன் போலிசுகாரர்களைச் சிறிதும் கெட்டியம் செய்வதில்லை.

செனனில் கைய்யுற் கத்தராமி இறந்து. அவன் கந்தாத்தலில் காமியார் கத்தராமி பிறந்து விட்டார். அவன் மூத்தலில் காணப் பட வேண்டிய பங்க்காரும் கோரலும் ஓடி ளுளிர்து சக்கிராமியின் சாத்த ஸ்வரூபம் தாண்டவமாடியது.

அதற்கு கண்ணுற்ற போலின் தலைவர் கை ழுடைவினுவேயே தம் சிப்பாய்களை சாத்தி வழி விடுவது உத்தரவிட்டார். அவர்கை விடவி சிந்து வழி விட்டான். கத்தராமி கம்பிராசை எய்கிதக் கைக்கலாயின்று ஆப் பத்திரியை விட்டு வெளியேறினார்.

அப்புதம் கத்தராமியின் மனமோ வேறுமோ மாறவில்லை என்று இங்ஙனம் ழுனக்கைப் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

இணையில்லாத சிறந்த சுத்தமான வாசனை

000

தரத்தின் மேன்மையில் மைசூர் சந்தனத்
தெலை ஒன்றே உலகப் பிரசித்தி பெற்றது
என்பதை யாவரும் நன்கு அறிந்ததே.

மைசூர் சர்க்காரின் முத்திரையுடன் எல்ல
வைக்கப்பட்ட அசல் புட்டிகளையே கேட்டு
உண்மையான சரக்கையே வாங்குங்கள்.

அநிகரம் பெற்ற விதமான எதுவிதமான அகாறு
தேசச் சங்கப் பாக்கடிகளோ உங்கக் கூட்டரை அனுப்புகள்.

000

கவர்ன்மென்ட் சந்தன ஆயில் பாக்டரி, மைசூர்

குழந்தைகளுக்கு பம்
முனைக்கும்போது
கீரைப் பூல் வாட்டர்
கொடுங்கள்

குழந்தைகளின் எலகை
விதமான அநிகரம்
கொண்டிருக்கிற ப்
பொக்கி ஆரோக்கியத்
தெய்தம் உலகத்தையும் தருவதில் விவற்றது.

எல்லாம் விடைக்கும்

தயாரிப்பவர்கள். பாரதப் புரக் ஹவுஸ், மதுரை

BD2 12TH

கொண்ட தயாரம், கொங்கப்பட்டு, கட்டி ஆதாரம், தென்குதிரை
குழாய் இடக்கொடுக்கு எதுவிதமாக :

மெனக்கில். எஸ். அண்ணாடு எஸ். கம்பெனி
கொம்புதாள் தேடு. மதுரை - 1

விசைச்
சக்தியின்
வேகம்

நீங்களும்
பெறுக

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

சுமாரை மேல் தூவினும், அங்கு உலர்ச்சிக்குத்
மேலும் தங்கி தாமத ஆகாமல் உடனடியாக
மிக் குதிக்கும். அங்கு உலர்ச்சி மேலும், மிக்
தாமத மேலும் அங்கு வாட்டர்பரீஸ் காம்
பவுண்ட் மிக்மேலும் தாமத மேலும். மே
லும் மேலும் அங்கு மேலும் மேலும் மேலும்
மிக் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்
மிக் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்
மிக் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்
மிக் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்

**WATERBURY'S
COMPOUND**

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

உலர்ச்சி மேலும் மேலும் மேலும்

விஜயமணி

61

தங்கு ரயில் பாதை செல்லு
மெது. அந்தப் பாதையின் மீ
லாகத்திடம் சீரீட்டனுக்கும் பங்கு
உண்டு. அந்தப் பாதை ஆயிரத்து
நூறு மைல் தூரம் குடான் பிர
தேசத்தைப் பிளந்த கொண்டு
செல்லுமெது. குடானில் சீரீட்
டனுக்கு உண் ஆதிக் கம்
போய்விடுமாயின், பிறகு தேப்-
செய்ரோ ரயில் பாதையின் சீரீட்
டன் உரிமை கொண்டாட முடி
யாமல் போய் விடலாம்.

தனிய. கைல் கதி பாயும் பிர
தேசம் கனம் அபரிமிதமாகப்
பருத்தி உற்பத்தி யாகிறது. சீரீட்டன்
உண் ஐயுளி மிக்களுக்கு மேற்படி பருத்தி
தேவையாக இருக்கிறது. எனவே, எடுப்தி
தும் குடானிலும் சீரீட்டன் ஆதிக்கத்தை
இழந்து விடுமாயின், சீரீட்டிக்கு மிக்கத் துங்
கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம்.

குடானில் சீரீட்டிஷாநின் ஆதிக்கத்தை
எதிர்த்து 1882-ம் ஆண்டில் குடான் மக்கள்
புரட்சியை ஆரம்பித்தனர். அந்தப்புரட்சியை
நகரில், குடான் மக்களை ஒடுக்குவதற்காக
எடுப்தில் இருந்த சீரீட்டிக்கு துருப்புக்
கூடம் தளபதி ஜெனரல் கார்டன் ஐர்தி
கார்டன் படை பெடுத்து வந்தார். ஆனால்
குடான் மக்கள் வெகு உத்ரமாகப் போர்
புரிந்ததால் 1885-ல் குடான் தலைகாண
கார்ட்டுமில் சீரீட்டிஷாந் படு தோல்வி
படைந்தனர். அந்த உத்ரமான போரின் தள
பதி கார்டன் உள்படச் சகல சீரீட்டிஷ
துருப்புகளும் கொல்லப்பட்டனர்.

அதிலிருந்து பல ஆண்டுகள் வரையில்
குடாளுக்குள் வெள்ளையர்கள் சீரவேசிக்
கவே கூடாது என்று குடானியர்கள் தடுத்திருந்தார்கள். பிறகு 1890-ம் வரண்டு தோரின்
தலைகையில் மீண்டும் சீரீட்டிஷ் துருப்புகள்
குடானிலே படைபெடுத்தனர்.

1888 செப்டம்பர் மாதம் ஆந்தர்யான்
நகரில் நடந்த புத்தத்தில் யாண்டு கித்கா
வெற்றி பெற்றார். அதிலிருந்து
குடான் மீண்டும் சீரீட்டிஷ்
ஆட்சிக்கு உட்பட ஆள்கிறது.

1889-ம் வருஷத்தி லிருந்து
குடான் சீரீட்டன் - எடுப்தின்
கட்டு நிர்வாகத்தில் இருந்து
வருகிறது. அதன் காரண
மாகவே அந்த நாடு ஆங்கிலோ-
எடுப்திய குடான் என்று குறிப்
பிடப்பட்டு வருகிறது.

குடான் எடுப்துடன் ஐக்
கியம் அடைந்து, எடுப்தின் சீர்
லாகத்துக்கு உட்பட்டு இருக்க
வேண்டும் என்று சென்ற பல

சர் டி. டி. சி.

ஆண்டுக்காக எடுப்தியர்கள்
கொத்தி செப்து வந்தார்கள்.
ஆனால் எடுப்துக்கும் குடாளுக்கு
மும் ஒற்றுமை ஏற்பட முடியா
மம் சீரீட்டிஷாந் குழந்தி
செப்து வந்தார். குடானின்
சித்யை நிர்வாகிக் குடான்
மக்களுக்குத் தான் உரிமை
உண்டு; அதில் எடுப்து தலையிடு
வது சரியல்ல என்று தர்ம
கியமும் பெரி வந்தார்.

ஆனால் ஜெனரல் கார்ட்டி எடுப்தி
துப் பிரதம மந்திரி பதவியை
ஏற்ற பின் சீரீட்டிஷாநின் மேற்

படி தந்திரத்துக்கு இடம் இராமல் செர்ய
முண்டிதும்னார். குடான் விஷயத்தில் ஆதிக்
கம் செலுத்த எடுப்து விருப்பமில்லை; குடா
னியர்களுக்குத் தங்கம் அரபியல் சித்யையத்
தாங்கினே நிர்வாபித்துக் கொண் கரிமை
கண்டு என்று சீரீட்டன் செப்துதும்னார்.
மேற்படி பிரதமன் குடான் மக்களுக்கு
மிகுந்த மகிழ்ச்சையையும் உற்சாகத்தையும்
கொடுத்திருக்கிறது.

ஜெனரல் கார்ட்டி குடான் தலைவரான சர்
அப்துல் ரஹ்மான் கெய்ரோவுக்கு அமைத்
துப் பேரியதன் பங்காக எடுப்துக்கும் குடா
னுக்கும் அபிப்பிராய பேதம் தீர்க்கு ஒற்றுமை
ஏற்படுவதற்கு வழி உண்டாவி யிருக்கிறது.

சர் அப்துல் ரஹ்மான், 1885-ம் ஆண்டிலே
கார்ட்டும் நகரில் சீரீட்டிஷ் துருப்புகளைத்
தோற்கடித்த பிரபல உதேசித் தலைவரான
முகமது அகமதிப் புதல்வர்தான்.

குடான் தோல் எடுப்தைத் தாட்டிலும்
மூன்று மடங்கு பேரீயது. கமார் பத்து
வட்டம் சதா காலம் எண்ணிர்ணம் உண்
குடானில் எழுபது வட்டம் ஐயங்கள் வளிக்கி
ருக்கள். அவர்களில் பெருப்பாளோர் மூன்
லிம்கம் ஆவர்.

குடான் தோற்றின் தலைகாண கார்ட்டி
மீன் ஐயத்தொகை ஐம்பதினாயிரத்துக்கு
மேல் இங்கிலா. எனினும் அந்நகர் சில கைல்
உத்யும் வெண்னை கைல் உத்யும் சரிதிக்கும்

இடத்தில் இருப்பதால் அது
அக் தோற்றின் முக்கிய வர்த்
தக கந்தலமாக விளங்குகிறது.

1880-ம் ஆண்டில் குடானி
யர்களுக்கும் சீரீட்டிஷாநுக்
கும் நடந்த போரில் கார்ட்டும்
நகர் அடி யோடு அழிந்தது.
எனினும், சீரீட்டிஷாந் வெற்றி
பெற்று அந் நகரை ஆக்கிர
மித்துக் கொண்ட பின், அதை
நவீன முறையில் நெக்த கட்டி
டங்களுடன் நிர்மாணித்து
விட்டார்கள்.

குடான் சீரீட்டிஷ் கவர்னர்
ஜெனரலின் நிர்வாகத்தில்
தான் இருந்து வருகிறது.

சர் அப்துல் ரஹ்மான்

"இப்படி அவர் இந்த வக்ததற்கு வேற யாரும் காரணம் இல்லை. அவர்தான்."

அவருடைய சேலமையும் உதழப்பும்நான் காரணம். உதழப்பதால் அவர் உள்னம் சந்தோஷ மடைந்தது. அந்நில் அவர் பணத்தாகக் கண்டார்; மனத்தில் அமைதியையும் கண்டார்.

"ஆனால் அவர் பணத்துக்கு அடிமை ஆகி விடாமல் தன்னைப் பித்தனையும் உதழப்பையும் விட்டு வந்திருக்கிறார்."

"அவர் மிகப் பெரிய செல்வங்கூடதான். அவருக்குக் கீழே பத்திரியோ சிற்றுகளையும், சொத்த ளுர்களும், கட்டிடங்களின் மாதிரி சித்திரங்கள் வளையும் தொழிலாளர்களும், இன்ஜினீயர்களும் வேலை செய்து வந்தார்கள். இந்த நிலைமக்கு அவர் வந்தது அவருடைய உண்மையும் உதழப்பும்நான் என்பதை அவர் உணர்ந்திருக்கிறார்."

"ஆனால் என் தந்தை செல்வங்கூட குழம்பத்தில் பிரகீதவர் இல்லை. செல்வங்கூடான மனிதனின் உதவியின்றி. அவரால் படிப்பிற்கும் இந்த நிலையை அடைந்தவர் இல்லை. அதனால் அவர் அவரை அறிவிட்டால் மற்ற செல்வங்களாக. ஐந்தாம் பவன் மற்ற கதைப்பார்க்க. காரணம் அவர் காரணம் ஏதாழி குழம்பத்தில் பிரகீத கவிஞரின் படிப்புகூட இவ்வாமல் மனித சமுதாயத்தில் உயர்ந்த விட்டதுதான்."

"காரணம் நிலைமையில் ஏதாழாகக் குடிக்கி கடுமியும் குடிக்குக் கீழும் பண்ணிகூடப் பட்ட மும் பெருத ஒரு மனிதன் நிலை நிலைமக்கு வந்து

விட்டால் அந்த மனிதனை யாரும் பார்க்குவதில்லை. அதற்குப் பதில் அவனைப் போருகமாகக் கொண்டு வரப்போகும். அதிர்ஷ்டம் அடுத்த விட்டது என்று அவரை அறிவிப்பே

படுத்தவர்க்கும். அந்த மனிதனுடைய தன்மையிற் கணையவும். உதழப்பையும், மூலநிலையையும் பாடுமே போற்றி விட்டார்கள். அதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவும் முடிய விட்டார்கள்."

"இது இவ்வகைய உண்மை நிலைமையே! அதை என் தந்தை கண்டு அறிந்திருக்கிறார். இருந்தாலும் இப்படிப் பேசும் மக்களின் கிட்டத்தர நிலைத்து மீதும் வேதனைப் படுகிறார்."

"அவர் வேதனைப் படுவதும் நிலைப்படுகிறே! அவருக்குத் தெரியும் அவர் வாழ்க்கை. அவர் இந்த நிலைமக்கு வர பட்டபாடு காரணத்த உதழப்பு வகைவகைதான் கற்று அப்பாலே அடிக்கடி செல்லுவார். 'அதிர்ஷ்டம்' என்றே, ஐந்தாம் பவன் என்றே அப்பா ஒன்றும் உண்மையில் இல்லை. இது பணம் படைத்தவர்களின் அலாசனில், செல்பெறலின் வேதாந்தத்தில் இருக்கும் மனம் செல், ஏதாழனை மூன்றி அவர்கள் உதழப்பாய் பெற்று கைவிட்டுப் போகு பவர்களின் வஞ்சகம் செல்."

"அதிர்ஷ்டம் என்றால் ஏதோ மூலம் செல்ப பவன் என்றே பெற்றிருக்கக் செல்ப பவர்களின் பற்றி செல்வ முடியாத. அதிர்ஷ்டம் என்றே மனிதனுடைய உண்மையின், உண்மையான பணத்தின் நிலைமையாக உதழத்தும் ஒருவ னுடைய உண்மத்துக்குத்தான் அதிர்ஷ்டம் என்று செல்வ வேண்டும். அப்படி இவ்ந் அதிர்ஷ்டத்

வாங்க வாங்க! - அனா. 4 வார்டே, இத்
தக் கனாக்குப் பத்திரம் விசை என்ன?
கனா. 1 வார்டே: - ஒரு குரல்!
வாங்க வாங்க! - கோஞ்சம் பார்த்துத்
கோங்கக் கொஞ்சம், வாங்க!
கனா. 2 வார்டே: - என்ன, கோங்கத் தரு
வா? அது நம்மக்கு முடியாது, என்ன
வாத்தியாசம் பார்ப்போம்!

தங்கு வேறு மாநில அந்தரம் செய்து கொண்
டாய் அளவுப் பார்த்து இப்பளவுத் தேவி, உதவிப்
புத் தெர்வம் வேண்டிச் சரிப்பார்க.

"உதவிப்படியும் நன்குததையும் விட்டு அந்நிஷ
டத்திற்கும் கோண்டிப் பன்னாக்கும் மதிப்புத்
கோடுததாய் கலவையாக்கும் தீவிரங்குக்கும்
உண் வித்தியாரமே இருக்காது. தாமதங்கும்
தாயனாதுக்கும் இருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு,
தார்போதாயுக்கும் தருமங்கும் உண் தார
தம்பியும் போய்விடும் காதி மகாநயும் தரி
கருத்திய உருப்பு மார்த்தெட்டாரதாயும் நிரை
மாநில சீராகத் தோன்றினும், அந்நிஷடம்,
கண் பகன் என்பது உண்மையானும், சத்தியம்,
ஆதம் பகம், உதவிப்புச் சத்தி எல்லாமே அந்நிஷ
விடும்' என்று சொல்லுவார். இந்த வரலக்கன்
என் காங்க ஒன்றித் தக் கோண்டி இருக்கின்றன.

"என் தாயாவிடம் அப்பாவுக்கு அளவற்ற ஆகை.
என் அங்குக்கு நிரை மகன், அங்குக்குப் பழைய
தமிழ் இயக்கியங்களில் கலவ பற்று உண்டு,
ஒன்றித் தோங்குகளில் கலவாய் தமிழ்க் கவிதை
கலாப் பரப்புப் பரடி அனுபவிப்பார், அங்குக்குத்
தமிழின் பீடி உண் பற்று காயனமாத்ததன்
தனக்குக் 'குவினி' என்று பெயர் குட்டினார்,
அவர் 'குவினி' என்று என்னை அழைக்கும்
போது குவின் தமிழ் பேசுவதற்காக அல்லவோ,
இன்னையாக இருக்கும், அங்குக்கு நாடகம், காட்
டகம், சந்திரம் முத்தியவையளில் அப்பா ஆகை
உண்டு, எங்குக்குச் சந்திரமும் காட்டியமும் சற்றுத்
கொடுத்தார், அந்தக் கட்டி எய்தந்தியே என்னை
இன்று இந்த நிலையக்குத் கொண்டு வந்து
விட்டத என்னுதும் தவறாது, இருந்தாலும்
இந்த என் காங்க வாய்க்காவியை எங்கு இப்ப
மும் அமைதியும் தருவதாக இருக்கிறது.

"எனக்கு அப்பொழுது எழு வயதிலிருந்து
மறத்த போன பழைய பாடல்களைப் பேசல் விட்டு
விட்டுச் செல்வப்பல்கள் நிலையில் இருக்கின்றன
தெரோன்று விட்டில் ஒரே பரபரப்பு, என்னுள்
செந்திப் பெருக் கொண்டிருக்க என் தாயா
பெருக் ஒன்றிற்றுப் படுத்துவிட்டாய், உட்கட்டிக்
வந்த பார்த்தார், என் தந்தை அங்குமிங்கும்
போய்க் கொண்டிருந்தார், அவருடைய உட்க
உணர்ச்சிகள் அவர் கலவையற்ற மூத்தியில் கக்
மூகப் பிரதிபலித்தன, அந்த கலவத்தில் அப்பா
விடம் ஒரு காட்டி வந்து அம்மான் இன்னொரு
மாட்டாக என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றார்
அப்பொழுது என் தந்தை பட்ட பாட்டை
என்றும் இப்பொழுது உட்க நிலைத்துப் பார்த்து
மூடியவிலும் ஆன் கலவையற்ற போல் ஆனபடி
போடு சிறித்து உட்காக்கிறகுப்பவர், இட விட்ட
தனப்போல் குறித்து விட்டார், என்னை அப்பாவிடம்
வாசி அமைத்துக் கொண்டு விட்டே விட்டே அழகார்.

"உட்டியில் உயிரற்றுக் கெட்ட என் தாயைப்
பார்த்தார், என்னை விட்டு விட்டு அந்தக் கட்டியில்
போகக் குடினார், என் தாயாவிடம் உட்கிள் மீது
விழுந்த அழுது புயலிற்று" என்று கூறிவிட்டுத்
சென்று அமைதியாக இருந்தார், உட்டென்று
காழ்த்த அங்கு மாட்டியிருந்த தம்பிகளின் பட்ட
தங்கு எதிரில் போல் மெனமக நிலை
விட்டார், அது அவன் தாயின் தந்தையும் செந்தி
எடுத்துக்கொண்ட பட்டி என்று பிள்ளை
தெரிந்து கொண்டேன்.

கலவல் இருந்த உட்கத்தில் பழங்கலவற்ற
குறையார் விளக்குகள் இரண்டு எரிந்து கொண்
டிருந்தன, குவினியின் கதையையும் கேட்ட
அவரகம்பத்தின் அந்த விளக்குகள் பார் ஏற்றிப்பது
என்பதை என் கலக்கங்களில், உட்கத்தில் கவர்
களில் கடிமகனி, மகாவனங்களில் பட்டங்குடன்
குவினியின் படிதோற்றம் பட்டங்கும் தோங்க
விடப்பட்டுருந்தன, குவினி தன் பெற்றோர்
களின் பட்டங்கு நிரை அமைதியாக சிந்து
கொண்டிருந்தார், அவன் சிந்து கொண்டிருந்த
இடத்துக்கு அருகில் வேகப்பாடுடன் உடிய ஒரு
அம்மாளியில் தம்பியா ஒன்று எய்திவிருந்தது,
அதற்குப் பக்கத்தில் இருந்த துள்ளல் கண்ணாடி
வில் வறியாகத் தெரு விளக்கின் வெளிச்சம்
வெராகத் தெரிந்தது.

அந்த அறை முழுவதும் கலவ மணம் கமழ்ந்து
கொண்டிருந்தது, அது போகவே குவினியின்
குவினியும், அவர் பேசும் காத்ததாளினும்,
அவன் உட்கும் கைடிலும் கலவ மணம் விசிற்பது,
குவினி மேலே கதையத் தொடர்ந்தான்:

"என் தம்பிபுனர் என் தாயைப் பிரிந்த பிரை
பத்து ஆண்டுக் காலத்தார், என்னைகலவே இத்
தெரு கலவணம் செய்து கொள்ளாமல் இருக்
தார், தத்துவாபடி தோழிவித் தன்னிடம் வேகப்
சென்றுவந்த பெயரிடிகளிடமே ஒப்புவித்து விட்டு
எனக்கு என் காங்குடன் ஸ்தலமும் போதும் அள
வுக்கு வேண்டிய செல்வத்தை என் போலுக்கு
எழுதி வைத்தார், என் நிலைய வந்த காங்கிருந்த
என் தந்தை, யாழ்ப்பாணம் அந்திப்புப் பெரியாழ்வார
போலித்துக் கொண்டதனாலே என் பார்த்த
தனில், என்னை ஒரு ஆன் பிரிதாயைப் போலவே
யான்றது வந்தார், என் இஷ்டப்படி இருக்க
எனக்கு உரிமையுள் வழங்கினார்.

"என் பகனிடம் உட்கப் படிப்பு மூலத்து கண்டுகிப்
படிப்பு ஆய்மையாகும் போது என்னுடைய பதி
தோழையது நிறிந்த காண வெரு நிறப்பாக்க
கொண்டாடினார், அந்த விருத்துக்கு மண்பகல்

என்ன புதுமை
என்ன மென்மை
..... என்னே அழகு!

குணமையும் இனிமையான வாசனையும் பொருந்திய டாங்கோ
ஒ.டி. கொலோன் உதவிவாய் உங்கள் அழகை புதுமை
புறச் செய்து, மார்பை வேளைகளில் உஷ்ணத்தின் தாபத்தை
கீக்கி குளிர்த்தியுடனும் உய்வாசத்தினுடனும் திகழ்க்கும்.
டாங்கோ ஒ.டி. கொலோன் சோப்பை உபயோகித்து
உங்கள் கைகளையும் உண்பண்பையும் மென்மைவாக,
மழமழப்பாக, நறுமணங்கொழிவதற்குக் கொள்ளுங்கள்.
இவ்விரு அழகட்டும் சாதனங்களும் உங்கள்மையில்
உய்களை நேசி தினமும் அதிக வளர்ச்சிபுறச் செய்வ
துடன், ஈர்க்கோறும் புதுமை குள்ளுமல் வைத்
திரும்பும் செய்பும்.

டாங்கோ
ஒ.டி. கொலோன்
மத்தும்
ஒ.டி. கொலோன்
சோப்

757202

உலக அறிவு புகழ்
கருவியை விவரிக்க

“சென்னை இதை இங்குக்கும் கொண்டுபோய்
வாசி இதை அப்போதுதான் கொண்டு. கடை
யில் வான் கொடுத்த வயதிலிருந்தும் அங்கு
தான். உங்களைப் போன்றவர்கள் எங்கைப்
பார்த்தும் ‘கொடுத்த வயதிலும்’ என்று
கொண்டுபோன அதனால்” என்று. மேலே
கருவியைத் தொடர்ந்தார் :

“அடுத்த பங்காளிக்குப் பங்கு வசூலாகப் மது கரக்குப் போய்விட்டார். அவர் கனகா விட்டுப் போகும்போது கனகா இரண்டு வந்து அவருக்கு ஊர் அனுப்பி வைத்தது. அவர் வறுமையில் பாலாலை சென்றதுக் கொண்டு வந்தார். எம்மாசாட்டிலும் விடை பெற்றுக் கொண்டார். எம்மாசாட்டிலும் விடை பெற்றுக் கொண்டது போன்றதால் எம்மாசாட்டிலும் விடை பெற்றுக் கொண்டார். ஆனால் கனகா மீட்டும் எம்மாசாட்டில் வந்து ‘மணர் வசூலாக வந்து உலகம் விட்டுப் பிரியவை கனகா வரவில்லை. உலகாட்டில் வந்ததும் அப்படியே நெய் குடித்த பங்குடையது மயக்கி விட்டு விட்டார். 2 அவரை பங்குடையது கனகா விட்டார்’ என்னும்.

“அவர் வரத்தொடங்க என் மனதாத வால்
கொண்டு அழப்பது போலிருந்தன, என்
நெருக்கை, மனவண்ணத்தில் உன்மையால்
உருத்திரத்த நெருங்கு கொள்ளாமல் போகிறேனா
என்று தயர் பட்டேன். கடவுள் இத்த
உருத்திரமே கிளைத்து வந்ததென்பட்டேன்.”

“மனம் வாய்நாஸம் நிரியு என்னை மிகவும் துன்பம் பற்றியது. தன்மனமேன் கஷ்டத்தை உண்டாக்கியதெனில், மனவாய்நாஸம் பரந்த காமம் இருக்க முடியாது போவானென்கூடும். இவ்வென்று புறப்பட்டு மதவாக்குப் போகவும் மனம் துன்பமில்லாமல் கஷ்டமேன் என்னுடைய நிலைமையைத் தெரியப்படுத்தி என் இதயத்தைத் திறந்து காட்டி ஒரு சீண்ட கடிதம் எழுதினான். ஒரு நாள் மனவாய்நாஸம்பிறிதது கடிதம் வந்தது. அதைப் போக்கி வரும் ஆசையோடு சீர்த்தப் படித்துப் பார்த்தேன்.

‘நாஸ்தீத் ! எவ்வளவு உண்மையான தெய்வ
நோக்கத்துடன் ஆவாயினாய், உத்தமனே ! ஆனால்
உன் உயிரை உன் மனம் மறக்க மாட்டேன்.

2023-2024-2025 - 10-11-2023-2024-2025

என்று மட்டும் எழுதி விடுகிறது. அந்த இரண்டு வரிக்காலும் திருப்பித் திருப்பிப் படித்தும் சொல்பே இருப்பேன். எந்தக் குறைபாடு பற்றி எதிர்ப்பு எதிர்த்துச் சொல்ல முடியாது.

“காட்கெல்ஸ் எஸ். உணர்ச்சியை என்னும்
கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. சிறு குழந்தையைப்
போல கிண்பி கிண்பி அழுதேன். கோயென்று
கொண்டேன். என்னை? வேறு ஒன்றுமே செய்யத்
தோன்றவில்லை. என் வேறு என்னதான் செய்
தது? அது முடியவில்லை” என்று.

முனைப்பில் கண்ணாக்குது அப்பொழுது சி
தாது தாதுபாக வழங்கிது. கண்ணாக்குது இது
ததால் அப்பாள் மனதும் பரிசுட முடிபயித்தி.
கண் தெரிவதற்குப்போல் மண்ணை பசித்ததால்.
சாள் அப்பாள் மனதையும் பசித்த முடிபயித்த
தொடர்பில் பரித்ததெல். கோளில் மனது து.நீ
கோள்புருத்தது. து.நீ கண் கண்ணாடியில் மனது
து.நீ தெரி முத்து மூத்தாகக் காட்டி அபரித்தது.
அதென்ற கண்ணாடித் மனதுத் து.நீ கண் மண்ணை
முனைப்பில் சி வழங்கி கண் கண்ணாடித்
தொடர்புடையது. கண்ணாடித் காட்டி கண்ணாடித்
பரிசுட முடிபயித்தது. (அத்தித் து.நீத் து.நீத்)

Advertisers... get the TRUTH about the media you use!

As an advertiser, it is vital for you to know exactly how many readers you get for each rupee spent on advertising.

More than 125 leading publications are now members of the Audit Bureau of Circulations—enough to conduct a full-scale, 12 language national advertising campaign in India, Pakistan and Ceylon. Their circulation figures are subject to re-check at any time by ABO appointed auditors, and are passed on as half-yearly confidential certificates to ABO members.

If you want to know the truth about your advertising media write today for full details of ABO membership!

AUDIT BUREAU OF CIRCULATIONS LTD.

Mubarak Mangil, Apollo Street
Fort, Bombay

The following advertisers and advertising agencies are already members of the ABO:—

ADVERTISERS:

Allied photographic Ltd., E. M. Allcock & Motatta Ltd. Atlantis (East) Ltd. Balmer Lawrie & Co. Ltd. Bombay Mutual Life Assurance Society Ltd. Boots Pure Drug Co. (India) Ltd. Burmah - Shell Oil Storage & Distributing Company of India Ltd. Caltex (India) Ltd. Central Tea Board. Corn Products Co. (India) Ltd. Dunlop Rubber Co. (India) Ltd. Glaxo Laboratories (India) Ltd. Godrej & Boyce Mfg. Co. Ltd. Hall & Anderson Ltd. Imperial Chemical Industries (India) Ltd. Imperial Tobacco Co. of India Ltd. India Tyre & Rubber Co. (India) Ltd. J. L. Morrison, Son & Lever Brothers (India) Ltd.

Lipton Ltd. & Jones (India) Ltd. Muller & Phipps (India) Ltd. National Carbon Co. (India) Ltd. Parle Products Manufacturing Co. Ltd. Punjabi Chandu Halwai Karachiwala. Saini Products Overseas Ltd. Shalimar Paint, Colour & Varnish Co. Ltd. Tata Oil Mills Co. Ltd. Volkart Brothers.

ADVERTISING AGENCIES:

Advertising & Sales Promotion Co. Easterns. Efficient Publicities Ltd. Everest Advertising Ltd. Grant Advertising Inc. Greens' Advertising Service Agents. India Advertising Service. D. J. Keymer & Co., Ltd. Lentas Ltd. National Advertising Service Ltd. Press Syndicate Ltd. P. S. Mani & Co. Ranjit Sales & Publicity Ltd. Shilpi Ltd. Sista's Ltd. F. D. Stewart Ltd. L. A. Stronach & Co. (India) Ltd. J. Walter Thompson Company (Eastern) Ltd.

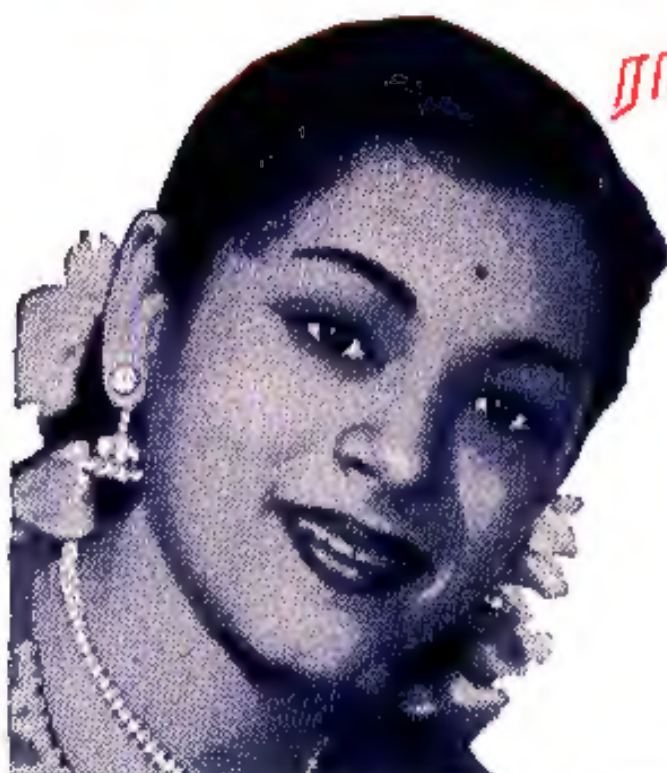
Inserted by the "KALKI" Madras

THE TAMIL WEEKLY PUBLICATION WITH ABC CERTIFIED CIRCULATION

“இது சுலபம்...”

லக்ஸ் டாய்லட் சோப் உபயோகித்து அதிக அழகுடன் விளங்குங்கள்” என்று கூறுகிறார்

ராகினி

ராகினி உறுதலாவது “லக்ஸ் வழக்கமாக லக்ஸ் டாய்லட் சோப் உபயோகித்த பெரும் அருமையான தோலுடைய ஒருவராகவும் தயக்கமிடமாட்டேன். லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் அருமத்திற்கு ஈட்டமளிகளும் சந்திரன் அருமத்தின் அற்புதமான தன்மை சம்பந்திப்பதற்கு உடனே... அருமத்திற்கு புதுசோப்பையும், அழகுச்செதும் வழங்கப்படும் அளித்திருக்கிறது.”

லக்ஸ் டாய்லட் சோப்

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்